

แบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ  
โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย



เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา  
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ  
มิถุนายน 2555

แบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ  
โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย



เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา  
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

มิถุนายน 2555

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบรายการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ  
โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย



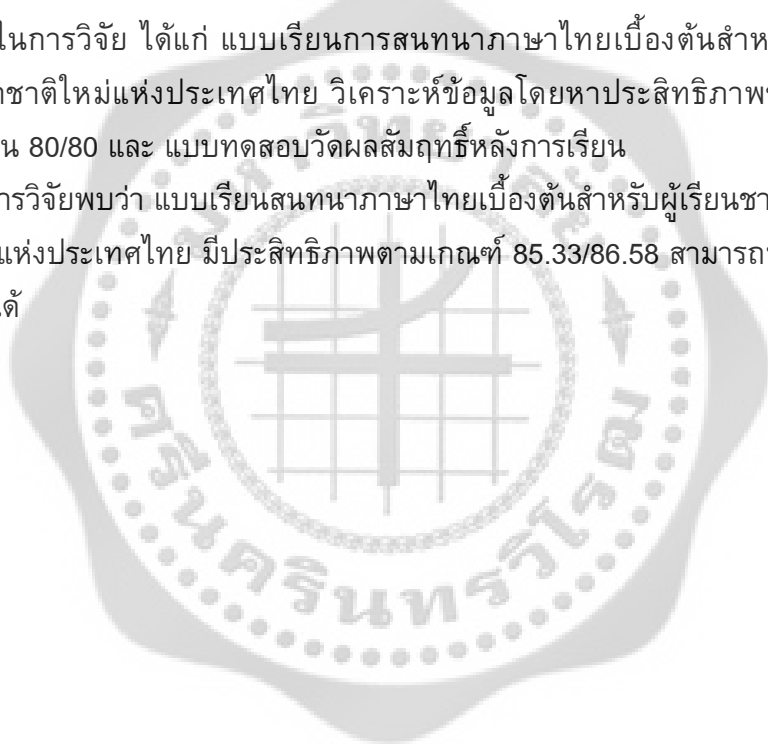
เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา  
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ  
มิถุนายน 2555

ดวงใจ เครือครองสุข. (2555). *แบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา สารนิพนธ์: อาจารย์พัชญา จิตต์เมตตา.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการสร้างแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย และเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนมาตรฐาน 80/80

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทยที่ไม่มีทักษะการสนทนาภาษาไทย จำนวน 12 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน

ผลการวิจัยพบว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85.33/86.58 สามารถนำไปใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนได้



TEXTBOOK CONSTRUCTION ON BEGINNING THAI CONVERSATION FOR OVERSEAS  
TEACHERS OF NEW INTERNATIONAL SCHOOL OF THAILAND



Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the  
Master of Arts Degree in Teaching Thai as a Foreign Language  
at Srinakharinwirot University

June 2012

Duangjai Kruekrongsuk. (2012). *Textbook Construction on Beginning Thai Conversation for Overseas Teachers of New International School of Thailand*. Master's Project. M.A. (Teaching Thai as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School. Srinakharinwirot University. Project Advisor : Mr.Pattaya Jitmetta.

The purpose of the research were 1. to construct the textbook for the New International School of Thailand's Overseas Teachers on Thai Conversation for Beginners and 2. to find the efficiency of the textbook.

The population and the sample group used in this research consisted of twelve teachers of New International School of Thailand who had no Thai Conversational skill-base.

The research instruments were 1. the beginning Thai conversation for oversea teacher of New International School of Thailand, analyzing by finding the efficiency of each lesson accordance with the Criterion 80/80, and 2. a Thai conversation achievement test after finishing the course.

The results of this research revealed that the Beginning Thai Conversation of the Overseas Teachers on New International School of Thailand was effective at the significance level of 85.33/86.58 and proved to be applied as practical learning materials.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการ  
สอบได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง แบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูต่างชาติ โรงเรียน  
นานาชาติใหม่แห่งประเทศไทยของ ดวงใจ เครือครองสุข ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่ง  
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะ  
ภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....  
(อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....  
(อาจารย์ ดร. วิชชุกร ทองหล่อ)

คณะกรรมการสอบ

.....  
(อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา)

ประธาน

.....  
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงศร)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

.....  
(อาจารย์บรรพต ศิริชัย)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา  
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัย  
ศรีนครินทรวิโรฒ

.....  
(อาจารย์ ดร. วาณี อรรถนัสชาติ)

วันที่ เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2555

.....  
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

## ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี โดยได้รับความอนุเคราะห์ และความกรุณาจาก ผู้เกี่ยวข้องหลายท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์พัชญา จิตต์เมตตะตา อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนตรวจแก้สารนิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในคุณูปการของท่านมาในโอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.วิชชุกร ทองหล่อ ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงศรี และอาจารย์บรรพต ศิริชัย คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่กรุณา ถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ ทั้งให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจพิจารณาและคำแนะนำในการแก้ไข สารนิพนธ์จนสำเร็จด้วยดี

ขอกราบสำนึกพระคุณ อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร อาจารย์จุฑารัตน์ อมฤตกุล และอาจารย์ ฉวีวรรณ วอสโก ที่กรุณารับเป็นผู้เชี่ยวชาญ สละเวลาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และยัง กรุณาถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ ชี้แนะข้อบกพร่อง ทำให้ผู้วิจัยเกิดแนวคิดและได้แก้ไขปรับปรุง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีประสิทธิภาพ

งานวิจัยครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาจากคุณไชมอน เลสลีย์ ผู้อำนวยการโรงเรียน นานาชาติใหม่แห่งประเทศไทยที่กรุณาอนุญาตให้ผู้วิจัยใช้สถานที่เพื่อทดลองและเก็บข้อมูล ขอขอบคุณครูชาวต่างชาติที่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยในการเก็บข้อมูล

ช่วงเวลาของการศึกษาในสาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ขอขอบคุณ เพื่อนๆ ที่เป็นแรงใจโดยเฉพาะนางสาวอิมธิรา อ่อนคำ ที่เป็นเพื่อนให้ กำลังใจตลอดการวิจัยครั้งนี้ และขอขอบใจนางสาวญานินท์ เผือกสูงเนิน ที่ช่วยวาดภาพประกอบและ ออกแบบปกทำให้แบบเรียนนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เหนือสิ่งอื่นใด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบุคคลอันเป็นที่รักอย่างสูงยิ่งคือ นายอุดม เครือครองสุข นางนิตยา เครือครองสุข และพันตำรวจโทณัฐพงศ์ กฤษณสุวรรณ “บิดา มารดา และ คู่สมรส” ครอบครัวและเครือญาติอันเป็นที่รักยิ่งที่คอยให้กำลังใจ ให้อิสระทางความคิด และการตัดสินใจ รวมทั้งสนับสนุนทางการศึกษา ทำให้มีกำลังสติปัญญาในการศึกษา คุณค่าและ ประโยชน์ประการใดที่เกิดจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมนำมาเป็นเครื่องบูชาแด่พระคุณของท่านทั้งหลายที่ทำให้ “ผู้วิจัย” ประสบความสำเร็จมาได้จนถึงทุกวันนี้

ดวงใจ เครือครองสุข



## สารบัญ

บทที่	หน้า
<b>1 บทนำ</b> .....	<b>1</b>
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
สมมติฐานการวิจัย.....	4
<b>2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง</b> .....	<b>5</b>
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.....	5
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน.....	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา.....	20
<b>3 วิธีดำเนินการวิจัย</b> .....	<b>28</b>
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	28
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	28
การประเมินประสิทธิภาพแบบเรียน.....	30
การดำเนินการทดลองหาประสิทธิภาพแบบเรียน.....	32
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	33
การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
<b>4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล</b> .....	<b>35</b>
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการข้อมูล.....	35
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
<b>5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ</b> .....	<b>40</b>
<b>บรรณานุกรม</b> .....	<b>45</b>

## สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก.....	52
ภาคผนวก ก.....	53
ภาคผนวก ข.....	62
ภาคผนวก ค.....	67
ภาคผนวก ง.....	106
ภาคผนวก จ.....	111
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	245



## บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับ ครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทยด้านเนื้อหา.....	30
2 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับ ครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทยด้านเนื้อหา.....	31
3 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย.....	31
4 ระยะเวลาในการทดลอง.....	32
5 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย จำแนกเป็นรายบุคคล.....	36
6 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนแบบเรียนการสนทนา ภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่ แห่งประเทศไทย ทั้ง 10 บท.....	37
7 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย ตามเกณฑ์ที่กำหนด (E1/E2=80/80).....	38

# บทที่ 1

## บทนำ

### ภูมิหลัง

ปัจจุบันมีชาวต่างชาติเป็นจำนวนมากที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยด้วยเหตุผลหลายประการ ทั้งเพื่อการประกอบธุรกิจ การศึกษา การท่องเที่ยว หรืออื่นๆ ที่กล่าวมานี้ไม่ว่าจะเป็นไปเพื่อการใดก็ตาม สิ่งนั้นจะดำเนินไปได้เป็นอย่างดีหากใช้ภาษาไทยมีส่วนช่วยในการติดต่อสื่อสาร ดังจะเห็นได้จากคำกล่าวของ วิภาศรี จ้อยสูงเนิน (2537: บทนำ) ที่ว่า ในสังคมที่ต่างเชื้อชาติต่างภาษา มนุษย์ยังสามารถติดต่อสื่อสารกันโดยใช้ภาษาใดภาษาหนึ่งเป็นสื่อกลาง ดังนั้นความสามารถในการใช้ภาษาอื่นๆ ที่นอกเหนือไปจากภาษาแม่ของตน โดยเฉพาะภาษาต่างประเทศที่ตนอาศัยอยู่ในประเทศนั้นๆ จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้การติดต่อสื่อสารมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ด้านการศึกษาของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยนั้น อาชีพครูเป็นแรงจูงใจสำคัญอย่างหนึ่งที่ชาวต่างชาติให้ความสนใจเดินทางเข้ามาประกอบอาชีพและพำนักอยู่ในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก การเข้าใจภาษา วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและประเพณีไทย จะทำให้ครูชาวต่างชาติเหล่านี้สามารถรับรู้และเข้าใจธรรมชาติของนักเรียนตามบริบทในสังคมไทย รวมถึงเข้าใจสภาวะของนักเรียนชาวต่างชาติที่เรียนอยู่ในประเทศไทยได้เช่นกัน จึงนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างสันติ แม้ต่างภาษา เชื้อชาติ ศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีและความเชื่อ อีกประการหนึ่ง เมื่อครูชาวต่างชาติมาอยู่ในสังคมไทย ย่อมต้องมีปฏิสัมพันธ์กับคนไทย มีการพบปะพูดคุยจาสนทนากัน ทำให้ภาษาไทยกลายเป็นภาษาที่สองของชาวต่างชาติกลุ่มนี้

คณะกรรมการคุรุสภาได้เล็งเห็นความสำคัญของการประกอบวิชาชีพครูชาวต่างชาติในประเทศไทย เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ได้กำหนดให้วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพควบคุม และข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ พ.ศ. 2547 ได้กำหนดเงื่อนไขว่าผู้ขอรับใบอนุญาตวิชาชีพครูชาวต่างชาติ ต้องผ่านการทดสอบ และประเมินความรู้ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด จึงประกาศให้ครูชาวต่างชาติในประเทศไทย ต้องทดสอบประเมินความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูประกอบด้วย 1. ภาษาและวัฒนธรรมไทย 2. จรรยาบรรณของวิชาชีพ 3. ความรู้ในการประกอบวิชาชีพครูตามข้อ 5 (ก) แห่งข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ และจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2548 ตามประกาศคณะกรรมการคุรุสภา

โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย ตั้งอยู่เลขที่ 36 ซอยสุขุมวิท 15 ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ก่อตั้งมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534 โดยองค์การสหประชาชาติ วัตถุประสงค์หลักเพื่อจัดการเรียนการสอนให้แก่นักเรียนที่จำเป็นจะต้องย้ายสถาบันไปมาจากประเทศสู่ประเทศ เช่น นักเรียนที่มีผู้ปกครองทำงานอยู่กับองค์การนานาชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทยเปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล 1 ถึงเกรด 13 หรือเทียบเท่า

มัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้หลักสูตร IB (International Baccalaureate) ปัจจุบันมีครูชาวต่างชาติมาประกอบอาชีพครูจำนวนทั้งสิ้น 120 คน ได้มีการจัดการอบรมภาษาและวัฒนธรรมไทย และมีการสอบการประเมินความรู้ในการประกอบวิชาชีพครูสำหรับครูชาวต่างชาติเป็นประจำทุกปี เพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับตามที่คุรุสภากำหนด ปัจจุบันได้เปิดโครงการการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารระดับต้นขึ้น โดยเน้นทักษะการพูดและการฟัง เพื่อให้สอดคล้องกับธรรมชาติในการเรียนภาษาของมนุษย์ ซึ่งซัปโปโล (Zappolo) พบว่าการสื่อสารในชีวิตประจำวันของมนุษย์มีการใช้ทักษะการฟังมากที่สุด ร้อยละ 45 ทักษะการพูดร้อยละ 30 การอ่านร้อยละ 16 และการเขียนเพียงร้อยละ 9 (Zappolo. 1981:31; อ้างอิงจาก สุชาติ หล่อนกลาง. 2536:1)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบเรียนการสอนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในสถานการณ์ต่างๆ ตามสภาพชีวิตจริง ทั้งเพื่อการดำรงชีวิตประจำวันและเพื่อการปฏิบัติงานเป็นสำคัญ อีกทั้งเป็นแนวทางนำไปพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติต่อไป

### ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อสร้างแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย
2. เพื่อหาประสิทธิภาพแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

### ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะได้แบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดและเป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ

## ขอบเขตของการวิจัย

### ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูชาวต่างชาติที่สอนอยู่ในโรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย เลขที่ 36 ซอยสุขุมวิท 15 ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร จำนวน 120 คน ซึ่งสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้

### กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูชาวต่างชาติที่สอนในโรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย จำนวน 12 คน จากการคัดเลือกแบบเจาะจงโดยทางโรงเรียนพิจารณาจากผู้ที่ไม่มีความรู้พื้นฐานภาษาไทย

### เนื้อหาในแบบเรียน

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เพื่อสำรวจหัวข้อการเรียนสนทนาภาษาไทยที่ครูชาวต่างชาติสนใจแล้วนำมาพิจารณาคัดเลือกให้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อนำมาสร้างแบบเรียนจำนวน 10 เรื่อง ดังนี้

- บทที่ 1 การทักทาย (Greeting)
- บทที่ 2 การแนะนำบุคคล (Introductions)
- บทที่ 3 การนับ (Counting)
- บทที่ 4 การบอกเวลา (Telling Time)
- บทที่ 5 การบอกวัน (Telling Dates)
- บทที่ 6 การสั่งอาหาร (Ordering Food)
- บทที่ 7 การซื้อขาย (Selling and Buying)
- บทที่ 8 การถามทาง (Asking for Direction)
- บทที่ 9 การพูดโทรศัพท์ (Talking over the Telephone)
- บทที่ 10 การเดินทาง (Travel)

### ระยะเวลาในการดำเนินการ

ระยะที่ 1 วางแผนโดยเขียนโครงการเพื่อดำเนินการวิจัยและประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ธันวาคม 2553 – สิงหาคม 2554)

ระยะที่ 2 สร้างเครื่องมือในการวิจัย สร้างแบบเรียนและปรับปรุงแก้ไข (กรกฎาคม 2554 – มีนาคม 2555)

ระยะที่ 3 เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล สรุปและอภิปรายผล (เมษายน 2555 – พฤษภาคม 2555)

## ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้สัญลักษณ์ที่กำหนดขึ้นเป็นการเฉพาะ เพื่อถอดเสียงคำภาษาไทยโดยคำนึงถึงความใกล้เคียงกับภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาที่ผู้เรียนสื่อสารได้

## นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **แบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ** โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย หมายถึง สื่อการสอนภาษาไทยที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยมีเนื้อหาตามที่กำหนดไว้ในขอบเขตการวิจัย

2. **ครูชาวต่างชาติ** หมายถึง ครูชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยในโครงการการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารระดับต้นของโรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทยและไม่มีพื้นฐานภาษาไทย

3. **ประสิทธิภาพของแบบเรียน** หมายถึง สมรรถนะของแบบเรียนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยมีค่าของประสิทธิภาพผลลัพธ์ เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 กล่าวคือ 80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยกิจกรรมระหว่าง และ 80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้

## สมมติฐานการวิจัย

แบบเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยมีค่าของประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

## บทที่ 2

### เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
  - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
  - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน
  - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน
  - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา
  - 3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา
  - 3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา

#### 1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

##### 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

###### 1.1.1 ความหมายของภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง

ความหมายของภาษาต่างประเทศ

บารุง โตรัตน์ (2524:3) ได้ให้ความหมายของภาษาต่างประเทศไว้ว่าเป็นภาษาที่ผู้เรียนเรียนโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อติดต่อกับชาติเจ้าของภาษานั้นโดยตรง อาจเนื่องมาจากมีจุดมุ่งหมายทางการค้า อุตสาหกรรมการเมือง การศึกษา การพัฒนาเทคโนโลยี ฯลฯ ตัวอย่างเช่น คนไทยเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ หรือคนอเมริกันเรียนภาษาฝรั่งเศสหรือภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศ เป็นต้น

อรุณี วิริยะจิตรา (2532: 5) กล่าวว่าภาษาต่างประเทศหมายถึงภาษาอื่นที่ผู้เรียนเรียนเพื่อใช้ติดต่อสื่อสารกับผู้ใช้ภาษานั้น ทั้งนี้อาจเพื่อจุดมุ่งหมายในการแสวงหาความรู้เพื่อการท่องเที่ยว เพื่อเหตุผลทางการเมือง หรือการค้า ฯลฯ เช่น คนไทยเรียนภาษาอังกฤษ ญี่ปุ่น หรือจีนเป็นภาษาต่างประเทศ เป็นต้น การเรียนภาษาต่างประเทศนี้อาจเริ่มเรียนในระดับประถม มัธยม และระดับอุดมศึกษา หรือจะมาเริ่มเรียนเมื่อเป็นผู้ใหญ่เพราะมีความประสงค์ใ้รู้ภาษานั้นๆ ก็ได้



พรชูลี อาชวอรุณ (2541:119) ได้กล่าวไว้ว่าภาษาต่างประเทศหมายถึงภาษาที่ไม่ใช่ภาษาประจำชาติที่ใช้เป็นส่วนใหญ่ในประเทศใดประเทศหนึ่ง เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีนที่มีการเรียนการสอนและใช้กันอยู่ในประเทศไทย เป็นต้น

ความหมายของภาษาที่สอง

คาราเชน และเทอร์รอล (Karashen ;& Terrel: 1983) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนภาษาที่สองว่า มนุษย์มีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ภาษาอื่น เพื่อจุดประสงค์ในการติดต่อสื่อสารทางการเมือง ศิลปวัฒนธรรม การค้า เป็นต้น ดังนั้นการเรียนภาษาที่สองจึงมีความสำคัญมากในการที่จะใช้พัฒนาตนเองและสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศชาติ

พรชูลี อาชวอรุณ (2541 :115) ได้ให้ความหมายของภาษาที่สองไว้ว่าเป็นภาษาที่เรียนรู้ และใช้เป็นภาษารองมาจากภาษาแรก หรือภาษาแม่ บางครั้งเป็นภาษาที่ยอมรับให้ใช้กันแพร่หลายในประเทศที่เคยเป็นอาณานิคม เช่นประเทศอินเดีย ประเทศฟิลิปปินส์ เป็นต้น

1.1.2 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

สตีเวน ดาเรียน (บารุง โตริตน์. 2524: 28-29; อ้างอิงจาก Steven Darian. n.p.: 41;)

ได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของพาล์มเมอร์ (Palmer) มาสรุปไว้ดังต่อไปนี้

1. การเตรียมตัวขั้นต้น (Initial Preparation) เป็นขั้นการดึงดูดความสนใจของผู้เรียนมายังจุดที่ต้องการจะสอนเพื่อให้ผู้เรียนพร้อมที่จะเรียน

2. การสร้างนิสัยและการปรับนิสัย (Habit Forming and Habit Adapting) เป็นขั้นชักจูงใจให้ผู้เรียนมองเห็นประโยชน์ในสิ่งที่ตนกำลังเรียนอยู่ การฝึกให้ผู้เรียนพูดตามแบบนกแก้ว นกขุนทองเป็นสิ่งที่ไม่มีประโยชน์ ภาษาจะมีความหมายก็ต่อเมื่อผู้เรียนเห็นว่าจะนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน

3. การจัดลำดับ (Gradation) หมายถึงการจัดลำดับการสอนว่าสิ่งใดควรนำมาสอนก่อนหลัง

4. สัดส่วนที่เหมาะสม (Proportion) เนื่องจากทักษะต่างๆ มีเทคนิคและวิธีการสอนที่ไม่เหมือนกัน ดังนั้น ผู้เรียนอาจเรียนทักษะหนึ่งได้ดี แต่ไม่สามารถเรียนทักษะอื่นๆ ได้ดี ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละทักษะต้องการเวลาและเทคนิคในการฝึกหัดต่างกัน ฉะนั้น ในการสอนทักษะทางภาษาต้องรู้จักแบ่งเวลาให้เหมาะสมกับลักษณะธรรมชาติของทักษะนั้นๆ ด้วย

5. ความถูกต้อง (Correctness) การสอนเนื้อหาต่างๆ ควรเริ่มจากรูปธรรม ไปสู่นามธรรม และเริ่มจากสิ่งที่ง่ายไปยากเสมอ

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ (2538: 15-18) กล่าวว่านักภาษาศาสตร์ได้ให้แนวคิดในการสอนภาษาไทยไว้ ดังนี้

1. แนวคิดของนักจิตวิทยาากลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) เชื่อว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการสร้างนิสัย หมายความว่า ผู้เรียนภาษาสามารถเรียนรู้ภาษาจากสิ่งแวดล้อมที่ป้อนข้อมูลภายนอกทั้งทางตรงและทางอ้อม การเรียนรู้เกิดจากการเลียนแบบและการฝึกฝนซ้ำๆ จนเกิดการเรียนรู้

2. แนวคิดของนักภาษาศาสตร์กลุ่มจิตนิยม (Mentalist) มีความเชื่อพื้นฐานเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาของมนุษย์ว่าเป็นผลมาจากกระบวนการภายในสมองมากกว่าที่จะเป็นผลมาจากสิ่งเร้าภายนอกที่กลุ่มพฤติกรรมนิยมอธิบาย นักภาษาศาสตร์กลุ่มนี้เชื่อว่ามนุษย์สามารถเรียนรู้ภาษาได้เนื่องจากมนุษย์ทุกคนมีคุณสมบัติที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ที่เรียกว่า กลไกการเรียนรู้ภาษา (Language Acquisition Device-LAD) กล่าวคือ เป็นกระบวนการของสมองที่จะพัฒนาการเรียนรู้เป็นลำดับต่อเนื่อง (Inter language continuum) คุณลักษณะนี้ทำให้มนุษย์แตกต่างจากสัตว์ทั่วไป เพราะสัตว์ไม่สามารถเรียนรู้ภาษาเพราะขาดกลไกนี้นั่นเอง

3. แนวคิดกลุ่มเหตุผลนิยม (Rationalist) เป็นกลุ่มที่รับแนวคิดจากทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้นการปรับรูปแบบโครงสร้างของความรู้ที่ติดตัวมา และแนวคิดจากทฤษฎีภาษาศาสตร์กลุ่มไวยากรณ์ปริวรรตที่เชื่อว่าเด็กมีความสามารถที่จะใช้และเข้าใจภาษาได้โดยไม่เคยได้ยินมาก่อน เนื่องจากภายในสมองมีกลไกที่จะวิเคราะห์ข้อมูล และสร้างกฎเกณฑ์การใช้ภาษาขึ้นได้

4. แนวคิดเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) เป็นแนวคิดที่เน้นความรู้ความสามารถในการติดต่อสื่อสารของบุคคลในสถานการณ์ต่างๆ โดยเชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาเป็นลักษณะเฉพาะที่ติดตัวมา เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในสมอง และเชื่อว่าภาษาเป็นเรื่องของกฎเกณฑ์ มนุษย์จึงต้องมีความรู้ความสามารถทางภาษาก่อนที่จะแสดงพฤติกรรมทางภาษา

5. แนวคิดกลุ่มมานุษยนิยม (Humanistic Approach) เป็นกลุ่มที่รับแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบมานุษยนิยมที่เน้นความสำคัญของผู้เรียนในแง่อารมณ์ความรู้สึก คือ ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีถ้าอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เป็นอิสระ ได้เรียนในสิ่งที่ตรงกับความต้องการ ความสนใจ เกิดความรู้สึกสบายใจ ผู้สอนจะเปลี่ยนบทบาทไปเป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนจัดสภาพห้องเรียน กิจกรรม และสื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย เป็นตัวของตัวเอง ไม่กังวลกับสถานการณ์การเรียน

พรชูลี อาชวอรุง (2541: 14) กล่าวถึงทฤษฎีการได้มาซึ่งภาษาที่สองของสตีเฟน แครชเชน (Stephen Krashen) ไว้ว่า ผู้ใหญ่ที่เรียนภาษาที่สองมีวิธีการที่จะรับภาษานั้นเข้ามา วิธีการแรกคือ การได้มาซึ่งภาษา (Acquisition) อันเป็นกระบวนการใต้สำนึกและกระบวนการที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติของบุคคลนั้นในการสร้างระบบของภาษาขึ้นมาที่แตกต่างจากกระบวนการที่เด็กเรียนรู้ภาษาจากสิ่งแวดล้อมตั้งแต่เกิด วิธีที่สองคือ กระบวนการการเรียนรู้โดยจิตสำนึก ซึ่งผู้เรียนใส่ใจที่จะค้นคว้าว่ามีรูปแบบของภาษาอย่างไร มีกฎเกณฑ์อย่างไร และตระหนักถึงกระบวนการการเรียนรู้ของตนเอง แครชเชนเชื่อว่าความคล่องในการแสดงออกทางภาษาที่สองขึ้นอยู่กับว่า ได้มาอย่างไร ไม่ใช่ว่าเรียนมาอย่างไร ดังนั้น ผู้ใหญ่ที่เรียนภาษาที่สองควรจะพยายามให้ได้มาซึ่งภาษาให้มากที่สุด เพื่อจะมีความคล่องตัวในการติดต่อสื่อสาร มิฉะนั้น จะหยุดอยู่แต่การเรียนรู้กฎเกณฑ์

และความใส่ใจกับรูปแบบของภาษา เพราะกระบวนการเรียนรู้ที่ใช้จิตสำนึกและกระบวนการได้มาซึ่งภาษาจากจิตใต้สำนึกนั้นไม่เกี่ยวข้องกัน การเรียนรู้ไม่สามารถที่จะกลายเป็นการได้มาซึ่งภาษาดังนั้น การเรียนภาษาที่สองที่ดีจำเป็นต้องใช้กิจกรรมเป็นหลัก ใช้การติดตามตรวจสอบน้อยที่สุด เมื่อผู้เรียนมีความคล่องในภาษาแล้วจึงจะนำเอาการติดตามตรวจสอบมาใช้ตามความจำเป็นให้น้อยที่สุด เพื่อตรวจทานและตรวจสอบความผิดพลาดที่ผู้เรียนแสดงออก

จากความคิดเห็นจากนักวิชาการ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศว่า ผู้ที่จะสอนภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศนั้น ควรที่จะมีการเตรียมตัวอย่างดีในการที่จะสอนภาษา โดยมีการเตรียมความพร้อมของตัวผู้สอน และผู้สอนควรที่จะจัดเตรียมเนื้อหา หรือรายละเอียดเรื่องที่จะสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพศ วัย และเรื่องที่จะเรียนด้วยเพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดประสิทธิภาพจากการเรียนการสอน และประโยชน์จากการเรียนภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ

### 1.1.3 แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication Language Teaching)

ผจงกาญจน์ ภูวิภาดาบรรณ (ตุลาคม 2532-มีนาคม 2533: 65) กล่าวถึงความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารว่า คือ ความสามารถด้านระดับการใช้บวกกับความพยายามสื่อสารในรูปอื่นๆ เช่น การใช้การสื่อสารที่ไม่ใช่คำพูด (ท่าทาง สีหน้า การแต่งกาย) หรือการแสดงควมมีมารยาทในการสนทนา อย่างไรก็ตาม บุคคลจะมีประสิทธิภาพในการสื่อสารหรือไม่ ต้องขึ้นอยู่กับกฎเกณฑ์เพียงอย่างเดียว เราก็จะคงพูดภาษาแบบเครื่องสมองกล คือ พูดประโยคได้ถูกต้อง ถูกไวยากรณ์ แต่อาจไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เป็นจริง ทำให้การสื่อสารผิดพลาดหรือไม่สมบูรณ์ได้

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532: 2-3) กล่าวไว้ว่า การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ การใช้ภาษาในการสื่อความหมายในสถานการณ์ที่เป็นจริง ผู้เรียนจะต้องสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนมีจุดประสงค์ที่จะพูดเรื่องอะไร กับใคร ที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร ผู้สอนจึงควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาโดยใช้สถานการณ์ต่างๆ เข้าช่วย ซึ่งผู้สอนจะคำนึงถึงความสามารถในการสื่อความหมายให้เข้าใจ มีความถูกต้องเหมาะสมเป็นที่ยอมรับของคนในสังคม มิใช่ยึดความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์แต่เพียงอย่างเดียวดังที่เคยปฏิบัติมา

อรุณี วิริยะจิตรา (2532: 57) กล่าวถึงแนวการสอนภาษา 3 แนวทาง ดังนี้

1. แนวการสอนที่เน้นในเรื่องกฎเกณฑ์ของภาษา (System Approach) มี 4 แบบ ดังนี้

1.1 วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล (The Grammar-translation Method) นี้อิงแนวคิดที่ว่าภาษามีกฎเกณฑ์ มีระบบ และระเบียบ การเรียนภาษา คือ การเรียนรู้ระบบกฎเกณฑ์ต่างๆ ของภาษา ถ้าผู้เรียนได้รู้กฎไวยากรณ์และความหมายของคำศัพท์ต่างๆ แล้ว ก็จะสามารถเข้าใจข้อความต่างๆ ในภาษาที่เรียนได้ และสามารถจะใช้ภาษานั้นได้อย่างถูกต้อง

1.2 วิธีสอนแบบตรง (The Direct Method) นี้ อิงแนวคิดที่ว่าภาษา คือ ภาษาพูด การเรียนภาษา คือ การให้ผู้เรียนได้สื่อสารด้วยภาษาที่เรียนนั้น และเพื่อให้ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น ควรให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการที่จะคิดเป็นภาษาที่เรียนด้วย ดังนั้น การเรียนการสอนภาษาจึงควรใช้ภาษาต่างประเทศที่เรียนนั้นตลอดเวลา และสื่อสารราวกับอยู่ในสถานการณ์จริง

1.3 วิธีสอนโดยอาศัยการฟังและพูด (The Audio-lingual Method) นี้ อิงแนวคิดที่ว่าภาษา คือ ภาษาพูด การสอนภาษาจึงควรเริ่มจากการฟัง-พูด อันเป็นพื้นฐานไปสู่การอ่านและการเขียน ดังนั้น ภาษาที่นำมาให้ผู้เรียนเรียน ควรเป็นภาษาที่เจ้าของภาษาใช้พูดกันในชีวิตประจำวัน ไม่ใช้การสอนเกี่ยวกับตัวภาษา เนื่องจากภาษาแต่ละภาษามีความแตกต่างกัน

1.4 วิธีสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ (The Cognitive Code Learning Theory) นี้ อิงแนวคิดที่ว่า ภาษาเป็นระบบที่เข้าไปตามกฎเกณฑ์ ความเข้าใจและการแสดงออกทางภาษาขึ้นอยู่กับความเข้าใจกฎเกณฑ์ เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจรูปแบบของภาษาและความหมายแล้ว ก็จะสามารถใช้ภาษาได้ นอกจากนี้การเรียนภาษาเป็นกระบวนการภายในสมอง มนุษย์มีความสามารถที่จะเรียนรู้ภาษามาตั้งแต่เกิด มิได้เกิดการเรียนรู้จากการวางเงื่อนไขเพียงอย่างเดียว แต่ยังต้องใช้สติปัญญาของตนเอง และความคิดสร้างสรรค์ ในการผสมผสานความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิมที่มีอยู่

2. แนวการสอนที่เน้นในเรื่องการสื่อความหมาย (Communicative Approach) แนวการสอนนี้เป็นการนำเอาภาพรวมของภาษามาให้ผู้เรียนได้รับรู้ คือ เอาภาษาที่อยู่ในบริบทมาสอน ไม่ได้แยกแยะภาษาออกจากบริบทเหมือนกับการสอนในหลักสูตรโครงสร้างและไวยากรณ์ และยังจัดตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของผู้เรียนในการเรียนภาษานั้น เมื่อรู้จุดประสงค์แล้ว ทำให้สามารถมองสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาในชีวิตจริงได้อย่างเหมาะสม

3. แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication Language Teaching) เป็นหลักสูตรที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาในการสื่อสารมากกว่าการเรียนในหลักสูตรที่เน้นการสื่อความหมาย แนวการสอนนี้เน้นความคล่องและความเหมาะสมในการใช้ภาษา

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสรุปได้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น คือ การสอนภาษาที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีการฝึกฝน ฝึกปฏิบัติ การสนทนา สื่อสารระหว่างกัน ไม่ว่าจะเป็นในบทเรียนสำหรับผู้ฟังฝึกสนทนา หรือรวมไปถึงการสื่อสารในการทำธุรกิจ การสื่อสารในการท่องเที่ยว เป็นต้น และการเน้นให้มีการฝึกฝน ฝึกปฏิบัติในการสื่อสารนั้น จะทำให้ผู้เรียน เกิดทักษะในการสื่อสาร และสามารถสื่อสารได้อย่างมั่นใจ และถูกต้องเหมาะสม

## 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ซาจิโกะ ซาไก (2542: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาญี่ปุ่นที่เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 โดยใช้วัฒนธรรมไทยเป็นสื่อการสอนในกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นชาวญี่ปุ่นที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสามารถอ่านภาษาไทยระดับประถม 4, 5 และ 6 ใช้แบบทดสอบวัดปัญญานเป็นเครื่องมือวัดความสามารถ

ทางภาษาไทย พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ชนิกา คำพุ่ม (2545: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน วิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 สถาบันชนชาติยูนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยศึกษาด้านการพูดและการเขียน พบว่า การพูดภาษาไทยของนักศึกษาจีนมีความบกพร่องในการออกเสียงพยัญชนะท้ายมากที่สุด รองลงมา คือ พยัญชนะต้นและสระ สำหรับการใช้ประโยค พบว่า ใช้คำไม่ถูกต้องตามความหมายและหน้าที่ และใช้ภาษาไม่สละสลวย ส่วนการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนมีความบกพร่องของการเขียนพยัญชนะต้นมากที่สุด รองลงมา คือ พยัญชนะท้ายและสระ สำหรับการใช้ประโยค พบว่า ใช้คำไม่ถูกต้องตามความหมายและหน้าที่ รวมทั้งใช้คำภาษาถิ่น ขาดคำ และเรียงคำเข้าประโยคไม่ถูกต้อง

อัจฉรา เสือยันต์ (2545: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการสอนภาษาไทยโดยเน้นกิจกรรมฝึกสนทนาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนนานาชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและใช้แผนการสอนภาษาไทยโดยเน้นกิจกรรมฝึกสนทนาสำหรับนักเรียนต่างชาติชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 – 3 โรงเรียนนานาชาติลานนา จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า หลังจากนำแผนการสอนไปทดลองใช้แล้ว นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนอยู่ในระดับปฏิบัติได้ดีที่สุดและมีความก้าวหน้าในการเรียน โดยมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

รัตน์เรขา ฤทธิศร (2546: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง การสนทนาภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างคือ ชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในมหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 10 คน ผลการวิจัยพบว่า ได้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง การสนทนาภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนที่เรียนเสริมด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทุกคน สามารถผ่านเกณฑ์การประเมิน 80% และสามารถทำคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนนำคะแนนแทนค่าเพื่อหาประสิทธิภาพ สรุปได้ว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องนี้มีประสิทธิภาพระดับดี และผู้เรียนที่เรียนเสริมโดยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนส่วนใหญ่ชอบที่จะเรียนกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในระดับมากที่สุด

วรพงศ์ ไชยฤกษ์ (2549: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง ลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ของชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างคือ ชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 100 คน แบ่งเป็นชาวต่างประเทศที่เป็นชาวตะวันตก 50 คน และชาวต่างประเทศที่เป็นชาวตะวันออก 50 คน ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะการเรียนรู้ของชาวตะวันออก เป็นการเรียนรู้ที่มีลักษณะเก็บตัว เหนียว และชอบทำงานตามลำพังมากที่สุด รองลงมาคือลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้ประสาทสัมผัสที่แสดงว่าผู้เรียนถนัดใช้ตาในการเรียนรู้ ส่วนชาวตะวันตก มีลักษณะการเรียนรู้ในลักษณะที่ชอบเปิดตัว และชอบสังคมมากที่สุด รองลงมาคือลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้ประสาทสัมผัสที่แสดงว่าผู้เรียนถนัดใช้ตาในการเรียนรู้เช่นกัน

อาทิตยา จตุทอง (2549: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การรับรู้วัฒนธรรมไทยของผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่าง ผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศที่ AUA Language Center กรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสอนภาษาไทยนิสา กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีการรับรู้วัฒนธรรมไทยในระดับดี ปัจจัยภายนอกต่างๆที่มีผลต่อการรับรู้วัฒนธรรมไทยของผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศได้แก่ การมีเพื่อนเป็นคนไทย เวลาในการเรียนภาษาไทย แรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย ประสบการณ์จริงเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย แหล่งเรียนรู้วัฒนธรรมไทย และการพบเห็นวัฒนธรรมไทยที่ประเทศของตนเองมาก่อน และ ผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีข้อบกพร่องในทักษะการเขียนและการพูดให้ถูกเสียงวรรณยุกต์มากที่สุด ส่วนปัญหาในการรับรู้วัฒนธรรมไทยคือ เรื่องความเข้าใจผิดในวัฒนธรรมไทยบางเรื่อง ซึ่งเกิดจากความแตกต่างทางวัฒนธรรม

สุกัญญา ศุภพลกิจ (2551: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสร้างหนังสือเตรียมความพร้อมทางภาษา สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จากสถาบันสอนภาษาเอยูเอ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 20 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีความเห็นว่าหนังสือเตรียมความพร้อมทางภาษาที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมและตรงตามความต้องการของผู้เรียน

## 2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

### 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียนจากนักการศึกษาหลายท่าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย ดังนี้

#### 2.1.1 ความหมายของแบบเรียน

พจนานุกรมภาษาอังกฤษใหม่ของเว็บสเตอร์ (New Webster's Dictionary of the English Language. 1984: 1017) ให้ความหมายของแบบเรียนไว้ว่า คือ หนังสือที่นักเรียนเป็นผู้ใช้เพื่อเป็นแหล่งอ้างอิงที่ได้มาตรฐานสำหรับสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง และใช้เป็นคู่มือในการเรียนการสอน

ลี เจ (Cronbach, Lee J. 1955: 3-96) กล่าวถึงหนังสือเรียน (Text book) ซึ่งสรุปได้ความว่า หนังสือเรียนเป็นประเภทหนึ่งของคู่มือการเรียนการสอน (Texts) อีกหลายประเภท แต่หนังสือเรียนจะเป็นประเภทที่มีบทบาทอยู่ในระบบโรงเรียนมาแต่ดั้งเดิมก่อนที่คู่มือประเภทโสตทัศนแบบเรียนโปรแกรม วัสดุคู่มือการเรียนการสอนและอื่นๆ จะเกิดขึ้นอย่างปัจจุบัน

จินตนา ไบกาชุยี่ (2536: 20-23) ได้ให้ความหมายของหนังสือเรียนสรุปได้ว่า หนังสือเรียนคือหนังสือที่รวบรวมวิชาความรู้ในหมวดวิชาใดวิชาหนึ่ง ซึ่งมีเนื้อเรื่องตรงตามหลักสูตรที่กำหนดไว้อย่างถูกต้องครบถ้วน โดยมีจุดมุ่งหมายใช้ในการเรียนการสอน จึงมีลักษณะการ

เขียนหนังสือเรียนเป็นพิเศษ เช่นเขียนเป็นรายวิชาสำหรับเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ มีความยากง่ายตามวัยของผู้เรียน มีลักษณะการเรียบเรียงเชิงวิชาการ ให้ข้อเท็จจริง เมื่อจบบทเรียนแต่ละบทในท้ายเล่มมักจะมีกิจกรรมเสนอแนะการเรียนการสอน

บันลือ พุททชะวัน (2524: 29) อธิบายความหมายของแบบเรียนว่าแบบเรียนคือหนังสือที่กระทรวงประกาศบังคับใช้โดยกำหนดว่า ผู้เรียนในระดับชั้นนั้น ๆ ต้องมีเพื่อจะได้ใช้ฝึกอ่านเป็นพื้นฐานของวิชานั้น ๆ ตามที่เนื้อหาของหลักสูตรกำหนดไว้ ทั้งนี้โดยรวมทั้งหนังสือที่นอกเหนือจากกระทรวงศึกษาธิการบังคับใช้ แต่มีลักษณะเนื้อหาที่ปรากฏในหลักสูตรเฉพาะเรื่อง เด็กสามารถใช้ค้นคว้าและครูอาจใช้เป็นแนวอ้างอิงในการสอนได้เช่นกัน

สุณีย์ อุตศาสตร์ (2526: บทนำ) เกริ่นไว้ในบทสนทนาว่า แต่เดิมเคยเรียกหนังสือ “แบบเรียน” ต่อมาได้กำหนดให้เรียกใหม่ว่า “หนังสือเรียน” หมายถึงหนังสือที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้สำหรับการเรียน มีสาระตรงตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร ซึ่งอาจจะมีลักษณะเป็นเล่ม เป็นแผ่น หรือ เป็นชุด หนังสือเรียนอาจจะเรียกต่าง ๆ กัน เช่น แบบเรียน แบบสอนอ่าน หนังสืออ่าน หนังสืออ่านประกอบ ดังนั้น “แบบเรียน” หรือ “หนังสือเรียน” มีความหมายเดียวกัน แบบเรียนหรือหนังสือเรียนเป็นสื่อการสอนที่มีความสำคัญมากต่อผู้เรียนและผู้สอน กล่าวได้ว่าแบบเรียนเป็นหัวใจของการเรียนการสอน ทั้งนี้เพราะแบบเรียนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาผู้เรียน เนื้อหาในแบบเรียนต้องมีความหมาย ชี้ให้เห็นแนวทางการเรียนรู้ การจัดกิจกรรม แนะนำแหล่งความรู้แก่ผู้เรียนและผู้สอน

พัฒน น้อยแสงศรี (2527: 2) กล่าวถึงแบบเรียนว่า เป็นหนังสือที่เขียนขึ้นอย่างมีระบบ หมายถึง โครงสร้างรูปแบบ ซึ่งประกอบด้วยรูปเล่ม มีชื่อตำรา คำนำ สารบัญ เนื้อเรื่องที่แบ่งออกเป็นบทตอนอย่างมีสัดส่วน มีวัตถุประสงค์ชัดเจน มีข้อสรุปและเอกสารอ้างอิงครบถ้วน

หทัย ต้นหยง (2527: 29-35) กล่าวถึงแบบเรียนหรือหนังสือเรียนสรุปได้ว่าหนังสือเรียนเป็นสื่อประเภทสิ่งพิมพ์ (Printing Materials) ที่ดีที่สุดที่ใช้ในการเรียนการสอน โดยมีลักษณะเป็นวัสดุการอ่าน (Reading Materials) ซึ่งสร้างขึ้นอย่างมีระบบ นอกจากนั้นแบบเรียนมีประโยชน์ต่อครูผู้สอนเพราะช่วยให้ครูเข้าใจขอบเขตของเนื้อหา ทำให้สามารถกำหนดวัตถุประสงค์ได้ เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่คาดหวัง ด้านประโยชน์ต่อผู้เรียนแบบเรียนช่วยพัฒนาทักษะทางภาษา แบบฝึกหัด คำถามข้อเสนอนแนะในแบบเรียนช่วยเพิ่มพูนทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน

ธวัช ปุณโณทก (2542: 3) ให้ความหมายของแบบเรียนว่า คือ หนังสือที่มีเนื้อหาความรู้ หลักการและวิธีการเรียนการสอน ที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้สำหรับการเรียนระดับใดชั้นหนึ่ง ฉะนั้น หนังสือแบบเรียนจึงหมายถึง หนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนในโรงเรียนทุกสาขาวิชาการ และส่วนใหญ่จะจำกัดอยู่ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ถ้าเป็นวิทยากรที่มีระดับสูงมักจะใช้คำว่า ตำรา

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2542: 148) ได้ให้ความหมายของหนังสือเรียนว่า เป็นหนังสือที่เขียนโดยมีสาระตรงตามหลักสูตรในระดับนั้นๆ และวิชานั้นๆ เพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน

จากการศึกษาเอกสารและแนวความคิด สรุปได้ว่าหนังสือเรียนหรือแบบเรียน คือ สิ่งพิมพ์ชนิดหนึ่งที่สามารถนำมาใช้เป็นการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประโยชน์ เกิดความรู้ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้เป็นอย่างดี รวมไปถึงหนังสือแบบเรียนนั้นมีเนื้อหาสาระ และมีจุดประสงค์ของรายวิชากำหนดไว้อย่างเป็นระบบ มีเนื้อหาแบบเรียนที่เหมาะสมกับวัย ระดับความรู้ และยังให้ความรู้รอบตัวกับผู้เรียน หรือเพื่อนำไปเป็นผู้สอนให้ผู้เรียนได้เกิดความรู้ และอาจจะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

### 2.1.2 ความสำคัญของแบบเรียน

ชอร์ส หลุยส์ (Shores, Louis. 1960: 50) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบเรียนไว้ว่า เป็นเครื่องมือที่ครูกับนักเรียนใช้สื่อความหมายซึ่งกันและกัน เป็นแหล่งรวบรวมเนื้อหาวิชา แนะนำกิจกรรม และวัสดุประกอบการสอนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ช่วยสร้างนิสัยรักการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ฝึกทักษะในการอ่าน ทั้งยังเป็นศูนย์กลางให้นักเรียนซึ่งมีความแตกต่างระหว่างบุคคล ได้ร่วมเรียนเรื่องเดียวกัน และเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ในแนวเดียวกัน

ประทีป จรัสรุ่งรวิวรร (2514: 4) แสดงความคิดเห็นเรื่องความสำคัญของแบบเรียนว่าเป็นอุปกรณ์การสอนสำคัญชนิดหนึ่งที่รวบรวมเนื้อหาวิชาและจุดมุ่งหมายของการเรียน ช่วยแนะนำกิจกรรม วัสดุอุปกรณ์การสอนที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ช่วยเสริมสร้างนิสัยรักการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เพื่อกระตุ้นและฝึกให้นักเรียนรู้จักคิดหาเหตุผล สรุปความจริงที่ค้นคว้า และเข้าใจว่าส่วนใดของแบบเรียนเป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้แต่ง ส่วนใดเป็นความจริง ช่วยสื่อความหมายให้ครูและนักเรียนเข้าใจเนื้อหาเรื่องเดียวกันได้ตรงกัน

สุทินีย์ อุตศาสตร์ (2526: ๗) กล่าวถึงความสำคัญของแบบเรียนไว้ว่า แบบเรียนเป็นเครื่องมือสำหรับพัฒนาผู้เรียน เนื้อหาที่มีอยู่ในแบบเรียนจึงต้องมีความหมายทั้งสิ้น เพราะจะชี้ให้เห็นแนวความรู้ วิธีการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรม และแนะนำแหล่งความรู้ให้แก่ผู้เรียนและผู้สอน และแบบเรียนมีอิทธิพลสำหรับผู้เรียนและผู้สอนเป็นอย่างมาก ทั้งในระดับประถมศึกษาและในระดับมัธยมศึกษา ครูและเด็กนักเรียนมีความผูกพันอยู่กับแบบเรียนมากที่สุด อาจกล่าวได้ว่าแบบเรียนเป็นหัวใจของการเรียนการสอน

จากทัศนะของนักการศึกษาหลายท่านเกี่ยวกับความสำคัญของแบบเรียน สรุปได้ว่าความสำคัญของแบบเรียน คือ แบบเรียนมีความสำคัญต่อมนุษย์เป็นอย่างมากตั้งแต่เด็กที่เพิ่งเริ่มเข้าโรงเรียนไปจนถึงเรียนในระดับสูง เพราะแบบเรียนนั้นมีเนื้อหาที่เหมาะสม ผู้เรียนสามารถที่จะเลือกซื้อแบบเรียนนำมาอ่านเพื่อนเรียนรู้เอง หรือเรียนในห้องเรียนเพื่อให้เกิดความรู้ และแบบเรียนยังสามารถนำมาจัดทำเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนประกอบกับแบบเรียนสำหรับครูผู้สอนได้อีกด้วย



### 2.1.3 ประโยชน์ของแบบเรียน

หทัย ตันหยง (2527: 33-34) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของหนังสือเรียนไว้ว่า

#### 1. ประโยชน์ทางด้านทั่วไป

1.1 หนังสือเรียนเป็นหนังสือที่ใช้อ่านได้เช่นเดียวกับหนังสือทั่วๆ ไปตามห้องสมุดต่างๆ

1.2 หนังสือเรียนก็คล้ายกับห้องสมุดเคลื่อนที่ ที่สามารถค้นคว้าหาความรู้ต่างๆ ได้ตามต้องการ

1.3 หนังสือเรียนทุกเล่มให้ทั้งสาระความรู้ และความบันเทิงใจแก่ผู้เรียน

1.4 หนังสือเรียนให้ข้อมูลความรู้ที่แน่นอน มีหลักฐานอ้างอิงเชื่อถือได้มากกว่าหนังสือประเภทอื่นๆ

1.5 หนังสือเรียนเป็นหนังสือที่หาได้ง่าย และราคาถูกกว่าหนังสือประเภทอื่น เพราะมีมาตรฐานในการผลิตและการควบคุมราคาสินค้า

#### 2. ประโยชน์ทางด้านครูผู้สอน

2.1 หนังสือเรียนเป็นสื่อการสอนประเภทสิ่งพิมพ์ที่มีลักษณะเอนกประสงค์อย่างหนึ่ง

2.2 หนังสือเรียนเป็นเครื่องมือหรือวัสดุหลักสูตรที่ครูสามารถใช้ตรวจสอบเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดไว้ได้อย่างแม่นยำถูกต้อง

2.3 หนังสือเรียนจะช่วยให้ครูเข้าใจขอบเขตของเนื้อหาสาระของบทเรียน

2.4 หนังสือเรียนจะช่วยให้ครูสามารถวางจุดประสงค์ในการสอน โดยเฉพาะจุดประสงค์เฉพาะวิชาได้เป็นอย่างดี

2.5 หนังสือเรียนช่วยเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมและประสบการณ์สำหรับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่คาดหวังไว้

2.6 หนังสือเรียนสามารถช่วยแก้ปัญหาในกรณีจำเป็นฉุกเฉิน ซึ่งสามารถใช้แทนแผนการสอนได้เป็นอย่างดี

2.7 หนังสือเรียนเป็นแหล่งวิชาที่สามารถใช้เป็นจุดเริ่มต้นสร้างสรรค์สื่อการเรียนการสอนประเภทอื่นๆ ได้อย่างกว้างขวาง

#### 3. ประโยชน์ทางด้านตัวผู้เรียน

3.1 หนังสือเรียนเป็นคู่มือการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพอย่างหนึ่ง

3.2 หนังสือเป็นแหล่งค้นคว้าหาความรู้

3.3 หนังสือเรียนเป็นเครื่องมือที่ช่วยเตรียมตัวเพื่อจะเรียนในบทเรียนต่อไป

3.4 หนังสือเรียนช่วยพัฒนาทักษะในทางภาษาได้เป็นอย่างดี

3.5 หนังสือเรียนเป็นแหล่งวิชาสำหรับจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบทเรียนได้อย่างกว้างขวาง

3.6 หนังสือเรียนเป็นสื่อพัฒนาผู้เรียน ซึ่งเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้ปกครองในส่วนที่เกี่ยวกับการดูแลการศึกษาเล่าเรียนให้ดำเนินไปด้วยดี

3.7 หนังสือเรียนจะเป็นแบบฝึกหัด คำถาม ข้อเสนอแนะเพื่อเพิ่มพูนทักษะในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

3.8 หนังสือเรียนช่วยแก้ปัญหาภาวะขาดแคลนหนังสืออ่านสำหรับเด็กได้เป็นอย่างดี

3.9 หนังสือเรียนในยุคปัจจุบันส่งเสริมให้มีเนื้อหาที่น่าสนใจ เช่น มีภาพประกอบแปลกๆ สีสดใสสวยงาม นิยาย บันเทิงคดี เพื่อให้บทเรียนน่าสนใจ ไม่น่าเบื่อหน่าย

#### 2.1.4 ลักษณะที่ดีของแบบเรียน

รัฐจวน อินทรกำแหง (2508: 18) กล่าวถึงลักษณะของแบบเรียนที่ดีไว้ 7 ประการ คือ

1. แบบเรียนจะต้องถูกต้องและเที่ยงตรง เช่น ให้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง ใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้อง การแบ่งวรรคตอน การย่อหน้าก็ถูกต้อง และให้ความเที่ยงตรง แบบเรียนที่ดีจะต้องให้ข้อเท็จจริงที่เป็นกลาง ไม่ลำเอียงหรือชักจูงให้เด็กมีความไขว่ไขว่ไปจากความจริง

2. ความยากง่ายของภาษาที่ใช้ในการเขียนแบบเรียนของเด็กเล็กต้องเป็นภาษาง่าย และเป็นภาษาที่เด็กใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด

3. การจัดรูปแบบของหนังสือแบบเรียน ควรแบ่งเป็นบท แต่ละบทให้ความรู้แก่เด็กเป็นตอนๆ การจัดหน้าควรพิถีพิถัน คือ การย่อหน้า การเว้นที่ว่างริมขอบกระดาษทั้งสี่ด้าน ขนาดของตัวพิมพ์ การออกแบบปก ปกในควรบอกเรื่องราวที่จำเป็นไว้ครบถ้วน สารบัญและคำนำจะต้องวางรูปให้ดี และอยู่ในลำดับที่เหมาะสม

4. ภาพประกอบแบบเรียน สำหรับเด็กเล็กควรมีภาพประกอบมากกว่าเด็กโต ภาพประกอบจะต้องชัดเจน สวยงาม ถ้าเป็นภาพสีที่ตรงกับความเป็นจริงได้ก็ยิ่งดี ขนาดของภาพไม่ควรจะเล็กหรือใหญ่จนเกินไป

5. มีคุณภาพดี ราคาถูก

6. มีความประณีตในการเย็บเล่ม

7. มีเนื้อหาที่ทันสมัย และควรมีการปรับปรุงอยู่เสมอ

สมพร จารุณี (2534: 95-99) ได้กล่าวถึงแบบเรียนที่ดีว่า ควรมีส่วนประกอบที่ดีเป็นลักษณะภายนอก และลักษณะภายใน ดังต่อไปนี้

1. ลักษณะภายนอก ได้แก่ ลักษณะอันเป็นส่วนประกอบของแบบเรียนที่กำหนดให้มีเพื่อช่วยผู้อ่านในการศึกษาแบบเรียนนั้น เป็นส่วนที่ยังไม่ใช่ส่วนเนื้อหาสาระของแบบเรียนโดยตรง แต่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระและกับการที่ผู้อ่านแบบเรียนจะนำไปใช้ในการศึกษาเรื่องราว ได้แก่ ชื่อเรื่องแบบเรียน คำนำแบบเรียน ผู้เขียนและสำนักพิมพ์ วัน

เวลาและจำนวนครั้งที่พิมพ์แบบเรียน สารบัญเรื่อง สารบัญภาพและเนื้อหา คำอธิบายศัพท์หรืออภิธานศัพท์ รายชื่อหนังสืออ้างอิง เชิงอรรถและดัชนี

2. ลักษณะภายใน หมายถึง ลักษณะต่างๆ ที่แวดล้อมเนื้อหาและการเสนอเนื้อหา ซึ่งมีผลกระทบต่อการเรียนรู้จากการศึกษาแบบเรียน ได้แก่ เนื้อหา การเสนอเนื้อหา สิ่งช่วยส่งเสริมการเรียนการสอน ท่วงทำนองการเขียน

ทัศนีย์ สุภเมธี (2535: 156) ได้สรุปเกี่ยวกับลักษณะของหนังสือเรียนที่ดีดังต่อไปนี้

1. ด้านเนื้อหาสาระ มีเนื้อหาสาระครบตามหลักสูตร จัดเรียงลำดับอย่างมีระบบระเบียบ สำนวนภาษาสละสลวย เนื้อหาทันสมัย และถูกต้องตามหลักวิชา
2. ด้านความรู้ทางสติปัญญา การเสนอเนื้อหาเหมาะสมกับวัยและระดับของนักเรียน มีการอภิปรายหรือแสดงความคิดเห็นให้เกิดความคิดรวบยอดได้ วิเคราะห์เรื่องราวชวนให้อ่าน เข้าใจง่าย มีสาระเป็นแก่นสารให้แง่คิดเพิ่มเติม มีความถูกต้องทางหลักวิชา
3. ด้านส่งเสริมการเรียนการสอน มีกิจกรรมเสนอแนะให้ผู้เรียน มีบทสรุปและคำถามท้ายบทให้ มีภาพประกอบสวยงามและตรงประเด็น มีคำถามและแบบฝึกหัดให้ทำ
4. ด้านการจัดรูปเล่มและการพิมพ์ ขนาดรูปเล่มเหมาะสม คุณภาพการพิมพ์มีสาระต่างๆ ประกอบครบถ้วน เช่น สารบัญ เชิงอรรถ ฯลฯ

#### 2.1.5 การประเมินแบบเรียน

ประหยัด สายวิเชียร (2525: 176) เสนอขั้นตอนสำคัญในการประเมินแบบเรียน 2 วิธี คือ

1. วิธีการประเมินแบบเรียนโดยใช้ความเป็นเหตุเป็นผล (Rational or Logical Approach) เป็นวิธีที่ต้องกำหนดเกณฑ์ในการประเมินก่อน เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นและมีความเป็นปรนัยกับทั้งจะต้องมีการให้นิยามเกณฑ์สำหรับประเมินแบบเรียน ผู้ที่จะทำหน้าที่ประเมินได้จะต้องเป็นคณะบุคคล เพราะจะช่วยให้โอกาสในการประเมินโดยผู้ประเมินหลายๆ คนได้ผลการประเมินที่มีความเชื่อมั่นได้มากกว่าการประเมินจากบุคคลเพียงคนเดียว

2. วิธีประเมินผลหนังสือเรียนโดยการทดลองใช้แบบเรียน (Empirical Approach) แบบเรียนทุกเล่มควรจะได้นำไปทดลองใช้ก่อนที่จะผลิตออกมาบังคับใช้จริง ทั้งนี้เพื่อดูว่าแบบเรียนนั้นๆ มีจุดเด่น-ด้อยอย่างไร จะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น การประเมินโดยการทดลองใช้แบบเรียนนี้จะเป็นการประเมินผลเพื่อการปรับปรุงแบบเรียนเป็นสำคัญ จึงควรจะต้องมีการวางแผนอย่างรอบคอบ เพราะเป็นการนำแบบเรียนไปทดลองใช้ในโรงเรียนจริงๆ จึงต้องระมัดระวังในการแปลความ โดยคำนึงถึงระยะเวลาที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ฉะนั้นจึงทำในรูปของงานวิจัย

นวนจันทร์ รัตนกร และสุภัทรา ฉัตรเงิน (2529: 69) เสนอหลักเกณฑ์การประเมินคุณค่าแบบเรียนไว้ดังนี้

1. เนื้อหา สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร ต้องมีความครบถ้วนตามคำอธิบายรายวิชา มีความถูกต้องตามหลักวิชา มีการเรียงลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้ ปริมาณของเนื้อหา มีความเหมาะสม เมื่อเทียบกับคาบเรียน มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น
2. กิจกรรมการเรียนการสอน สอดคล้องกับเนื้อหา เหมาะสมกับระดับชั้น พอเหมาะกับคาบเรียน ลำดับขั้นตอนของกิจกรรมที่เหมาะสม เป็นกิจกรรมที่มีคุณค่า เลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ในกิจกรรมได้เหมาะสม
3. การเสนอเนื้อหาและการใช้ภาษา ใช้ภาษาถูกต้องตามลักษณะของภาษา สื่อความหมายได้ชัดเจน ข้อความไม่สับสน มีความเหมาะสมของภาษาเทียบกับระดับชั้นเรียน ถ้าต้องใช้ศัพท์เฉพาะ ต้องใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม
4. ภาพ ตาราง และคำอธิบาย มีการใช้ภาพที่สื่อความหมายและชัดเจน ตารางเสนอให้เข้าใจง่ายและมีคุณค่า มีคำอธิบายประกอบภาพและตาราง ภาพและตารางสอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม
5. ลักษณะของแบบเรียนโดยส่วนรวม มีลักษณะเด่นเฉพาะตัว ไม่มีลักษณะซ้ำซ้อนกับแบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้

## 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

ในการสร้างแบบเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียนหลายเล่ม เพื่อเป็นความรู้ และประโยชน์ในการสร้างแบบเรียนที่มีคุณภาพ ดังนี้

ดุษณี ยนต์เจริญ (2514: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การศึกษาลักษณะและคุณภาพของแบบเรียนวิชาหน้าที่พลเมืองระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างครูจำนวน 50 คน และนักเรียน 450 คน จากโรงเรียนมัธยมประเภทรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์พบว่า ลักษณะเนื้อหาแบบเรียนวิชาหน้าที่พลเมืองที่นิยมกันมาก คือ มีภาพประกอบการเรียน มีเนื้อหาอธิบายได้ชัดเจน เหมาะสมกับเหตุการณ์ปัจจุบัน มีกิจกรรมเสนอแนะทำแบบและมีบรรณานุกรมเพื่อค้นคว้า รวมทั้งต้องใช้กระดาษที่มีคุณภาพดี ส่วนคุณภาพของแบบเรียนในปัจจุบันโดยทั่วไป ดีในด้านเนื้อหา และการเรียงลำดับเรื่อง ควรปรับปรุงในด้านคุณภาพของกระดาษ เพิ่มภาพประกอบ แก๊ไขคำผิด และเย็บเล่มให้รัดกุม

อัมพร พงษ์ธา (2518: บทคัดย่อ) ได้วิจัย เรื่องแบบเรียนภาษาไทยสำหรับผู้เริ่มเรียนชาวต่างชาติ โดยวิเคราะห์แบบเรียนชุด AUA Language Center Thai Course สรุปผลได้ว่าแบบเรียนมีการเรียงลำดับเป็นคำศัพท์ไวยากรณ์ และเสียงตามลำดับ มีการฝึกเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับชาวต่างชาติ เช่นพยัญชนะเสียงหยุด อโฆษะ ฌินต และ สติล ในแบบเรียนมีการฝึกออกเสียงสระ และระดับเสียงสูงต่ำมากเพียงพอที่จะทำให้ผู้เรียนสื่อสารได้ มีการสอนภาษาไทยในระดับ

ภาษาพูดระหว่างคนคุ้นเคย โดยสอนสำหรับการพูดมากกว่าการเขียน นอกจากนั้นแบบเรียนมีการสอนคำศัพท์เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน และสิ่งแวดล้อมที่เป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนในประเทศไทยมาก แต่มีเนื้อหาวัฒนธรรมในแบบเรียนน้อยมาก ไม่สามารถให้เห็นลักษณะวัฒนธรรมไทยได้

สุกัญญา โชติภพดิษ (2519: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การวิเคราะห์แบบเรียนวิชาวรรณคดีไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า แบบเรียนวรรณคดีไทยเล่ม 3 มีทั้งข้อดีและข้อบกพร่องที่ควรแก้ไข สิ่งที่ควรปรับปรุง คือ คุณภาพในการจัดทำแบบเรียน ด้านการพิมพ์ การจัดทำรูปเล่ม ภาพประกอบ และควรเพิ่มเติมเนื้อหาแบบเรียนให้มากขึ้น เรื่องที่ไม่น่าสนใจควรตัดออก เรื่องที่เห็นว่าเหมาะสมกับวัย ความสนใจ และความต้องการของนักเรียนให้คงไว้ คำอธิบายศัพท์ควรเพิ่มเติม ส่วนกิจกรรมในแต่ละบทควรจัดให้มากขึ้น และจัดหลาย ๆ ประเภท เพื่อให้ให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่จะช่วยส่งเสริมทักษะต่าง ๆ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ฮานู ลี (2520: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสร้างแบบเรียนการเขียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาเกาหลีในสถาบันอุดมศึกษา ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนการเขียนขึ้น 1 ชุด มี 5 บทเรียน แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 ท่าน ประเมินผลและให้ข้อเสนอแนะแทนการทดลองและทดสอบ เนื่องจากผู้วิจัยไม่สามารถหาประชากรที่เป็นชาวเกาหลีและมีความรู้ทางภาษาไทยระดับเดียวกับนักศึกษาในประเทศเกาหลีที่เรียนภาษาไทยเป็นวิชาเอกมาทดลอง และทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนที่สร้างขึ้นในประเทศไทยได้ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นพ้องต้องกันว่าแบบเรียนการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพดีพอที่จะนำไปใช้กับผู้เรียนที่เป็นนักศึกษาชาวเกาหลีในสถาบันอุดมศึกษา

วิภาศรี จ้อยสูงเนิน (2537: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การแก้ไขการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยของนักเรียนระดับ 8 โรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่ ผู้วิจัยจัดทำแบบฝึกการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทย โดยการแทนเสียงด้วยตัวอักษรอย่างมีระบบ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกมีความถูกต้องในการออกเสียงวรรณยุกต์สูงกว่าก่อนได้รับการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการฝึกมีความก้าวหน้าในการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้วิธีการออกเสียงซ้ำๆ ตามครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

รัตน์เรขา ฤทธิศร (2546: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง การสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ชาวต่างชาติ ที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศในมหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การสนทนาภาษาไทย แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและแบบประเมินคุณภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยผู้เชี่ยวชาญ

### ผลการวิจัยพบว่า

1. ได้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง สอนภาษาไทย สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ
2. ผู้เรียนที่เรียนเสริมด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทุกคน สามารถผ่านเกณฑ์ประเมิน 80% และสามารถทำคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนนำคะแนนแทนค่าเพื่อหาประสิทธิภาพ สรุปได้ว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องนี้มีประสิทธิภาพระดับ ดี
3. ผู้เรียนที่เรียนเสริมโดยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนส่วนใหญ่ชอบที่จะเรียนกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ในระดับมากที่สุด

กฤษณา สุภาพักตร์ (2551: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ ผู้วิจัยสร้างแบบฝึกการอ่านออกเสียงควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ แล้วนำไปทดลองกับนักเรียนชาวต่างชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนนานาชาติ ไทย-จีน พบว่า ความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการใช้แบบฝึกดีกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นิตยา วิจาระนันท์ (2551: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสร้างแบบเรียนเรื่องการทำบุญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ เพื่อสร้างแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย เรื่องการทำบุญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ ประกอบด้วยบทเรียนเรื่องการทำบุญ 6 บท ได้แก่ ทำบุญตักบาตร ทำบุญถวายสังฆทาน ทำบุญเลี้ยงพระ ทำบุญปล่อยนกปล่อยปลา ทำบุญทอดกฐิน และทำบุญทอดผ้าป่า ผลการวิจัย พบว่า ได้แบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทยเรื่องการทำบุญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีประสิทธิภาพ 84.70/84.80 และผู้เรียนด้วยแบบเรียนดังกล่าวมีความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน สามารถสรุปได้ว่าการสร้างแบบเรียนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ ไม่ว่าจะมีความรู้เรื่องใดก็ตาม ควรที่จะเป็นแบบเรียนที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุด และแบบเรียนนั้นควรที่จะมีประสิทธิภาพได้รับการประเมินผลจากผู้ทรงคุณวุฒิ และเมื่อผู้เรียนได้เรียนแบบเรียนดังกล่าวแล้วก็สามารถที่จะประสบผลสำเร็จ นำเนื้อหาในแบบเรียนที่ได้ศึกษาไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

### 3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา

#### 3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา

##### 3.1.1 ความหมายของการสนทนา

สุวรรณา เกรียงไกรเพ็ชร (2523: 197) ให้ความหมายของการสนทนาว่า คือ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในสิ่งที่มีความสนใจร่วมกัน ความคิดเห็นนั้นอาจจะขัดแย้งกัน หรือคล้อยตามกันก็ได้ แต่ผู้สนทนาจะต้องกำหนดจดจำไว้ว่า การสนทนาเป็นไปเพื่อสร้างมิตรภาพและเพื่อประโยชน์ในการแสดงและรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มิใช่เพื่อเอาชนะ หรือเพื่อแสดงความเด่นเหนือผู้อื่น

อุดม บัวเพียร (2533 : 66) กล่าวถึงการสนทนาว่า เป็นการพูดคุยหรือพูดจาหารือกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สร้างมนุษยสัมพันธ์ ผูกมิตรไมตรีหรือแม้กระทั่งทำลายความเครียด การสนทนาเป็นการพูดที่มีบทบาทมากในชีวิตประจำวัน การทำงานใหญ่ ๆ หลาย ๆ อย่างสามารถสำเร็จลงได้ด้วยดีก็ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการสนทนาหรือพูดคุยปรึกษากัน

ประชัน วัลลิโกและคณะ (2539: 59) กล่าวถึงการสนทนาว่า เป็นการพูดเพื่อสร้างมนุษยสัมพันธ์ เป็นการพูดที่มักจะไม่ได้มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าว่าจะประสงค์ให้การสนทนาครั้งนั้นเป็นไปในทำนองใด เรื่องที่พูดจึงมักเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไปในชีวิตประจำวัน เป็นการพูดที่จะช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดและช่วยสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ในวงการธุรกิจการงาน การสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่นเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การดำเนินไปอย่างราบรื่น

ปรียา หิรัญประดิษฐ์ (2539: 962) กล่าวถึงการสนทนาว่า เป็นการพูดคุยเพื่อสร้างมนุษยสัมพันธ์ เป็นการพูดที่มักจะไม่ได้มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าว่าจะประสงค์ให้การสนทนาครั้งนั้นเป็นไปในทำนองใด เรื่องที่พูดจึงมักจะเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไปในชีวิตประจำวัน เป็นการพูดที่จะช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดและช่วยสร้างมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ในวงการธุรกิจการงาน การสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น เป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การทำงานดำเนินไปอย่างราบรื่น

นภดล จันทร์เพ็ญ (2539: 59) การสนทนา หมายถึง การพูดระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป ผลัดกันพูดและผลัดกันฟัง การสนทนามีหลายลักษณะ อาจจะเป็นลักษณะที่ไม่เป็นแบบแผนคุยกันตามสบายไม่จำกัดเรื่องที่สนทนา เช่น การสนทนาในครอบครัว การสนทนานักในเพื่อน นักศึกษาที่รู้จักสนิทสนมกันเป็นต้น แต่ในการสนทนาบางครั้ง เป็นการสนทนามีแบบแผน ซึ่งต้องมีการเตรียมล่วงหน้า ส่วนใหญ่จะเป็นการสนทนาเชิงวิชาการ แต่ในที่นี้จะพูดถึงการสนทนาที่ไม่เป็นแบบแผน คือการสนทนากับบุคคลที่รู้จักคุ้นเคย และบุคคลแรกรู้จักการสื่อสารลักษณะนี้มีความสำคัญและเราได้ใช้เป็นประจำยิ่งในครอบครัว ในที่ทำงาน ในสถานศึกษา หรือในกลุ่มของนักศึกษาถ้ามีการสนทนากันด้วยดี ก็จะนำความสัมพันธ์อันดีนั้น จันมิตรมาให้กระทำ

สรุปได้ว่า การสนทนา คือ การพูดหรือการสนทนาระหว่างกันกับผู้อื่น และผู้พูดประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป คือผู้พูดและผู้ฟังต่างผลัดกันพูดและฟัง เพื่อให้เกิดการพูดคุยหรือสนทนากันนั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และยังมีการพูดจาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทัศนคติต่างๆ รวมถึงระบายอารมณ์ หรือความรู้สึกเพื่อให้เกิดความผ่อนคลายได้อีกด้วย

### 3.1.2 องค์ประกอบพื้นฐานของการสนทนาที่ดี

การสนทนาที่ดี คือ การให้คู่สนทนาหรือผู้ร่วมสนทนามีส่วนร่วมด้วย การสนทนา นั้นจึงจะดำเนินไปได้ด้วยความพอใจของทุกฝ่าย เราจะเป็นผู้พูดที่ดีถ้าเราเป็นคนที่น่าสนใจ น่านิยม เป็นที่ชื่นชอบของผู้อื่น สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ฝึกฝนกันได้ถ้ามีความตั้งใจจริง เช่น ในแต่ละวันก็หาโอกาสฝึกฝนโดยมุ่งหาประสบการณ์จากการอ่าน การฟัง และจากแหล่งต่างๆ เราไม่ควรจะละเลยการฝึกฝนของตนเอง เพราะการพัฒนาสมรรถนะของตนเอง นอกจากจะยังผลให้ผู้นั้นเป็นนักสนทนาที่ดีแล้ว ยังทำให้เป็นผู้มีโลกทัศน์กว้างไกลอีกด้วย

ถิรพันธ์ อนุวัชรวิวงศ์ (2533) กล่าวถึงองค์ประกอบพื้นฐาน 4 ประการดังต่อไปนี้

1. ทัศนคติ เรามีทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไรบ้าง ทัศนคตินี้จะเป็นตัวกำหนดตัวเราเอง รวมทั้งจะผลักดันให้เราแสดงความคิดเห็นและแสดงออกถึงความรู้สึกต่อสิ่งต่างๆ ออกมาด้วย

2. การแสดงออกทางสายตา สายตาแทบจะนับได้ว่าเป็นสื่อภาษาชนิดหนึ่ง สายตาจะฉายแววที่เป็นมิตรกับบุคคลที่เราพอใจ หรือถ้าเราไม่ชอบใครสายตา ก็จะสื่อสารออกไปในทางลบ

3. การยิ้ม ยิ้มที่อบอุ่นและจริงใจจะนำผลที่น่าพึงพอใจมาให้ ถ้าเรามีความตั้งใจดีเช่นนี้ อัจฉริยะอย่างอื่น ๆ ก็แทบจะไม่ต้องพะวงถึง เพราะย่อมเกิดขึ้นสอดคล้องกับเจตนาธรรมที่ดีของเรา

4. การแสดงกิริยาทักทาย การแสดงกิริยาทักทาย อาจจะเป็นการไหว้ตามธรรมเนียมไทยหรือการสัมผัสมือตามธรรมเนียมตะวันตก สามารถสื่อความหมายให้อีกฝ่ายหนึ่งรู้ว่าเรามีความยินดีและจริงใจเพียงใด มีความเป็นมิตร นบถนอบหรือไม่ ซึ่งย่อมจะต้องแสดงออกสัมพันธ์กับรอยยิ้มและสายตา

ศรีวิไล ดอกจันทร์ (ม.ป.ป.: 2) กล่าวถึงกฎการสนทนาว่า การสนทนาไม่ใช่เป็นเพียงการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเท่านั้น เมื่อบุคคลเข้าร่วมในการสนทนา เขาได้เข้าไปมีส่วนร่วมทั้งการนำเอาความเข้าใจ ความคาดหวังว่าการสนทนาจะเป็นอย่างไรและจะพัฒนาไปในทางใด ตัวเองจะเข้าไปมีส่วนร่วมอย่างไร ต่างฝ่ายต่างยอมรับในกฎบางประการร่วมกัน เขาจึงได้ตีความคำพูดซึ่งกันและกันได้ เช่น กฎที่ว่าเมื่อผู้ถามถามคำถาม คำพูด อย่างไรก็ตาม ผู้ถูกถามพูดออกมาจะถูกตีความว่าเป็นคำตอบ ถ้าไม่เป็นเช่นนั้นก็จะไม่เกิดความเข้าใจหรือตีความไม่ถูก คนถามมักจะต้องถามคำถามซ้ำ เพื่อให้แน่ใจว่าผู้ตอบได้ยินถูกต้อง หรือไม่ก็ให้ผู้ตอบพูดซ้ำ เมื่อผู้ถามอาจจะฟังไม่ถูกต้องก็ได้ เช่น กฎแห่งความร่วมมือ (The Cooperative Principle) ไกรซ์ (Grice, H. Paul. 1976;



อ้างอิงจาก ศรีวิไล ดอกจันทร์. ม.ป.ป.: 3) ซึ่งเป็นนักปรัชญาได้อธิบายถึงกฎนี้ว่าเป็นกฎที่ผู้สนทนาจะต้องรักษาในการสนทนา ได้แก่

Maxim of Quantity	: พูดเท่าที่ต้องการและเท่าที่รู้
Maxim of Quality	: พูดตามความจริง
Maxim of Relation	: พูดให้เกี่ยวข้องกัน
Maxim of Manner	: พูดให้กะทัดรัด ชัดเจน ไม่กำกวม

นันทา ขุนภักดี (2528: 139) ได้กล่าวถึงการสนทนาที่ดีไว้ว่า การสนทนาที่ดี คือ การที่ผู้ร่วมสนทนาต่างฝ่ายต่างให้ความสนใจแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน นักสนทนาที่ดี ย่อมเป็นบุคคลที่มีผู้นิยมยกย่องนับถือเป็นอันมาก เราสามารถเป็นนักสนทนาที่ดีกันได้ทุกคน ถ้าเราพยายามฝึกฝนทุกวัน ทุกที่ และกับทุกคน คือเราอาจฝึกการสนทนาทุกวันกับเพื่อนหรือบุคคลอื่น ๆ สถานที่ฝึกอาจจะเป็นห้องเรียน ที่บ้าน ชายทะเล สโมสร หรือที่ประชุมก็ได้

อุดม บัวเพียร (2533: 68-69) กล่าวถึงหลักการสนทนาที่ดีไว้ว่า

1. ตั้งใจฟังตลอดการสนทนา ไม่ทำงานอื่นในขณะที่ฟัง
  2. สนใจในเรื่องที่พูด อยากรู้ อยากเห็น สอดแทรกคำถาม ปลอ่ยให้คู่สนทนาพูดจนจบข้อความ
  3. ทำที่สุภาพ ใช้คำสุภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใสทำตัวเป็นกันเอง
  4. สนทนาในเรื่องกลางที่ทุกคนสนใจ ไม่ถามความลับที่คู่สนทนาไม่ยอมเปิดเผยไม่ซักถามเรื่องส่วนตัวในกรณีที่ไม่รู้จักกัน หรือไม่สนิทมักคุ้น
  5. พูดจาสุภาพ ใช้คำพูดสุภาพ ให้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล
  6. พูดให้เป็นธรรมชาติ ไม่ลอยหน้าลอยตาหรือจิบปากจิบคอจนเกินงาม ผิด
- ธรรมชาติ
7. พูดด้วยความจริงใจ แต่มิใช่การพูดแบบขวานผ่าซาก
  8. พูดให้ชัดเจน โดยเฉพาะการออกเสียง ร, ล และคำควบกล้ำ ถ้าออกเสียง ผิดการสื่อความหมายอาจผิดตามไปด้วยความศรัทธาก็อาจจะลดน้อยลงไปด้วย
  9. ซักจูงคู่สนทนาให้พูดในเรื่องที่เขาถนัดและสนใจจะพูด
  10. ไม่พูด ทับถม ข่มขู่ ดึงดันเอาชนะ นินทา ส่อเสียด เป็นต้น
- สำเนียง มณีกาญจน์ และ สมบัติ จำปาเงิน (2542: 61-62) ได้กล่าวถึงหลักการพูดสนทนาว่า

1. การวิเคราะห์ ผู้พูด ผู้ฟัง กาลเทศะ จุดประสงค์ โอกาส และเรื่องที่จะพูดหรือสนทนา
2. การเตรียม เตรียมตัว เตรียมใจ เตรียมวางอากัปกริยา สีหน้า ท่าทาง ตลอดจนน้ำเสียงและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับข้อแรก
3. เรื่องที่พูด ควรเป็นเรื่องที่ทำให้คู่สนทนาสนใจ

สวิต ยมาภัย และ ธีรพันธ์ อนุวัชศิริวงศ์ (2547: 115-117) กล่าวว่าหลักการสนทนาที่ดี คือ

1. เนื้อหาในการสนทนามีประโยชน์แก่ทุกฝ่าย เวลาที่คนเราสนทนากัน เราไม่จำกัดเนื้อหาว่าจะต้องพูดกันเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ทุกเรื่องล้วนมีเนื้อหาที่เป็นสาระประโยชน์แก่ผู้สนทนาทั้งสิ้น ผู้สนทนามีความรู้รอบตัวมากก็ย่อมมีเนื้อหาสำคัญสนทนากันอย่างมีสาระประโยชน์มากเป็นธรรมดา แต่ถ้าผู้สนทนามีความสนใจต่อโลกต่อชีวิตคับแคบ เนื้อหาในการสนทนาย่อมจะจำกัดไปด้วย ไม่ช่วยให้สาระประโยชน์แก่ผู้ร่วมสนทนาเท่าใดนัก

2. เนื้อหาในการสนทนาไม่จำกัดวงอยู่แต่เฉพาะเรื่องที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งสนใจแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น การสนทนาที่ฝ่ายหนึ่งคอยแต่จะพูดเรื่องที่ตนสนใจ ส่วนอีกฝ่ายหนึ่งก็ได้แต่รับฟังเท่านั้น ไม่อาจร่วมออกความเห็นหรือให้ข้อสังเกตแต่อย่างใดเลย การสนทนานั้นย่อมเป็นที่น่าเบื่อหน่ายมากสำหรับฝ่ายที่ไม่มีความสนใจในเรื่องนั้น จึงจะถือว่าการสนทนาที่ดีไม่ได้ แม้ว่าฝ่ายแรกจะผลิตผลิตจากการที่ได้พูดถึงสิ่งที่ตนสนใจมากก็ตาม

3. ทุกคนมีส่วนพูดโดยทั่วถึงกัน ในบางครั้งการสนทนามีส่วนเป็นผู้ร่วมสนทนา มากกว่าข้อ 2 เช่น เป็นกลุ่มประมาณ 4-5 คน ทุกคนควรมีส่วนในการพูดแสดงความคิดเห็น ในข้อเท็จจริงให้ข้อสังเกตอย่างทั่วถึง มิใช่มีเพียง 1 หรือ 2 คนเท่านั้นที่พูด ส่วนคนอื่นได้แต่ฟัง ทั้งนี้ไม่ว่าผู้ที่อยู่ในกลุ่มจะอยู่ในฐานะอย่างไรก็ตาม

4. ก่อให้เกิดความเข้าใจที่ดีต่อกัน คุณลักษณะข้อนี้ คือ ผลของการสนทนาที่เกิดขึ้น ทั้งในระหว่างที่กำลังสนทนา และภายหลังที่การสนทนาได้สิ้นสุดลงแล้ว ผู้สนทนาควรจะยอมรับฟังความคิดเห็นของกันและกัน ไม่ยึดมั่นแต่ความเห็นของตนเท่านั้น ความเข้าใจที่ดีต่อกันก็จะเกิดขึ้นได้จากการสนทนา

5. ถูกต้องตามกาลเทศะและบุคคล หมายความว่าเนื้อเรื่องที่นำมาสนทนาก็ดี การแสดงความรู้สึกออกมาในขณะที่สนทนาก็ดี ความมากน้อยในการสนทนาก็ดี ล้วนถูกต้องพอเหมาะพอดีกับกาลเทศะและบุคคล เช่น เวลาที่ควรสำรวจคำพูดก็ไม่ควรจะสนทนากันในเรื่องที่มีการสรรเสริญ

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการสนทนาที่ดี สรุปได้ว่า หลักการสนทนาที่ดีนั้นคือ การสนทนาที่มีมารยาท ผู้สนทนาควรมีการเตรียมตัวเพื่อจะสนทนากับผู้อื่น และผู้สนทนานั้นจะต้องไม่เสียมารยาทเช่น ไม่พูดจากโอ้อวด ถามเรื่องส่วนตัวมากเกินไป หรือพูดซ้ำไปซ้ำมา เป็นต้น จึงจะทำให้การสนทนานั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

### 3.1.3 การสอนสนทนา

บารุง โตรัตน์ (2524: 69-70) ได้เสนอแนวการสอนสนทนาภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนไทยว่า การสอนสนทนาเบื้องต้น คือ การฝึกให้นักเรียนถามตอบตามโครงสร้างประโยคที่ครูกำหนดให้ เพื่อมุ่งที่จะพัฒนาทักษะการพูดเป็นสำคัญ แม้ว่าการสนทนาที่แท้จริงจะหมายถึง การที่นักเรียนสามารถเลือกที่จะพูดอะไรได้ด้วยตนเองก็ตาม ในการสอนบทสนทนาจะเริ่มแรกครูควรจัดเป็นแบบแนะก่อน (Guided Conversation) ก่อนที่จะให้มีเสรีในการพูดด้วยตัวเองทั้งหมด

### การฝึกบทสนทนา (Speaking for Communication)

วิธีสอนแบบใหม่นี้นิยมการฝึกบทสนทนา มาก เพราะผู้เรียนมักจะจำได้รวดเร็วโดยที่ประโยค มักจะสั้น จำได้ง่าย ผู้เรียนสามารถใช้ได้ทันที ทั้งง่ายต่อการจัดกิจกรรมในห้องให้สอดคล้องกับบทสนทนาด้วย โดยการให้นักเรียนแสดงบทบาทประกอบบทสนทนา เช่น ในการสร้างบทสนทนาอังกฤษผูกเป็นเรื่องราว ใช้ภาษาอังกฤษอย่างง่าย ๆ ครูต้องอธิบายความหมายของคำศัพท์ใหม่ และสำนวนที่นักเรียนไม่รู้จักมาก่อนที่จะให้นักเรียนฟังบทเรียนนั้น โดยวิธีทำทำทาง ใช้อุปกรณ์การสอนประกอบ ให้คำที่มีความหมายคล้ายกันหรือใช้วิธีอธิบายอื่น ๆ ถ้าเป็นไปได้ก็พยายามใช้คำศัพท์และสำนวนที่นักเรียนรู้จักแล้ว โดยแบ่งขั้นตอนง่าย 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นการฟัง มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ใช้บทสนทนาเป็นการเล่าเรื่อง โดยครูเป็นผู้เล่าเอง ใช้ตัวละครโดยการวาดรูปลายเส้นลงบนกระดาษหรือปิดแผ่นภาพตัวละครลงบนกระดาษแผ่นป้าย (Flannel Board) ครูทำหน้าที่คล้ายเป็นผู้พากย์บทพูดของตัวละครนั้นๆ ครูอาจแทรกการอธิบายไปพร้อมๆ กันก็ได้ เพราะถือว่าเป็นส่วนของการฝึกความเข้าใจในการฟังด้วย

2. เมื่อนักเรียนได้ฟังเรื่องโดยตลอดแล้วครูพูดบทสนทนาสั้นๆ โดยไม่มีการอธิบายแทรก ถ้ามีการอัดลงเทปไว้ก่อนจะเป็นการดีมาก และใช้เสียงแต่ละคนแทนแต่ละตัวละคร

3. ตั้งคำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจเบื้องต้น ใช้คำถามประเภท Yes/No เท่านั้นก็พอ ถ้านักเรียนตอบผิดแสดงว่ายังไม่เข้าใจพอ ครูอาจจะอ่านตอนที่นักเรียนไม่เข้าใจซ้ำแล้วตั้งคำถามใหม่

4. นักเรียนฟังบทสนทนาซ้ำอีกครั้งหนึ่ง

5. ตั้งคำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจตลอดทั้งเรื่องขั้นการพูด มีรายละเอียด

ดังต่อไปนี้

5.1 ฝึกประโยคที่เลือกออกมาจากบทสนทนา

5.2 พูดเลียนแบบสนทนาให้ถูกต้องตามเสียงหนัก เสียงต่อเนื่อง ออกเสียงพยัญชนะ และสระในพยางค์ต่อกัน

5.3 ท่องจำบทสนทนา ครูอาจจะช่วยได้โดยการเขียนบทสนทนาลงบนกระดาษให้นักเรียนอ่านทั้งตอน แล้วครูด้อยๆ ลบคำออกทีละคำบ้าง 2 คำบ้าง ให้นักเรียนเติมให้ถูกคราวต่อไปลบคำออกมากขึ้น จนในที่สุดให้นักเรียนพูดปากเปล่าโดยไม่มีคำอยู่บนกระดาษเลย

5.4 ให้นักเรียนทีละ 2 คน เลือกบทว่าใครจะเป็นคนไหน ออกมาพูดหน้าชั้นอาจจะทำท่าประกอบด้วย ครั้นแล้วให้ฝึกภายในกลุ่มแต่ละกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนฝึกโดยทั่วถึง

5.5 ให้นักเรียนเรียบเรียงบทสนทนาใหม่ การฝึกสนทนานี้อาจจะเริ่มไปตั้งแต่บทง่ายๆ ก่อน แล้วค่อยๆ เพิ่มคำและประโยคให้ยาวหรือซับซ้อนขึ้น

อัจฉรา เสือยันต์ (2545: 14-15) กล่าวถึงการสอนสนทนาภาษาไทยให้กับนักเรียนต่างชาติน่า มีลักษณะคล้ายคลึงกับการสอนสนทนาภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนไทย เพราะเป็นการเรียนภาษาที่สอง รองจากภาษาแม่ ฉะนั้น แนวทางการสอนจะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

### 3.1.4 การวัดและการประเมินผลการสนทนา

ดวงเดือน แสงชัย (2533: 96) กล่าวว่า การวัดผลการพูดบางครั้งก็อาจวัดควบคู่ไปกับการฟัง แต่บางครั้งก็อาจวัดผลการพูดได้อย่างเดียว การวัดผลทักษะนี้ ถ้าพยายามจัดให้ออกมาเป็นแบบ Communicative ก็จะเป็นการดี เพราะเป็นทักษะที่จำเป็นในการใช้เครื่องมือสื่อสารเบื้องต้น ตัวแบบการวัดผลมีดังต่อไปนี้

1. สามารถพูดสนทนาทักทายได้ ถามชื่อได้
2. ตั้งคำถามและตอบคำถามง่าย ๆ ได้
3. ปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ได้ถูกต้องและออกคำสั่งได้
4. พูดประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น ขอสิ่งของ ขออนุญาตออกจากห้องเรียน ใช้คำพูดโต้ตอบได้ตามสถานการณ์ที่กำหนดให้
5. ดูรูปภาพแล้วตั้งคำถาม หรือบรรยายได้

ขณะสอบพูดควรสังเกตความถูกต้องในการออกเสียง สำเนียงที่ถูกต้องและความคล่องแคล่วในการพูดด้วย การให้คะแนนไม่ควรเป็น 0 เว้นแต่จะไม่พูดเอาเสียเลย หรือพูดผิดจนหมดจนฟังไม่รู้เรื่อง ครูควรให้คะแนนเป็นระดับความถูกต้องคล่องแคล่ว เช่น 3-2 หรือ 1-0

### 3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยหลายเรื่องเพื่อเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยเรื่องแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทยที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น ดังนี้

ปรียา หิรัญประดิษฐ์ (2520: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง ปัญหาการสอนทักษะการพูดในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ หัวหน้าสายครูสอนภาษาไทย และนักเรียนต่างมีความเห็นว่า วิชาทักษะการพูดเป็นวิชาที่มีความสำคัญมาก มีประโยชน์ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องในการพูด เป็นการฝึกฝนการพูดการใช้ภาษาไทยให้ดีขึ้น และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ในด้านปัญหาการเรียนการสอนทักษะการพูด หัวหน้าสาย ครูและนักเรียนต่างเห็นว่า ความมุ่งหมายและเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมีความชัดเจนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนตามหลักสูตรของแต่ละหลักสูตรซ้ำหรือคล้ายคลึงกัน ครูใช้วิธีสอนโดยการสาธิตและให้นักเรียนออกมาฝึกปฏิบัติเป็นบางคน ทำให้ไม่สามารถฝึกนักเรียนได้ทั่วถึงทุกคนเนื่องจากจำนวนนักเรียนในชั้นมีมากเกินไป ครูสามารถฝึกนักเรียนได้ประมาณเดือนละครั้งเท่านั้น ครูใช้อุปกรณ์มาประกอบการสอนน้อยมาก และมีการวัดผลการพูดของนักเรียนน้อยครั้งและไม่ได้วัดผลทันที ปัญหาที่เกี่ยวกับตัวครูที่สำคัญคือครูไม่ได้รับการฝึกฝนเพื่อมาเป็นครูสอนทักษะพูดโดยเฉพาะ และบางคนไม่มีความรู้เกี่ยวกับการสอนทักษะพูด

ประสงค์ ราชณสุข (2532: 107-108) รายงานการวิจัย เรื่องการศึกษาผลการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทยแก่เด็กชาวเขา สรุปผลการวิจัยได้ว่า นักเรียนชาวเขาที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูด มีผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงภาษาไทยสูงกว่านักเรียนชาวเขาที่ไม่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูด และนักเรียนชาวเขาหลังจากได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูด มีผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงภาษาไทยสูงกว่าก่อนได้รับการฝึก ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้และประสิทธิผลของแบบฝึกเสริมทักษะการพูด ซึ่งพิจารณาจากองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงภาษาไทย พฤติกรรมการพูดนอกเวลาฝึก และความคิดเห็นรวมทั้งความรู้สึกต่าง ๆ ของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกนั้นปรากฏว่าอยู่ในระดับสูง ซึ่งนับว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีประสิทธิผลอยู่ในขั้นดีเป็นที่น่าพอใจ

ปราณี วงศ์วุฒิ (2536: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอนการสนทนาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 แล้วนำไปทดลองกับกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเวียงเทิง (เทิงท่าอนุประชา) จำนวน 30 คน พบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นทั้งหมดมีประสิทธิภาพ 83/82 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

จงพัฒน์ แก้วมีชัย (2536: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง ผลของการใช้แบบฝึกสนทนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อเปรียบเทียบผลการใช้แบบฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนกลุ่มที่ใช้แบบฝึกและกลุ่มที่ไม่ใช่แบบฝึก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลลำปาง จำนวน 60 คน พบว่า แบบฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยหลังการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนกลุ่มที่ใช้แบบฝึกและไม่ใช้แบบฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จุฑามาศ หันยอ (2540: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง ความสามารถในการพูดเพื่อสื่อสารความหมาย โดยใช้เทคนิคการสอนพูดแบบสนทนา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในระดับก่อนวัยเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นนักเรียนก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ระดับ 75 เดซิเบลขึ้นไป จำนวน 6 คนมีอายุระหว่าง 3-4 ขวบ กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ในโครงการศูนย์ทดลองเด็กหูหนวกปฐมวัย โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ ทุกคนใส่เครื่องช่วยฟัง สุ่มได้มาจากวิธีเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดเพื่อสื่อความหมาย ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ Sign test ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมีความบกพร่องทางการได้ยิน มีความสามารถในการพูดเพื่อสื่อความหมายหลังจากเรียนด้วยการสอนพูดโดยใช้เทคนิคการสอนพูดแบบสนทนา สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บังอร ร้อยกรอง (2541: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การใช้เกมเสริมการฝึกทักษะการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลลำปาง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มที่ใช้เกมเสริมการฝึกทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ใช้เกมเสริมการฝึกทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมปอง ศรีวิชัย (2545: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยพายัพ พบว่า แผนประสบการณ์สามารถพัฒนาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาต่างประเทศมหาวิทยาลัยพายัพ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ในด้านการสนทนา อยู่ในเกณฑ์ปานกลางการอธิบายรูปอยู่ในเกณฑ์ดีและการแสดงความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

รัตน์เรขา ฤทธิศร (2546: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง การสนทนาภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ โดยมีผู้เรียนชาวต่างชาติ ที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ ในมหาวิทยาลัยพายัพ จำนวน 10 คน เป็นประชากรที่ใช้ในการวิจัย พบว่า ผู้เรียนที่เรียนเสริมด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทุกคนสามารถผ่านเกณฑ์การประเมิน 80% และสามารถทำคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แล้วนำคะแนนแทนค่าเพื่อหาประสิทธิภาพ สรุปได้ว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องนี้มีประสิทธิภาพระดับ ดี

จากการได้ศึกษางานวิจัยทำให้ผู้วิจัยได้รับความรู้ และเห็นแนวทางในการพัฒนางานวิจัยสามารถสรุปได้ว่า การสร้างแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นนั้นผู้วิจัยจะต้องศึกษาเอกสาร หนังสือ แบบเรียน และงานวิจัยต่าง ๆ จึงสามารถที่จะสร้างแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียน ในด้านการใช้ภาษาไทย หรือการพูดคุยภาษาไทยกับคนไทยได้ในเบื้องต้น และผู้เรียนสามารถนำแบบเรียนนี้เป็นแบบอย่างในการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดในการสนทนาภาษาไทยในระดับเริ่มต้น

## บทที่ 3

### วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนโดยลำดับดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การประเมินประสิทธิภาพแบบเรียน
4. การดำเนินการทดลองหาประสิทธิภาพแบบเรียน
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

#### 1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

##### ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูชาวต่างชาติที่สอนอยู่ในโรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย เลขที่ 36 ซอยสุขุมวิท 15 ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร จำนวน 120 คน ซึ่งสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้

##### กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูชาวต่างชาติที่สอนอยู่ในโรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย จำนวน 12 คน จากการคัดเลือกแบบเจาะจงโดยทางโรงเรียนพิจารณาจากผู้ที่ไม่มีความรู้พื้นฐานภาษาไทย

#### 2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทยโดยดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาเนื้อหาแบบเรียนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติแบบเรียนที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ และแบบเรียนภาษาไทยในชีวิตประจำวัน

2.2 กำหนดจุดประสงค์ปลายทางการเรียนรู้จากแบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย ซึ่งจุดประสงค์ปลายทางนี้เป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องได้รับหลังจากการเรียน และเนื้อหาต้องเป็นเนื้อหาที่ถูกต้องตามหลักภาษา และการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน โดยเน้นทักษะการฟังและการพูด แบบเรียนจึงประกอบด้วย บทสนทนา คำศัพท์เพิ่มเติม และแบบทดสอบ เป็นเนื้อหาหลัก แบบเรียนนี้มี 2 ภาษา ได้แก่ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ รวมทั้งใช้สัญลักษณ์พร้อมวรรณยุกต์สีอักษร

2.3 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสร้างแบบเรียน แบบทดสอบ แผนการสอน และการหาประสิทธิภาพของแบบเรียน

2.4 กำหนดหัวข้อและเนื้อหาโดยสัมภาษณ์เพื่อสำรวจความต้องการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนในโครงการการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารระดับต้นที่ไม่มีพื้นฐานภาษาไทย และต้องการเรียนภาษาไทยระดับต้น จากนั้นผู้วิจัยนำมาพิจารณาเพื่อกำหนดหัวข้อการเรียนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

2.5 สร้างแบบเรียนและแผนการสอนเรื่องแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย จำนวน 10 บท ดังนี้

บทที่ 1 การทักทาย (Greeting)

บทที่ 2 การแนะนำบุคคล (Introductions)

บทที่ 3 การนับ (Counting)

บทที่ 4 การบอกเวลา (Telling Time)

บทที่ 5 การบอกวัน (Telling Dates)

บทที่ 6 การสั่งอาหาร (Ordering Food)

บทที่ 7 การซื้อขาย (Selling and Buying)

บทที่ 8 การถามทาง (Asking for Direction)

บทที่ 9 การพูดโทรศัพท์ (Talking over the Telephone)

บทที่ 10 การเดินทาง (Travel)

2.6 สร้างแบบประเมินวัดคุณภาพของแบบเรียน แล้วนำแบบประเมินเสนอบริการที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์

2.7 นำแบบเรียนเรื่องแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินวัดคุณภาพของแบบเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบ จากนั้นนำผลการประเมินมาสังเคราะห์ และปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

2.8 นำแบบเรียนและแบบทดสอบที่แก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทดลองกับกลุ่มทดลอง จากนั้นนำมาแก้ไขและปรับปรุง

2.9 นำแบบเรียน และแบบทดสอบที่แก้ไขถูกต้องสมบูรณ์แล้ว ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง โดยประมวลผลจากแบบทดสอบทำแบบเรียนแต่ละบท และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2.10 นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ สรุป และอภิปรายผล



### 3. การประเมินประสิทธิภาพแบบเรียน

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินคุณภาพของแบบเรียนเพื่อตรวจสอบเนื้อหา ภาษา รูปแบบ โดยมีผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่

อาจารย์พัชนี โชติกเสถียร อาจารย์พิเศษภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์จุฑารัตน์ อมฤตกุล อาจารย์ประจำสาขาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

อาจารย์ฉวีวรรณ วอสโก หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทยและอาจารย์ประจำโครงการการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารระดับต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย

#### ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียน

ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ผลการประเมินดังนี้

ตาราง 1 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย ด้านเนื้อหา

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. เนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์	4		
2. เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม	3	1	
3. เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	4		
4. คำอธิบายถูกต้อง	3	1	
5. ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	2	2	
6. แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	3	1	

จากตาราง 1 แสดงว่า ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย ด้านเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก มีค่าเฉลี่ย 0.79

ตาราง 2 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครู  
ชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย ด้านรูปเล่ม

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. ความเหมาะสมของภาพประกอบในเนื้อเรื่อง	4		
2. ความชัดเจนของเนื้อหาในภาพ	3	1	
3. รูปแบบตัวอักษร	4		
4. ขนาดตัวอักษร	4		
5. สีของตัวอักษร	3	1	

จากตาราง 2 แสดงว่า ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น  
สำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย ด้านรูปเล่มโดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วน  
ใหญ่อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก มีค่าเฉลี่ย 0.9

ตาราง 3 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของแบบเรียน  
การสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	4		
2. แบบทดสอบมีความยากง่ายที่เหมาะสม	3	1	
3. คำถามในแบบทดสอบแต่ละข้อชัดเจน	3	1	

จากตาราง 3 แสดงว่า ผลการประเมินคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน  
ของแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่ง  
ประเทศไทยส่วนใหญ่อยู่ในระดับมีความเหมาะสมปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 0.83

สรุปได้ว่า ผลการประเมินคุณภาพผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก มีค่าเฉลี่ยเกินสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 0.5 ดังนั้นจึงสามารถนำไปใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนได้

#### 4. การดำเนินการทดลองหาประสิทธิภาพแบบเรียน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นครูชาวต่างชาติ จำนวน 12 คน โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย ตามเนื้อหาในแบบเรียนจำนวน 10 บท โดยแบ่งเวลาบทละ 1 คาบ (60 นาที)

2. ในระหว่างการสอน ผู้วิจัยบันทึกคะแนนทดสอบการสนทนาของผู้เรียนทุกบทจำนวน 10 ครั้ง และทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน 1 ครั้ง เมื่อผู้เรียนเรียนจบครบทุกคาบแล้ว โดยกำหนดเวลาทดลอง 3 สัปดาห์ สัปดาห์ที่ 1 ทดลอง 5 วัน สัปดาห์ที่ 2 ทดลอง 5 วัน สัปดาห์ที่ 3 ทดลอง 1 วัน และทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนรวมทั้ง 10 บท 1 วัน รวม 11 วัน ดังมีรายละเอียดการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

ตาราง 4 ระยะเวลาในการทดลอง

สัปดาห์ ที่	วันที่	เวลา	รายการทดลอง
1	16 เมษายน 2555	16:00 – 17:00	บทที่ 1 การทักทาย
	17 เมษายน 2555	16:00 – 17:00	บทที่ 2 การแนะนำบุคคล
	18 เมษายน 2555	16:00 – 17:00	บทที่ 3 การนับ
	19 เมษายน 2555	16:00 – 17:00	บทที่ 4 การบอกเวลา
	20 เมษายน 2555	16:00 – 17:00	บทที่ 5 การบอกวัน
2	23 เมษายน 2555	16:00 – 17:00	บทที่ 6 การสั่งอาหาร
	24 เมษายน 2555	16:00 – 17:00	บทที่ 7 การซื้อของ
	25 เมษายน 2555	16:00 – 17:00	บทที่ 8 การถามทาง
	26 เมษายน 2555	16:00 – 17:00	บทที่ 9 การพูดโทรศัพท์
	27 เมษายน 2555	16:00 – 17:00	บทที่ 10 การเดินทาง
3	30 เมษายน 2555	16:00 – 17:00	ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

## 5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยสร้างแบบเรียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ขออนุญาตกับผู้อำนวยการโรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย เพื่อทำการวิจัย
2. ดำเนินการเรียนการสอนเพื่อทำการทดลองแบบเรียน
3. ในระหว่างการสอน ผู้วิจัยทดสอบระหว่างเรียนทุกคาบ จำนวน 10 ครั้ง โดยใช้แบบบันทึกคะแนน และทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน 1 ครั้ง เมื่อผู้เรียนเรียนจบครบทุกคาบแล้ว

## 6. การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำคะแนนเฉลี่ยกิจกรรมระหว่างการเรียนแต่ละแบบเรียนมาคิดเป็นค่าเฉลี่ย
2. หาประสิทธิภาพของแบบเรียน โดยหาคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน แล้วเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยกิจกรรมระหว่างเรียน
3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
  - 3.1 หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนจากแบบบันทึกและแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน ใช้สูตร (ชูศรี พันธุ์ทอง. 2546: 49)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง

- 3.2 ค่าประสิทธิภาพของแบบเรียน ใช้สูตร (ชัยยงค์ พรหมวงศ์และคณะ. 2520: 131)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

และ

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ  $E_1$  แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ ซึ่งเป็นกิจกรรมระหว่างการเรียนคิด  
เป็นร้อยละ

$E_2$  แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ ซึ่งเป็นการวัดผลสัมฤทธิ์หลังการ  
เรียน คิดเป็นร้อยละ

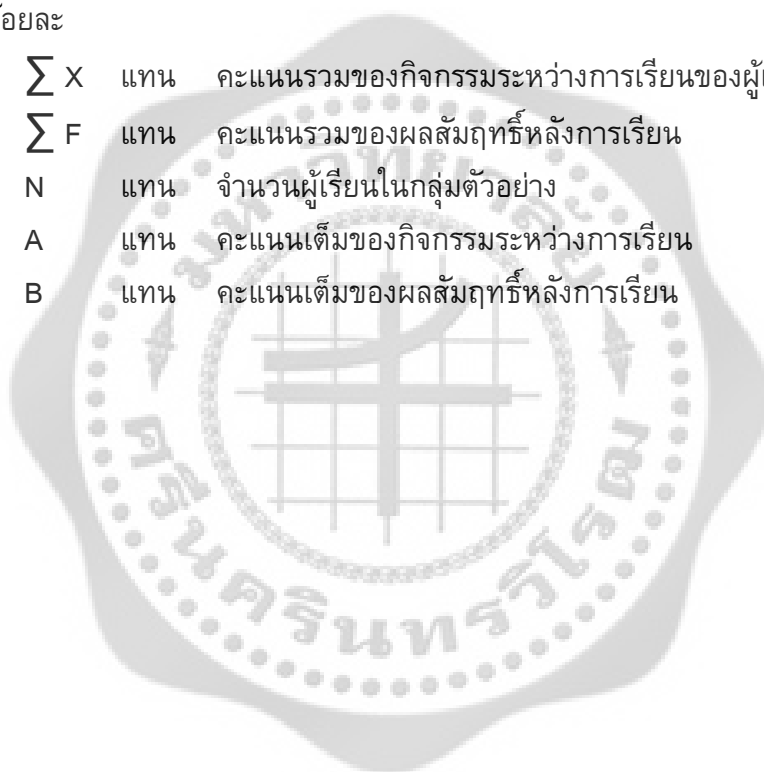
$\sum X$  แทน คะแนนรวมของกิจกรรมระหว่างการเรียนของผู้เรียน

$\sum F$  แทน คะแนนรวมของผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน

$N$  แทน จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง

$A$  แทน คะแนนเต็มของกิจกรรมระหว่างการเรียน

$B$  แทน คะแนนเต็มของผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน



## บทที่ 4

### ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

#### สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$N$	แทน	จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
$\Sigma X$	แทน	คะแนนรวมของกิจกรรมระหว่างการเรียน
$\Sigma F$	แทน	คะแนนรวมของผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน
$E1$	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งเป็นกิจกรรมระหว่างการเรียน คิดเป็นร้อยละ
$E2$	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งเป็นการวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน คิดเป็นร้อยละ
$A$	แทน	คะแนนเต็มของกิจกรรมระหว่างการเรียน
$B$	แทน	คะแนนเต็มของผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน

#### การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนน ที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบท เพื่อหาประสิทธิภาพของ ( $E1$ )
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนน ที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ครบทั้ง 10 บท เพื่อหาประสิทธิภาพของ ( $E2$ )
3. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

## ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาประสิทธิภาพแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนน ที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบท เพื่อหาประสิทธิภาพของ (E1) ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติโรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทยจำแนกเป็นรายบุคคล

คนที่	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	บทที่ 9	บทที่ 10
	คะแนนเต็ม 25	คะแนนเต็ม 25	คะแนนเต็ม 25	คะแนนเต็ม 25	คะแนนเต็ม 25	คะแนนเต็ม 25	คะแนนเต็ม 25	คะแนนเต็ม 25	คะแนนเต็ม 25	คะแนนเต็ม 25
1	23	23	20	23	20	20	23	21	22	20
2	20	20	22	21	21	19	21	19	21	22
3	18	20	21	20	20	23	21	19	18	21
4	21	19	21	22	20	20	21	22	24	19
5	24	25	23	24	21	22	24	20	22	22
6	25	23	22	23	24	23	24	22	19	23
7	19	22	24	20	22	24	20	21	22	22
8	24	23	22	21	19	21	19	20	20	19
9	23	25	20	22	20	20	22	21	23	21
10	20	20	21	19	21	19	20	19	19	24
11	25	23	25	22	19	19	23	19	20	22
12	20	22	21	21	22	20	22	20	23	23
$\Sigma X$	262	265	262	258	249	250	260	243	253	258
$\bar{X}$	21.83	22.08	21.83	21.50	20.75	20.83	21.67	20.25	21.08	21.50
E1	87.33	88.33	87.33	86.00	83.00	83.33	86.67	81.00	84.33	86.00
ค่าเฉลี่ยของ E1 รวม 10 บท เท่ากับ 85.33										

จากตาราง 5 ผู้วิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนของแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่ประเทศไทยแต่ละบทคิดเป็นร้อยละ 83(81.00) – 88.33 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 85.33 ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนดไว้ (E1=80) โดยมีประสิทธิภาพร้อยละตามลำดับต่อไปนี้

บทที่ 1 การทักทาย	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 87.33
บทที่ 2 การแนะนำบุคคล	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 88.33
บทที่ 3 การนับ	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 87.33
บทที่ 4 การบอกเวลา	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 86.00
บทที่ 5 การบอกวัน	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 83.00
บทที่ 6 การสั่งอาหาร	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 83.33
บทที่ 7 การซื้อขาย	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 86.67
บทที่ 8 การถามทาง	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 81.00
บทที่ 9 การพูดโทรศัพท์	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 84.33
บทที่ 10 การเดินทาง	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 86.00

ประสิทธิภาพข้างต้นแสดงว่าบทเรียนแต่ละบทรวม 10 บท ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนดไว้ (E1=80)

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ทั้ง 10 บท เพื่อหาประสิทธิภาพตัวหลัง (E2)

ตาราง 6 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนแบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย ทั้ง 10 บท

คนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนคะแนนเต็ม 100
1	89
2	88
3	81
4	87
5	86
6	93
7	90
8	74
9	87



ตาราง 6 (ต่อ)

คนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนคะแนนเต็ม 100
10	91
11	81
12	92
$\Sigma x$	1039
$\bar{x}$	86.58
E2	86.58

จากตาราง 6 ผู้วิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนด้วยแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย ทั้ง 10 บทคิดเป็นร้อยละ 86.58 เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวหลังที่กำหนดไว้ ( $E2=80$ ) แสดงให้เห็นว่าแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ทำให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาไทยในระดับเบื้องต้นได้ และเพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์ที่ใช้สนทนาในการสนทนาภาษาไทยในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

### 3. ผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตาราง 7 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทยตามเกณฑ์ที่กำหนด ( $E1/E2=80/80$ )

บทที่	เรื่อง	E1	E2
1	การทักทาย	87.33	
2	การแนะนำบุคคล	88.33	
3	การนับเลข	87.33	
4	การบอกเวลา	86.00	
5	การบอกวัน	83.00	
6	การสั่งอาหาร	83.33	

ตาราง 7 (ต่อ)

บทที่	เรื่อง	E1	E2
7	การชื้อขาย	86.67	
8	การถามทาง	81.00	
9	การพูดโทรศัพท์	84.33	
10	การเดินทาง	86.00	
	คะแนนเฉลี่ยกิจกรรมระหว่างเรียน	85.33	
	คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน		86.58

จากตาราง 7 ผู้วิจัยพบว่าแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทยทั้ง 10 บท มีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 โดยมีประสิทธิภาพค่าเฉลี่ยทั้ง 10 บทเรียนคือ E1 = 85.33 และประสิทธิภาพคะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์ หลังเรียนครบทั้ง 10 บท คือ E2 = 86.58 ประสิทธิภาพข้างต้น แสดงว่า แบบเรียนการสนทนา ภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย มีประสิทธิภาพ 85.33/86.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนได้

## บทที่ 5

### สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย และหาประสิทธิภาพของแบบเรียนที่สร้างขึ้น ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งสามารถสรุป อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

#### ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อสร้างแบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย
2. เพื่อหาประสิทธิภาพแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

#### ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะได้แบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดและเป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติต่อไป

#### วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. รวบรวมและศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องการเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ แบบเรียนและการสนทนา
2. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. สัมภาษณ์กลุ่มประชากรเพื่อสำรวจความต้องการกำหนดหัวข้อที่จะทำแบบเรียน
4. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น แบบประเมินวัดคุณภาพของแบบเรียน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน
5. นำแบบเรียนที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เพื่อขอคำแนะนำและนำมาปรับปรุงแก้ไข
6. นำแบบเรียนที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปใช้จริง

7. นำแบบเรียนที่สมบูรณ์แล้วไปใช้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง
8. เก็บรวบรวมข้อมูลการทดลอง
9. วิเคราะห์ข้อมูลหาประสิทธิภาพของแบบเรียน โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ มีดังนี้

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

และ

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ	$E_1$	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ ซึ่งเป็นกิจกรรมระหว่างการเรียนคิดเป็นร้อยละ
	$E_2$	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ ซึ่งเป็นการวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน คิดเป็นร้อยละ
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของกิจกรรมระหว่างการเรียนของผู้เรียน
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน
	$N$	แทน	จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง
	$A$	แทน	คะแนนเต็มของกิจกรรมระหว่างการเรียน
	$B$	แทน	คะแนนเต็มของผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน

10. สรุป และอภิปรายผล

### เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย มีจำนวน 10 บท ได้แก่
  - บทที่ 1 การทักทาย (Greeting)
  - บทที่ 2 การแนะนำบุคคล (Introductions)
  - บทที่ 3 การนับ (Counting)
  - บทที่ 4 การบอกเวลา (Telling Time)

- บทที่ 5 การบอกวัน (Telling Dates)
  - บทที่ 6 การสั่งอาหาร (Ordering Food)
  - บทที่ 7 การซื้อขาย (Selling and Buying)
  - บทที่ 8 การถามทาง (Asking for Direction)
  - บทที่ 9 การพูดโทรศัพท์ (Talking over the Telephone)
  - บทที่ 10 การเดินทาง (Travel)
2. รูปภาพประกอบ
  3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้

### สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้แบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย จำนวน 10 บท โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยที่มีความจำเป็นต้องใช้เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันรวมทั้งเพื่อการสื่อสารภายในโรงเรียนกับเพื่อนร่วมงานชาวไทย ค่าคะแนนจากการทำกิจกรรมทั้งสิ้น 10 บท มีดังนี้

บทที่ 1 การทักทาย	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 87.33
บทที่ 2 การแนะนำบุคคล	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 88.33
บทที่ 3 การนับเลข	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 87.33
บทที่ 4 การบอกเวลา	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 86.00
บทที่ 5 การบอกวัน	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 83.00
บทที่ 6 การเดินทาง	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 86.00
บทที่ 7 การซื้อขาย	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 86.67
บทที่ 8 การบอกทาง	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 81.00
บทที่ 9 การพูดโทรศัพท์	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 84.33
บทที่ 10 การเดินทาง	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 84.33

ผลการวิเคราะห์ ปรากฏว่า ประสิทธิภาพของ E1 อยู่ระหว่าง 81.00-88.33 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 85.33 และประสิทธิภาพของ E2 เท่ากับ 86.58 สรุปว่า แบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย ประสิทธิภาพ 85.33/86.58 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 แสดงว่า แบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทยมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการสอนเบื้องต้น ซึ่งสามารถพัฒนาทักษะการสอนภาษาไทยของผู้เรียนได้ อีกทั้งช่วยเพิ่มพูนวงศัพท์เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันและเพื่อการทำงานได้ตามสภาพจริง

## อภิปรายผล

จากแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย ในการวิจัยครั้งนี้ปรากฏข้อมูลและมีข้อสังเกตดังนี้

1. บทเรียนใดที่มีเนื้อหาและคำศัพท์เพิ่มเติมไม่มากและไม่น้อยเกินไปและมีประโยคตัวอย่างที่อยู่ในความสนใจและสอดคล้องกับความต้องการเรียนรู้ของผู้เรียน จะมีค่าคะแนนจากการทำกิจกรรมอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี ดังนี้

บทที่ 1 การทักทาย	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 87.33
บทที่ 2 การแนะนำบุคคล	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 88.33
บทที่ 3 การนับเลข	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 87.33
บทที่ 4 การบอกเวลา	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 86.00
บทที่ 10 การเดินทาง	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 86.00
บทที่ 7 การซื้อขาย	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 86.67

2. บทเรียนที่มีเนื้อหาและคำศัพท์เพิ่มเติมมากแต่เนื้อหาและประโยคที่ใช้ในการเรียนสอดคล้องกับต้องการของผู้เรียนที่ได้ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันจริง จึงทำให้เกิดแรงจูงใจและเรียนรู้ได้ดีจึงส่งผลให้ค่าคะแนนของแบบเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีเช่นเดียวกัน ดังนี้

บทที่ 5 การบอกวัน มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 83.00 ทั้งนี้เนื่องจาก เนื้อหาและคำศัพท์และคำศัพท์เพิ่มเติมมีมาก รวมถึงมีวิธีการบอกวันที่แสดงถึงอดีต ปัจจุบัน และ อนาคต แต่ประโยคและเนื้อหาสอดคล้องกับผู้เรียนที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน จึงทำให้ผู้เรียนทำคะแนนได้ดี

บทที่ 6 การสั่งอาหาร มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 83.33 ทั้งนี้เพราะ เนื้อหาและคำศัพท์และคำศัพท์เพิ่มเติมมีมากโดยเฉพาะวิธีการสั่งอาหารและชื่ออาหารไทยแต่ผู้เรียนสามารถทำคะแนนได้ดีเพราะเป็นเนื้อหาที่ต้องใช้ในชีวิตประจำวันทั้งการสั่งอาหารที่ร้านอาหารในและนอกโรงเรียน

บทที่ 9 การพูดโทรศัพท์ มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 84.33 ด้วยเหตุผลสำคัญคือ ในชีวิตประจำวันผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ทักษะการสนทนาทางโทรศัพท์ โดยเฉพาะการโทรศัพท์หากันภายในและนอกโรงเรียน ทำให้ผู้เรียนสนใจและเห็นความจำเป็น จึงทำให้ผู้เรียนทำคะแนนได้ดี ถึงแม้ว่าเนื้อหาและคำศัพท์เพิ่มเติมที่อยู่ในแบบเรียนนั้นมีจำนวนมาก อีกทั้งยังมีถ้อยคำสำนวนและวลีที่ใช้ในการโทรศัพท์ที่มากขึ้นเช่นกัน

3. บทที่มีเนื้อหา มีรายละเอียดและคำศัพท์มาก และผู้เรียนคิดว่าเป็นเนื้อหาที่ไม่ค่อยได้มีโอกาสใช้สื่อสารบ่อยในชีวิตประจำวัน ดังนี้

บทที่ 8 การบอกทาง มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 81.00 ทั้งนี้เพราะ ในบทนี้เกี่ยวข้องกับการบอกทาง ได้รับความสนใจจากผู้เรียนที่เป็นผู้ชายมากกว่าผู้เรียนที่เป็นผู้หญิง โดยในกลุ่มทดลองนี้มีผู้เรียนที่เป็นผู้ชายจำนวน 3 คนเท่านั้น จากการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้เรียนส่วนใหญ่

ซึ่งเป็นผู้หญิง ชอบเดินทางโดยรถแท็กซี่ ชอบความสะดวกในการเดินทาง ไม่ได้ได้รับความสนใจมากเท่ากับผู้ชาย จึงทำให้ผู้เรียนส่วนใหญ่ให้ความสนใจกับเนื้อหาในบทนี้ไม่มากเท่าที่ควร

### ข้อเสนอแนะเพื่อการเรียนการสอน

1. การใช้แบบเรียนการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย ผู้สอนสามารถกำหนดกิจกรรมได้หลากหลายตามระดับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน โดยผู้สอนสามารถปรับกิจกรรมให้มีการเรียนการสอนทั้งทักษะการฟังและการพูด ควบคู่กับการเรียนเนื้อหาการสนทนา โดยผู้สอนกำหนดแผนการจัดการเรียนเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

2. เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นชาวออสเตรเลียและอังกฤษ ทั้งสองเชื้อชาตินี้มีภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ทำให้ได้ข้อสังเกตว่า หน่วยเสียงบางเสียงผู้เรียนไม่สามารถออกเสียงได้ชัดเจน อาทิเช่น หน่วยเสียง /ง/ มักออกเสียงเป็นหน่วยเสียง /น/ เช่น

คำว่า เงิน มักออกเสียงเป็น เนิน

คำว่า งู มักออกเสียงเป็น นู เป็นต้น

นอกจากหน่วยเสียง /ง/ แล้ว ยังพบปัญหาผู้เรียนชาวออสเตรเลียและอังกฤษออกเสียงได้ไม่ถูกต้องอีกหลายหน่วยเสียง คือ /ป/ /จ/ /อิ/ /อี/ และมักจะเน้นเปล่งออกเสียงตัวสะกดชัดเจนมากเกินไป อาทิเช่น คำที่มีตัวสะกดในแม่ก กักออกเสียงลงท้าย /ก/ เป็น /เกอะ/ เช่น

คำว่า มาก ออกเสียงเป็น มากเกอะ

คำว่า ออก มักออกเสียงเป็น ออกเกอะ

ดังนั้น ผู้สอนจึงควรให้ความสำคัญในการออกเสียงอย่างถูกต้องเพื่อเป็นแม่แบบ และฝึกให้ผู้เรียนออกเสียงโดยเฉพาะการฝึกฝนเพิ่มเติมด้วยตนเอง

### ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ควรได้ศึกษาเพื่อสร้างแบบเรียนการสอนสนทนาภาษาไทยในระดับที่สูงขึ้นสำหรับครูชาวต่างชาติ

2. ควรได้ศึกษาเพื่อสร้างแบบฝึกพัฒนาทักษะการออกเสียงเกี่ยวกับหน่วยเสียงที่มีปัญหาสำหรับชาวต่างชาติ

3. ควรได้ศึกษาเพื่อสร้างแบบเรียนการอ่านและเขียนสำหรับชาวต่างชาติ



บรรณานุกรม



## บรรณานุกรม

- กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ. (2538). รายงานการวิจัยเรื่อง การสังเคราะห์งานวิจัย  
เกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรง  
พิมพ์การศาสนา.
- กำชัย ทองหล่อ. (2533). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น.
- กฤษณา สุภาพักตร์. (2551). *แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ*.  
สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ:  
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จงพัฒน์ แก้วมีชัย. (2536). *ผลของการใช้แบบฝึกสนทนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น  
ประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (วิชาประถมศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิต  
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- จินตนา ไบกาชฎี. (2536). *การเขียนสื่อการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- จุฑามาศ หันยอ. (2540). *ความสามารถในการพูดเพื่อสื่อความหมาย โดยใช้เทคนิคการสอนพูด  
แบบสนทนาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในระดับชั้นก่อนวัยเรียน*.  
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอก การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย  
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชนิกา คำพุ่ม. (2545). *การศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 4  
สถาบันชนชาติยูนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย).  
เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- .(2547). *เอกสารประกอบการสัมมนานานาชาติ เรื่อง ประสบการณ์ในการสอน  
ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์  
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์*.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. (2520). *ระบบสื่อการสอน. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.
- ชูศรี พันธุ์ทอง. (2546). *สถิติเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชาจิโกะ ซาโก. (2542). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาญี่ปุ่นที่เรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4, 5  
และ 6 โดยใช้วัฒนธรรมไทยเป็นสื่อการสอนในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.  
(การสอนภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่าย  
เอกสาร.
- ดวงเดือน แสงชัย. (2533). *การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอ เอส พรีน  
ติ้งเฮ้าส์.

- ดุชนี ยันต์เจริญ. (2514). *การศึกษาลักษณะและคุณภาพของแบบเรียนวิชาหน้าที่พลเมือง สำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. ปริญญาโท. ค.ม. (มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์. (2533). *การสื่อสารในกลุ่ม*. กรุงเทพฯ: ณ ฌาน.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2542). *การสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ธวัช ปุณโณทก. (2542). *วิวัฒนาการหนังสือแบบเรียนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นภดล จันทร์เพ็ญ. (2539). *การใช้ภาษาไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ต้นอ่อน แกรมมี จำกัด.
- นวลจันทร์ รัตนกร และสุภัทรา ฉัตรเงิน. (2529). *การเลือกหนังสือ*. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.
- นันทา ขุนภักดี. (2528). *การพูด*. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์. ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นันทา ธรเกียรติ. (2548). *สัทศาสตร์ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิตยา วิจาระนันท์. (2551). *การสร้างแบบเรียนเรื่องการทำบุญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บงอร ร้อยกรอง. (2541). *การใช้เกมเสริมการฝึกทักษะการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลลำปาง*. การศึกษาอิสระ ศษ.ม (วิชาการประถมศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2524). *วรรณกรรมกับเด็ก*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บำรุง ไตรรัตน์. (2524). *วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์.
- ประสงค์ ราชณสุข. (2532). *การศึกษาผลการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทยแก่เด็กชาวเขา*. ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ประชัน วัลลิโก และคณะ. (2539). *เอกสารการสอนชุดวิชา ภาษาเพื่อการสื่อสาร หน่วยที่ 8-15*. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ประทีป จรัสรุ่งรวิโร. (2514). *การวิเคราะห์หนังสือแบบเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในแง่ของรูปแบบและวิธีการเสนอเนื้อหา*. ปริญญาโท. คศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประหยัด สายวิเชียร. (2524-2525, ตุลาคม-กันยายน). *ครูกับการเลือกใช้แบบเรียน*. *ศึกษาศาสตร์สาร*. 10(170-177).

- ปราณี วงศ์วุฒิ. (2536). การสร้างชุดการสอนการสอนทบทวนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น  
ประถมศึกษาปีที่ 5. ค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม. (เทคโนโลยีทางการศึกษา). เชียงใหม่:  
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ปรีชา ช่างขวัญยืน. (2540). วิพากษ์การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์  
มหาวิทยาลัย.
- ปรียา หิรัญประดิษฐ์. (2520). ปัญหาการสอนทักษะการพูดในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.  
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์  
มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- .(2528). เอกสารการสอนชุดวิชา ภาษาเพื่อการสื่อสาร หน่วยที่ 14.  
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ปรุงศรี วัลลิโถม; และคณะ. (2526). สรุปผลการสัมมนาเรื่องไตรภูมิพระร่วง. กรุงเทพฯ:  
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ผจงกาญจน์ ภูวิภาดาวรรณ. (2532-2533, ตุลาคม-มีนาคม). ศึกษาศาสตร์สาร. 15(1).
- พรชูลี อาชวอำรุง. (2541). การเรียนรู้ภาษาที่สอง: ผลการวิจัยเอกสาร. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- พัฒน์ น้อยแสงศรี. (2527). ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแนวปริวรรตเบื้องต้น. กรุงเทพฯ:  
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รันจวน อินทรกำแหง. (2508). ห้องสมุดโรงเรียนประถมและบริการ. พระนคร:สำนักงาน  
เลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ.
- รัตน์เลขา ฤทธิศร. (2546). การใช้แบบเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การสอนภาษาไทย  
สำหรับผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอน  
ภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). หลักเกณฑ์การถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันแบบถ่ายเสียง.  
กรุงเทพฯ: ถ่ายเอกสาร.
- วรพงศ์ ไชยฤกษ์.(2549). ลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ของชาวต่างประเทศที่เรียน  
ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย).  
เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- วิบูลศรี กิ่งแก้ว. (2552). การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง วิชาภาษาไทย เรื่องลิลิตตะเลงพ่าย  
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเซนต์โยเซฟพิพวล. สารนิพนธ์ กศ.ม.  
(การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่าย  
เอกสาร.
- วิภาศรี จ้อยสูงเนิน. (2537). การแก้ไขการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยของนักเรียนระดับ 8  
โรงเรียนนานาชาติ เชียงใหม่ โดยการแทนเสียงด้วยตัวอักษรอย่างมีระบบ. การ  
ค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย  
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

- ศรวีไล ดอกจันทร์. (ม.ป.ป.). *การสนทนา (Conversation)*. (เอกสารประกอบการสอน).  
 เชียงใหม่: ม.ป.พ. อัดสำเนา.
- ศรวีไล พลมณี. (2545). *พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ:  
 ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2546). *การวัดผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่4. กภาพสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สมปอง ศรีวิชัย. (2545). *การพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับนักศึกษาต่างประเทศ*  
*มหาวิทยาลัยพายัพ*. การค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน) เชียงใหม่:  
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สมพร จารุณฎ. (2534). *การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.  
 -----.(2541). *ภาษาไทยวันนี้ เล่ม ๒*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันภาษาไทย กรม  
 วิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- สวณิต ยมาภัย; ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์. (2547). *หลักการพูด หน้าที่ประชุม สื่อมวลชน และใน*  
*องค์กร*. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุกัญญา โชติภพนิช. (2519). *การวิเคราะห์แบบเรียนวิชาวรรณคดีไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*.  
 ปรินญาณิพนธ์. ค.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.  
 ถ่ายเอกสาร.
- สุกัญญา ศุภพลกิจ.(2551). *การสร้างหนังสือเตรียมความพร้อมทางภาษา สำหรับผู้เรียนภาษาไทย*  
*ในฐานะภาษาต่างประเทศ*. การค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่:  
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). *การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม*. ภาควิชา  
 มัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุณีย์ อัดศาสตร์. (2526). *ความเป็นมาแบบเรียนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทย  
 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. วิทยาลัยครูธนบุรี.
- สุวรรณา เกรียงไกรเพ็ชร. (2523). *เอกสารการสอนชุดวิชา ไทยศึกษา: การใช้ภาษา หน่วยที่*  
*14*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2552). *รายงานการสรุปผลการ*  
*สำรวจโรงเรียนนานาชาติ ปีงบประมาณ 2552*. กรุงเทพฯ : หน่วยงานพิเศษ  
 สำนักงานฯ.
- สำเนียง มณีภาณจน์;และสมบัติ จำปาเงิน. (2542). *หลักการพูด*. กรุงเทพฯ: เบลโล่การพิมพ์.
- หทัย ตันหยง. (2527). *เอกสารคำสอน นส. 425 การเขียนหนังสือแบบเรียน*. กรุงเทพฯ:  
 ภาควิชาโท เทคโนโลยีทางการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตกลาง  
 ประสานมิตร.

- อภิรักษ์ ธรรมทวีธิกุล;และกัลยารัตน์ จิตติการต์นารา. (2549, มกราคม-มิถุนายน). การเน้นพยางค์กับทำนองเสียงภาษาไทย (Stress and Intonation in Thai). *วารสารภาษาและภาษาศาสตร์*. 24(2): 59-76.
- อาทิตยา จตุทอง.(2549). *การรับรู้วัฒนธรรมไทยของผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). *การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- อัจฉรา เสือยันต์. (2545). *การพัฒนาแผนการสอนภาษาไทยโดยเน้นกิจกรรมฝึกสนทนาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนนานาชาติ*. การค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม. (ประถมศึกษา) เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- อัมพร พงษ์ธา. (2518). *การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาไทยสำหรับผู้เริ่มเรียนชาวต่างชาติ*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อุดม บัวเพียร. (2533). *วาทวิทยา: กลยุทธ์การพูดอย่างมีประสิทธิภาพในทุกโอกาส*. กรุงเทพฯ: ซุปเปอร์เบรน.
- เอมอร ชิตตะโสภณ. (2536). *แนวทางในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. (เอกสารประกอบการสัมมนา). ไม่ปรากฏเลขหน้า.
- ฮานู ลี. (2520). *การสร้างแบบเรียนการเขียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาเกาหลีในสถาบันศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- Cronbach, Lee J. and others. (1955). *Text Materials in Modern Education*. Urbana: University of Illinois Press, Urbana, Illinois.
- Gandour, Jack; Tumtavitikul, Apiluck ;& Sathamuwong, Nakarin. (1999). Effects of Speaking Rate on the Thai Tones. *Phonetica* 56. pp. 123-134.
- Karashen ;& Terrel. (1983). *Key concepts in second language teaching and learning Focuson-form in the Japanese language classroom context*. A Retrieved July 19, 2007, from [http://www.takamatsuu.ac.jp/library/06\\_gakunaisyupan/kiyo/no44/no.44\\_01-16williams.pdf](http://www.takamatsuu.ac.jp/library/06_gakunaisyupan/kiyo/no44/no.44_01-16williams.pdf).
- Shores, Louis. (1960). *Instructional Materials and Introduction of Teachers*. New York: The Ronald Press Company.
- Tumtavitikul, Apiluck. (1998). The metrical Structure of Thai in a Non-Linear Perspectie. *Paper presentd to the Fourth Annual Meeting of the Southeast Asian Linguistics Society*. pp.53-71.

Tumtavitikul, Appi. (1995). "*Tonal Movements in Thai*". Stockholm: Royal Institute of Technology and Stockholm University. The Proceedings of the XIIIth International Congress of Phonetic Sciences, Vol. I, pp.188-121.

Webster, Noah. (1984). *New Webster's Dictionary of the English Language*. New York: the Deair Publishing Company, Inc.

Zappolo, Celest. (1981). *A Grade Listening Comprehension Program*". English Teaching Forum.





ภาคผนวก





## บัญชีตาราง

ตารางแสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย ด้านเนื้อหา

ตารางแสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย ด้านรูปเล่ม

ตารางแสดงผลการประเมินคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของแบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย

ตารางระยะเวลาในการทดลอง

ตารางแสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากแบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทยจำแนกเป็นรายบุคคล

ตารางแสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนแบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย ทั้ง 10 บท

ตารางแสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทยตามเกณฑ์ที่กำหนด (E1/E2=80/80)

ตารางแสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครู  
ชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย ด้านเนื้อหา

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. เนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์	4		
2. เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม	3	1	
3. เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	4		
4. คำอธิบายถูกต้อง	3	1	
5. ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	2	2	
6. แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	3	1	



ตารางแสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครู  
ชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย ด้านรูปเล่ม

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. ความเหมาะสมของภาพที่ใช้ประกอบ เนื้อเรื่อง	4		
2. ความชัดเจนของเนื้อหาในภาพ	3	1	
3. รูปแบบตัวอักษร	4		
4. ขนาดตัวอักษร	4		
5. สีของตัวอักษร	3	1	



ตารางแสดงผลการประเมินคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของแบบเรียนการ  
สนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	4		
2. แบบทดสอบมีความยากง่ายที่เหมาะสม	3	1	
3. คำถามในแบบทดสอบแต่ละข้อชัดเจน	3	1	



## ตารางระยะเวลาในการทดลอง

สัปดาห์ ที่	วันที่	เวลา	รายการทดลอง
1	16 เมษายน 2555	16:00 – 17:00	บทที่ 1 การทักทาย
	17 เมษายน 2555	16:00 – 17:00	บทที่ 2 การแนะนำบุคคล
	18 เมษายน 2555	16:00 – 17:00	บทที่ 3 การนับ
	19 เมษายน 2555	16:00 – 17:00	บทที่ 4 การบอกเวลา
	20 เมษายน 2555	16:00 – 17:00	บทที่ 5 การบอกวัน
2	23 เมษายน 2555	16:00 – 17:00	บทที่ 6 การสั่งอาหาร
	24 เมษายน 2555	16:00 – 17:00	บทที่ 7 การซื้อของ
	25 เมษายน 2555	16:00 – 17:00	บทที่ 8 การถามทาง
	26 เมษายน 2555	16:00 – 17:00	บทที่ 9 การพูดโทรศัพท์
	27 เมษายน 2555	16:00 – 17:00	บทที่ 10 การเดินทาง
	30 เมษายน 2555	16:00 – 17:00	ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางแสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น  
สำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทยจำแนกเป็นรายบุคคล

คนที่	บทที่ 1 คะแนน เต็ม 25	บทที่ 2 คะแนน เต็ม 25	บทที่ 3 คะแนน เต็ม 25	บทที่ 4 คะแนน เต็ม 25	บทที่ 5 คะแนน เต็ม 25	บทที่ 6 คะแนน เต็ม 25	บทที่ 7 คะแนน เต็ม 25	บทที่ 8 คะแนน เต็ม 25	บทที่ 9 คะแนน เต็ม 25	บทที่ 10 คะแนน เต็ม 25
1	23	23	20	23	20	20	23	21	22	20
2	20	20	22	21	21	19	21	19	21	22
3	18	20	21	20	20	23	21	19	18	21
4	21	19	21	22	20	20	21	22	24	19
5	24	25	23	24	21	22	24	20	22	22
6	25	23	22	23	24	23	24	22	19	23
7	19	22	24	20	22	24	20	21	22	22
8	24	23	22	21	19	21	19	20	20	19
9	23	25	20	22	20	20	22	21	23	21
10	20	20	21	19	21	19	20	19	19	24
11	25	23	25	22	19	19	23	19	20	22
12	20	22	21	21	22	20	22	20	23	23
$\Sigma X$	262	265	262	258	249	250	260	243	253	258
$\bar{X}$	21.83	22.08	21.83	21.50	20.75	20.83	21.67	20.25	21.08	21.50
E1	87.33	88.33	87.33	86.00	83.00	83.33	86.67	81.00	84.33	86.00
	ค่าเฉลี่ยของ E1 รวม 10 บท เท่ากับ 85.33									

ตารางแสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนแบบเรียนการสอนทนา  
ภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย ทั้ง 10  
บท

คนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนคะแนนเต็ม 100
1	89
2	88
3	81
4	87
5	86
6	93
7	90
8	74
9	87
10	91
11	81
12	92
$\Sigma x$	1039
$\bar{x}$	86.58
E2	86.58

ตารางแสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ  
โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทยตามเกณฑ์ที่กำหนด (E1/E2=80/80)

บทที่	เรื่อง	E1	E2
1	การทักทาย	87.33	
2	การแนะนำบุคคล	88.33	
3	การนับเลข	87.33	
4	การบอกเวลา	86.00	
5	การบอกวัน	83.00	
6	การสั่งอาหาร	83.33	
7	การซื้อขาย	86.67	
8	การถามทาง	81.00	
9	การพูดโทรศัพท์	84.33	
10	การเดินทาง	86.00	
	คะแนนเฉลี่ยกิจกรรมระหว่างเรียน	85.33	
	คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการ เรียน		86.58





ภาคผนวก ข  
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ



## บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5664

ที่ ศธ 0519.12/1653 วันที่ ๒๓ มีนาคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร

เนื่องด้วย นางสาวดวงใจ เครือครองสุข นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบเรียน การสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย” โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบเรียน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวดวงใจ เครือครองสุข และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 082-521-7999



ที่ ศธ 0519.12/1655

บัณฑิตวิทยาลัย  
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ  
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๓ มีนาคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์ฉวีวรรณ วอสโก

เนื่องด้วย นางสาวดวงใจ เครือครองสุข นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบเรียน การสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย” โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบเรียน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวดวงใจ เครือครองสุข และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 082-521-7999



ที่ ศธ 0519.12/ 1654

บัณฑิตวิทยาลัย  
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ  
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์จตุรรัตน์ อมฤตกุล

เนื่องด้วย นางสาวดวงใจ เครือครองสุข นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบเรียน การสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย” โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตวา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบเรียน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวดวงใจ เครือครองสุข และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 082-521-7999



ที่ ศธ 0519.12/1677

บัณฑิตวิทยาลัย  
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ  
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒ มีนาคม 2555

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย

เนื่องด้วย นางสาวดวงใจ เครือครองสุข นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบเรียน การสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย” โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูล เพื่อการวิจัย โดยขอใช้สถานที่ เพื่อขอสอนภาษาไทยให้กับครูชาวต่างชาติ ในระหว่างวันที่ 2 - 12 เมษายน 2555

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวดวงใจ เครือครองสุข ได้เข้าสอนภาษาไทยให้กับครูชาวต่างชาติเพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 082-521-7999



ภาคผนวก ค  
แผนการจัดการเรียนรู้  
แบบบันทึกคะแนน  
แบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ของการเรียน

# แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

## เรื่อง การทักทาย

วิชาภาษาไทย

จำนวน 1 ชั่วโมง

### 1. สาระสำคัญ

การทักทายถือว่าเป็นวัฒนธรรมที่งดงามยิ่งของคนในสังคม และชาวต่างควรเรียนรู้เป็นอันดับแรก เพราะว่าเป็นสิ่งที่ปฏิบัติสืบทอดกันมาช้านานของคนในสังคม โดยเฉพาะสังคมไทยที่มีคำกล่าวทักทาย พร้อมกับการประนมมือไหว้ที่เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ อันแสดงออกถึงความเป็นผู้มีมิตรไมตรีที่เป็นขนบธรรมเนียมอันดีงาม

### 2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 ผู้เรียนสามารถทักทายกับคนไทยได้
- 2.2 ผู้เรียนสามารถแนะนำตัวได้
- 2.3 ผู้เรียนปฏิบัติตามได้ตามวัฒนธรรมไทย

### 3. เนื้อหาสาระ

- 3.1 บทสนทนาเรื่อง “การทักทาย”
- 3.2 คำศัพท์และสำนวนที่ใช้ในการทักทายและการแนะนำตัว
- 3.3 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องและคำศัพท์เพิ่มเติม
- 3.4 วัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง คำทักทาย

### 4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

#### ขั้นนำ

ผู้สอนให้นักเรียนดูภาพวัฒนธรรมการทักทายจากหลายประเทศ แล้วสอบถามนักเรียนว่าการทักทายแบบใดที่เป็นการทักทายแบบไทย แล้วเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่อง การทักทาย

#### ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ในบทที่ 1 เพื่อให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงให้ชัดเจน และเข้าใจความหมายคำศัพท์ของภาษาไทย
2. ผู้สอนอ่านบทสนทนา เรื่อง การทักทาย ให้นักเรียนฟัง 1 รอบ และอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องของการไหว้ที่ถูกต้องพร้อมทั้งกล่าวคำว่า “สวัสดิ์ค่ะ/ครับ” ในขณะที่พนมมือไหว้ ผู้สอน

แนะนำเพิ่มเติมให้กับผู้เรียนว่าสามารถเรียนรู้งศัพท์และวลีที่เกี่ยวกับการตกทายได้ โดยให้เปิดไปหน้าคำศัพท์ และคำศัพท์เพิ่มเติม

3. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่1 เป็นตัวละครชายชื่อ มาร์ค กลุ่มที่2 เป็นตัวละครหญิงชื่อ สุตาโดยให้อ่านบทสนทนาโต้ตอบกัน 1 รอบ แล้วให้แต่ละกลุ่มสลับตัวละครกันอ่านอีก 1 รอบ

4. ให้ผู้เรียนเล่นเกม “ตามล่าถามชื่อ” กำหนดเวลาให้ผู้เรียน 5 นาที แจกกระดาษเปล่าที่หนีบไว้บนกระดานรองเขียนให้ผู้เรียนคนละ 1 ชุด

5. ให้ผู้เรียนเดินตกทายและถามชื่อเพื่อนทุกคนตามบทสนทนา แล้วจดชื่อเพื่อนที่ถามได้ลงบนกระดาษที่เป็นภาษาของตนเองถนัด ผู้สอนเป็นผู้จับเวลา

6. ผู้สอนเดินตรวจจำนวนรายชื่อ และกล่าวชื่อผู้เรียนพร้อมติดริบบิ้นโบว์ให้กับผู้เรียนที่สามารถรวบรวมรายชื่อเพื่อนในห้องได้มากที่สุด คนที่ได้รายชื่อเพื่อนมากที่สุดเป็นผู้ชนะ

7. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนเรื่อง การตกทาย

8. เมื่อผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบเสร็จ ผู้สอนเฉลยคำตอบและเรียกออกมาสนทนากับผู้สอนทีละคนพร้อมให้คะแนนการสนทนา

#### ขั้นสรุป

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันอ่านบทสนทนา เรื่อง การตกทาย

2. ผู้สอนใช้กิจกรรมสรุปพัฒนาธรรมการใช้ภาษา เรื่อง คำตกทาย

## 5. สื่อการเรียนการสอน

5.1 แบบเรียน เรื่อง การตกทาย

5.2 รูปภาพ

5.3 แบบทดสอบ

## 6. การวัดและการประเมินผล

6.1 การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

6.2 สังเกตการฝึกปฏิบัติการณ์สนทนา

6.3 ทำแบบทดสอบท้ายบท



## แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

### เรื่อง การแนะนำบุคคล

วิชาภาษาไทย

จำนวน 1 ชั่วโมง

#### 1. สาระสำคัญ

เมื่อคู่สนทนาได้ทักทายทำความรู้จักกันเป็นครั้งแรกแล้ว การแนะนำอีกบุคคลหนึ่งให้รู้จักกัน และสอบถามแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัวซึ่งกันและกันนั้น ถือได้ว่าเป็นการทำทำความรู้จักกันเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีมากขึ้น การสอบถามข้อมูลอย่างสุภาพและอย่างเหมาะสมเป็นสิ่งที่จำเป็นในสังคมไทยเพราะเป็นการแสดงออกถึงมารยาทอันดีงาม

#### 2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 ผู้เรียนสามารถสนทนากับคนไทยเกี่ยวกับการแนะนำบุคคลให้รู้จักกัน
- 2.2 ผู้เรียนสามารถสอบถามแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัวกันได้อย่างเหมาะสม
- 2.3 ผู้เรียนสามารถเลือกใช้คำหรือวลีที่เหมาะสมกับการแนะนำอีกบุคคลหนึ่งให้รู้จักกันและสอบถามแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัวได้

#### 3. เนื้อหาสาระ

- 3.1 บทสนทนาเรื่อง “การแนะนำบุคคล”
- 3.2 คำศัพท์และสำนวนที่ใช้ในการแนะนำบุคคล
- 3.3 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องและคำศัพท์เพิ่มเติม
- 3.4 วัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง การกล่าวคำขอโทษ

#### 4. กิจกรรมการเรียนรู้

##### ขั้นนำ

ผู้สอนให้ผู้เรียนดูวีดิทัศน์การแนะนำบุคคลและแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัวกันโดยปิดเสียงวีดิทัศน์นั้น แล้วสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับวีดิทัศน์ดังกล่าวโดยให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น จากนั้นเปิดวีดิทัศน์พร้อมเปิดเสียงให้ดูอีกครั้งแล้วเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่อง การแนะนำบุคคล

##### ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ในบทที่ 2 เพื่อให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงให้ชัดเจน และเข้าใจความหมายคำศัพท์ของภาษาไทย

2. ผู้สอนอ่านบทสนทนา เรื่อง การแนะนำให้รู้จักให้นักเรียนฟัง 1 รอบ และสอนผู้เรียนเพิ่มเติมว่าสามารถเรียนรู้วงศัพท์และวลีที่เกี่ยวกับการบอกชื่อประเทศและอาชีพเพิ่มเติมได้ โดยให้เปิดไปหน้าคำศัพท์ และ คำศัพท์เพิ่มเติม

3. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่1 เป็นตัวละครชายชื่อ มาร์ค กลุ่มที่2 เป็นตัวละครหญิงชื่อ สุดา กลุ่มที่3 เป็นตัวละครชายชื่อ โจเซฟ โดยให้อ่านบทสนทนาโต้ตอบกัน 1 รอบ แล้วให้แต่ละกลุ่มสลับตัวละครกันอ่านอีก 2 รอบ เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนได้มีโอกาสฝึกสนทนาของทุกตัวละคร

4. ให้ผู้เรียนเล่นเกม “ราชาไป” ผู้สอนกำหนดเวลาเล่นเกม 10-15 นาที

4.1 ผู้สอนติดแผนที่โลกทั่วไปบนกระดาน และเตรียมปากกาสำหรับวาดรูปบนกระดานหน้าชั้นเรียนสีต่างกันอย่างน้อย 3 สี

4.2 ผู้สอนอธิบายวิธีการเล่นเกม “ราชาไป” ให้ผู้เรียนเข้าใจ

4.3. ผู้สอนขออาสาสมัครผู้เรียน หากไม่มีผู้เรียนอาสาสมัครให้ผู้สอนใช้ดุลยพินิจเลือกผู้เรียนที่มีความพร้อมมากที่สุดออกมาเป็นราชาไป โดยผู้เป็นราชาไป ต้องสวมมงกุฎราชา

4.4 ผู้เรียนที่เป็นราชาไปสามารถพูดได้ 2 ประโยคเท่านั้นคือ

4.4.1 ผม/ดิฉันมาจากประเทศอะไร

4.4.2 ผม/ดิฉันสอนวิชาอะไร

4.5 ผู้เรียนที่เป็นราชาไปชี้ไปที่ประเทศของตัวเองบนแผนที่โลกและวาดรูปวิชาที่ตัวเองสอนหรือเลือกแสดงกิจกรรมทำทางใดๆ ก็ตามเพื่อให้เพื่อนในห้องสามารถทายได้ว่าตนเองมาจากประเทศอะไรและสอนวิชาอะไร เช่น ราชาไปเป็นครูสอนวิชาดนตรี ก็สามารถร้องเพลงหรือแสดงทำทางการเล่นเครื่องดนตรี หรือ ถ้าราชาไปเป็นครูสอนวิชาพลศึกษา ก็สามารถกระโดดหรือทำท่าออกกำลังกาย

4.5.1 เพื่อนคนใดที่ตอบได้ก่อนได้ 1 คะแนนโดยมีกติกาว่าผู้ที่ตอบต้องพูดให้เป็นประโยคเช่น “เขามาจากประเทศเยอรมัน” ถ้าตอบ “เยอรมัน” เพียงคำเดียว จะไม่ได้คะแนนหรือ “เขาสอนวิชาดนตรี” ถ้าตอบ “ดนตรี” เพียงคำเดียว ก็จะได้คะแนนเช่นกัน

4.5.2 ผู้สอนบันทึกคะแนนบนกระดาน

4.5.3 ผู้สอนนำมงกุฎราชาให้ผู้เรียนที่เป็นราชาไปคนถัดไปจนครบทุกคน

4.5.4 ผู้เรียนที่ได้คะแนนมากที่สุดจะได้ติดริบบิ้นโบว์บนหน้าอก

5. ผู้สอนบอกให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนเรื่อง การแนะนำบุคคล

6. เมื่อผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบเสร็จผู้สอนเฉลยคำตอบและเรียกออกมาสนทนากับผู้สอนทีละคนพร้อมให้คะแนนการสนทนา

### ขั้นสรุป

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันอ่านบทสนทนา เรื่อง การแนะนำบุคคล

2. ผู้สอนใช้กิจกรรมสรุปวัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง การกล่าวคำขอโทษ

## 5. สื่อการเรียนรู้การสอน

- 5.1 แบบเรียน เรื่อง การแนะนำบุคคล
- 5.2 รูปภาพ
- 5.3 แผนที่โลก
- 5.4 แบบทดสอบ

## 6. การวัดและการประเมินผล

- 6.1 การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
- 6.2 สังเกตการฝึกปฏิบัติการสนทนา
- 6.3 ทำแบบทดสอบท้ายบท



## แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

### เรื่อง การนับ

วิชาภาษาไทย

จำนวน 1 ชั่วโมง

#### 1. สาระสำคัญ

การนับในแต่ละภาษามีระบบและวิธีที่แตกต่างกัน คนไทยมีระบบและวิธีการนับเป็นเอกลักษณ์เช่นกัน การนับแบบไทยจึงมีความจำเป็นสำหรับชาวต่างชาติเพื่อใช้สื่อสารบอกจำนวนในชีวิตประจำวันกับคนไทย การนับได้อย่างเป็นระบบและอย่างถูกต้อง จะช่วยให้การสื่อสารเป็นไปได้ อย่างราบรื่น

#### 2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 ผู้เรียนสามารถอ่านเลขไทยและเลขอารบิกได้
- 2.2 ผู้เรียนสามารถนับเป็นภาษาไทย
- 2.3 ผู้เรียนสามารถเลือกใช้คำหรือวลีที่เหมาะสมกับตนเองและสถานการณ์ในการนับได้
- 2.4 ผู้เรียนสามารถสนทนากับคนไทยเกี่ยวกับการนับเลขแบบไทยได้อย่างเหมาะสม

#### 3. เนื้อหาสาระ

- 3.1 บทสนทนาเรื่อง “การนับ”
- 3.2 คำศัพท์และสำนวนที่ใช้ในการนับ
- 3.3 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องและคำศัพท์เพิ่มเติม
- 3.4 วัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง การนับจำนวน

#### 4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

##### ขั้นนำ

ผู้สอนถามผู้เรียนนับจำนวนเพื่อนในห้องเรียนว่ามีทั้งหมดกี่คนและผู้สอนเขียนคำตอบเป็นตัวเลขไทยและเลขอารบิกบนกระดาน ให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น แล้วเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่อง การนับ

### ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ในบทที่ 3 เพื่อให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงให้ชัดเจน และเข้าใจความหมายคำศัพท์ของภาษาไทย
2. ผู้สอนอธิบายเรื่องตัวเลขและระบบการนับเลขแบบไทยโดยให้นักเรียนเปิดไปหน้า และให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงนับเลขตามผู้สอน
3. ผู้สอนอ่านบทสนทนา เรื่อง การนับ ให้นักเรียนฟัง 1 รอบ และสอนผู้เรียนเพิ่มเติมว่าสามารถเรียนรู้วงศัพท์ รูปแบบ และลักษณะการนับและบอกจำนวนเพิ่มเติมได้ โดยให้เปิดไปหน้าคำศัพท์ และ คำศัพท์เพิ่มเติม
4. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่1 เป็นตัวละครชายชื่อ เอเดน กลุ่มที่2 เป็นตัวละครหญิงชื่อ สุภา โดยให้อ่านบทสนทนาโต้ตอบกัน 1 รอบ แล้วให้แต่ละกลุ่มสลับตัวละครกันอ่านอีก 1 รอบ
5. ให้ผู้เรียนเล่นเกม “ห้วงโซ่” ผู้สอนกำหนดเวลาทำกิจกรรม 10-15 นาที
  - 5.1 ผู้สอนเตรียมบัตรคำแสดงรูปภาพของโซ่ในโรงเรียนหรือของโซ่ในชีวิตประจำวัน แต่ละบัตรคำมีจำนวนสิ่งของแตกต่างกันพร้อมทั้งบอกคำลักษณะนามไว้ได้ภาพ สิ่งของในบัตรคำไม่ควรเกิน 10 จำนวน
  - 5.2 สอนให้ผู้เรียนนั่งเป็นวงกลมและอธิบายวิธีทำกิจกรรม “ห้วงโซ่” ให้ผู้เรียนเข้าใจ
  - 5.3 ผู้สอนแจกบัตรคำให้นักเรียนคนละ 1 ใบ และให้ผู้เรียนทำความเข้าใจและฝึกพูดเกี่ยวกับบัตรคำที่ได้ก่อนเริ่มเล่นประมาณ1-2นาที จากนั้นผู้สอนเป็นผู้เลือกผู้เริ่มพูด
  - 5.4 ผู้พูดคนแรกแสดงบัตรคำให้เพื่อนที่หนึ่งคนถัดไปทางขวามือดูและบอก ชื่อ สิ่งของ จำนวน และ ลักษณะนามของสิ่งนั้น เช่น “ฉันมีดินสอ 3 แท่ง”
  - 5.5 กระทำซ้ำจนครบวงกลม
6. ผู้สอนบอกให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนเรื่อง การนับ
7. เมื่อผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบเสร็จผู้สอนเฉลยคำตอบและเรียกออกมาสนทนากับผู้สอนทีละคนพร้อมให้คะแนนการสนทนา

### ขั้นสรุป

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันอ่านบทสนทนาเรื่อง การนับ
2. ผู้สอนใช้กิจกรรมสรุปวัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง การนับจำนวน

## 5. สื่อการเรียนการสอน

- 5.1 แบบเรียน เรื่อง การนับ
- 5.2 รูปภาพ
- 5.3 บัตรคำ
- 5.4 แบบทดสอบ

## 6. การวัดและการประเมินผล

- 6.1 การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
- 6.2 สังเกตการฝึกปฏิบัติการสนทนา
- 6.3 ทำแบบทดสอบท้ายบท



## แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

### เรื่อง การบอกเวลา

วิชาภาษาไทย

จำนวน 1 ชั่วโมง

#### 1. สาระสำคัญ

การบอกเวลาของไทยนั้นมี 2 แบบ แบบที่หนึ่งคือการบอกเวลาโดยมีหน่วยเป็นนาฬิกาเริ่มตั้งแต่ 0 นาฬิกาเรื่อยไปจนถึง 24 นาฬิกาตามหลักสากล และแบบที่สองเป็นการบอกเวลาที่มีหน่วยเรียก อาทิ โมง หุ่ ม ตี ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าเป็นเวลาช่วงไหนของวัน ดังนั้น การศึกษา และการเลือกใช้วิธีการบอกเวลาแบบต่างๆ จะช่วยเพิ่มความเข้าใจในการติดต่อสื่อสารกับคนไทยได้เป็นอย่างดี

#### 2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 ผู้เรียนสามารถบอกเวลาแบบไทยได้
- 2.2 ผู้เรียนสามารถเลือกใช้คำหรือวลีที่เหมาะสมกับตนเองและสถานการณ์ในการบอกเวลาได้
- 2.3 ผู้เรียนสามารถสนทนากับคนไทยเกี่ยวกับการบอกเวลาได้อย่างเหมาะสม

#### 3. เนื้อหาสาระ

- 3.1 บทสนทนาเรื่อง “การบอกเวลา”
- 3.2 คำศัพท์และสำนวนที่ใช้ในการบอกเวลา
- 3.3 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องและคำศัพท์เพิ่มเติม
- 3.4 วัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง คำวิเศษณ์บอกเวลา

#### 4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

##### ขั้นนำ

ผู้สอนนำนาฬิกาขนาดใหญ่แสดงหน้าห้องและถามผู้เรียนว่าขณะนี้กี่โมง และให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น แล้วเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่อง การบอกเวลา

##### ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ในบทที่ 4 เพื่อให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงให้ชัดเจน และเข้าใจความหมายคำศัพท์ของภาษาไทย

2. ผู้สอนอธิบายเรื่องการบอกเวลาแบบไทยโดยแสดงนาฬิกาที่สามารถปรับเข็มนาฬิกาและเข็มวินาทีได้พร้อมทั้งให้นักเรียนเปิดไปความรู้คู่บท และให้ผู้เรียนฝึกอ่านเวลาตามผู้สอน

3. ผู้สอนอ่านบทสนทนา เรื่อง การบอกเวลา ให้นักเรียนฟัง 1 รอบ และสอนผู้เรียนเพิ่มเติมว่าสามารถเรียนรู้งศัพท์ รูปแบบและวลีที่เกี่ยวกับการบอกเวลาเพิ่มเติมได้ โดยให้เปิดไปหน้าคำศัพท์ และคำศัพท์เพิ่มเติม

4. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นตัวละครชายชื่อ เจสัน กลุ่มที่ 2 เป็นตัวละครหญิงชื่อ พิมพา โดยให้อ่านบทสนทนาโต้ตอบกัน 1 รอบ แล้วให้แต่ละกลุ่มสลับตัวละครกันอ่านอีก 1 รอบ

5. ให้ผู้เรียนเล่นเกม “จับคู่” ผู้สอนกำหนดเวลาทำกิจกรรม 5 นาที

5.1 ผู้สอนเตรียมบัตรคำเขียนแสดงเวลาโดยแบ่งบัตรคำเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่แสดงเวลาเป็นแบบสากล เช่น 23.00 นาฬิกา และกลุ่มที่แสดงเวลาเป็นแบบไทย เช่น 5 ทุ่ม

5.2 แบ่งผู้เรียนเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกเป็นการบอกเวลาแบบสากลพร้อมทั้งแจกบัตรคำแสดงเวลาแบบสากล กลุ่มที่สองเป็นการบอกเวลาแบบไทยพร้อมทั้งแจกบัตรคำแสดงเวลาแบบไทย ผู้เรียนจะได้บัตรคนละ 1 ใบ

5.3 ผู้เรียนเดินหาเพื่อนที่มีบัตรคำบอกเวลาที่ตรงกับเวลาของตัวเองในบัตรคำ ใครหาคู่ตัวเองเจอก่อน ให้นำบัตรคำ

6. ผู้สอนบอกให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนเรื่อง การบอกเวลา

7. เมื่อผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบเสร็จผู้สอนเฉลยคำตอบและเรียกออกมาสนทนากับผู้สอนทีละคนพร้อมให้คะแนนการสนทนา

### ขั้นสรุป

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันอ่านบทสนทนา เรื่อง การบอกเวลา

2. ผู้สอนใช้กิจกรรมสรุปวัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง คำวิเศษณ์บอกเวลา

## 5. สื่อการเรียนการสอน

5.1 แบบเรียน เรื่อง การบอกเวลา

5.2 รูปภาพ

5.3 บัตรคำ

5.4 นาฬิกาแบบปรับเข็มได้

5.5 แบบทดสอบ



## 6. การวัดและการประเมินผล

- 6.1 การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
- 6.2 สังเกตการฝึกปฏิบัติการสนทนา
- 6.3 ทำแบบทดสอบท้ายบท



## แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

### เรื่อง การบอกวัน

วิชาภาษาไทย

จำนวน 1 ชั่วโมง

#### 1. สาระสำคัญ

การเรียนรู้เรื่องการถามและให้ข้อมูลเกี่ยวกับวันเป็นสิ่งจำเป็น และมักพบได้บ่อยในการสื่อสาร สนทนาในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการนัดหมาย หรือแจ้งให้ทราบถึงกำหนดการ การทราบถึงการบอกวันที่เหมาะสม และถูกต้อง จึงมีความสำคัญที่จะทำให้การสนทนานั้นเข้าใจและดำเนินไปได้อย่างราบรื่น

#### 2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 ผู้เรียนสามารถบอกบอกวันได้
- 2.2 ผู้เรียนสามารถเลือกใช้คำหรือวลีที่เหมาะสมกับตนเองและสถานการณ์ในการบอกวันได้
- 2.3 ผู้เรียนสามารถสนทนากับคนไทยเกี่ยวกับการบอกวันได้อย่างเหมาะสม

#### 3. เนื้อหาสาระ

- 3.1 บทสนทนาเรื่อง “การบอกวัน”
- 3.2 คำศัพท์และสำนวนที่ใช้ในการบอกวัน
- 3.3 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องและคำศัพท์เพิ่มเติม
- 3.4 วัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง คำวิเศษณ์บอกกาลเวลา

#### 4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

##### ขั้นนำ

ผู้สอนนำปฏิทินปัจจุบันที่มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษขนาดใหญ่พอเหมาะเพื่อให้ผู้เรียนเห็นชัด และถามผู้เรียนว่าวันนี้เป็นวันอะไร ให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น แล้วเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่อง การบอกวัน

##### ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ในบทที่ 5 เพื่อให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงให้ชัดเจน และเข้าใจความหมายคำศัพท์ของภาษาไทย

2. ผู้สอนอธิบายเรื่องการบอกวันละวลีที่เกี่ยวกับวันแบบไทยโดยให้นักเรียนเปิดไปหน้าคำศัพท์เพิ่มเติม และให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงอ่านตามผู้สอน

3. ผู้สอนอ่านบทสนทนา เรื่อง การบอกวัน ให้นักเรียนฟัง 1 รอบ และสอนผู้เรียนเพิ่มเติมว่าสามารถเรียนรู้วงศัพท์ รูปแบบ และลักษณะการบอกวันเพิ่มเติมได้ โดยให้เปิดไปหน้าคำศัพท์และคำศัพท์เพิ่มเติม

4. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่1 เป็นตัวละครชายชื่อ สมิท กลุ่มที่2 เป็นตัวละครหญิงชื่อ มาลี โดยให้อ่านบทสนทนาโต้ตอบกัน 1 รอบ แล้วให้แต่ละกลุ่มสลับตัวละครกันอ่านอีก 1 รอบ

5. ผู้สอนอธิบายเรื่องวันและวลีที่เกี่ยวกับวันและเน้นตั้งคำถามแล้วเขียนแสดงไว้บนกระดาน พร้อมทั้งโดยวาดรูปปฏิทินขนาดใหญ่เพื่อให้ผู้เรียนเห็นชัดเจน ในปฏิทินแสดงชื่อวัน ตัวเลข เหมือนปฏิทินจริง

6. ให้ผู้เรียนฝึกตั้งคำถามและโต้ตอบกับเพื่อนที่นั่งข้างๆ เรื่องวัน

7. ผู้สอนบอกให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบทำยบทเรียนเรื่อง การบอกวัน

8. เมื่อผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบเสร็จผู้สอนเฉลยคำตอบและเรียกออกมาสนทนากับผู้สอนทีละคนพร้อมให้คะแนนการสนทนา

#### ขั้นสรุป

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันอ่านบททบทวนบทสนทนา เรื่อง การบอกวัน

2. ผู้สอนใช้กิจกรรมสรุปวัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง คำวิเศษณ์บอกกาลเวลา

## 5. สื่อการเรียนการสอน

5.1 แบบเรียน เรื่อง การบอกวัน

5.2 รูปภาพ

5.3 ปฏิทิน

5.4 แบบทดสอบ

## 6. การวัดและการประเมินผล

6.1 การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

6.2 การบันทึกคะแนนในการสนทนา

## แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การสั่งอาหาร

วิชาภาษาไทย

จำนวน 1 ชั่วโมง

### 1. สาระสำคัญ

การสั่งอาหารเป็นสิ่งจำเป็น และมีความสำคัญที่จำเป็นต้องนำมาใช้ในการสนทนาการสั่งอาหารในสังคมไทยมักเป็นแบบเลือกสั่ง เป็นการสั่งอาหารที่ปรากฏอยู่ในรายการอาหาร โดยสามารถเลือกอาหาร และเครื่องดื่มได้ตามต้องการ ดังนั้นชาวต่างชาติจึงควรศึกษาวิธีการใช้วิธีการสื่อสารในการสั่งอาหารอย่างถูกต้อง

### 2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 ผู้เรียนสามารถเลือกใช้คำหรือวลีที่เหมาะสมสถานการณ์ในการสั่งอาหารได้
- 2.2 ผู้เรียนสามารถสนทนากับคนไทยเกี่ยวกับการสั่งอาหารได้อย่างเหมาะสม

### 3. เนื้อหาสาระ

- 3.1 บทสนทนาเรื่อง “การสั่งอาหาร”
- 3.2 คำศัพท์และสำนวนที่ใช้ในการสั่งอาหาร
- 3.3 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องและคำศัพท์เพิ่มเติม
- 3.4 วัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง การรับประทานอาหารของคนไทย

### 4. กิจกรรมการเรียนรู้

#### ขั้นนำ

ผู้สอนถามผู้เรียนว่า “คุณชอบกินอาหารไทยอะไร” และ “อาหารไทยเผ็ดไหม” ให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น แล้วเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่อง การสั่งอาหาร

#### ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ในบทที่ 6 เพื่อให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงให้ชัดเจน และเข้าใจความหมายคำศัพท์ของภาษาไทย

2. ผู้สอนอ่านบทสนทนา เรื่อง การสั่งอาหารให้นักเรียนฟัง 1 รอบ และสอนผู้เรียนเพิ่มเติมว่าสามารถเรียนรู้วลีศัพท์และวลีที่เกี่ยวกับการสั่งอาหารเพิ่มเติมได้ โดยให้เปิดไปหน้าคำศัพท์ และคำศัพท์เพิ่มเติม

3. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่1 เป็นตัวละครชายชื่อมารค กลุ่มที่2 เป็นตัวละครหญิง แสดงเป็น คนขายอาหาร โดยให้อ่านบทสนทนาโต้ตอบกัน 1 รอบ แล้วให้แต่ละกลุ่มสลับตัวละครกัน อ่านอีก 1 รอบ

4. ผู้สอนอธิบายเรื่องอาหารไทยโดยให้นักเรียนเปิดไปหน้าความรู้คู่บท และเพื่อให้ผู้เรียนดู ภาพและฝึกอ่านออกเสียง

5. ให้ผู้เรียนทำกิจกรรม เรื่อง อาหารจานโปรด ใช้เวลาในการทำกิจกรรม 5 นาที

5.1 ผู้สอนนำรูปอาหารไทยหลากหลายชนิดโดยมีชื่ออาหารบอกไว้ได้ภาพมาติดบน กระดาน

5.2 ให้ผู้เรียนออกมาเลือกภาพอาหารคนละ 1 ภาพ เมื่อกลับไปนั่งที่ ให้ผู้เรียนอ่าน ออกเสียงชื่อและคำลักษณะนามของภาพอาหารนั้นให้ผู้สอนฟังทีละคน

5.3 ให้ผู้เรียนจับคู่กับเพื่อนแล้วฝึกตั้งคำถามการสั่งอาหารโดยใช้ชื่ออาหารที่ตัวเอง มีเป็นคำศัพท์อาหารในการตั้งประโยคคำถามนั้น เช่น ผู้เรียนได้ภาพอาหารชื่อ ผัดไทย ก็ให้พูดว่า ขอผัดไทยหนึ่งจานครับ/ค่ะ

6. ผู้สอนบอกให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนเรื่อง การสั่งอาหาร

7. เมื่อผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบเสร็จผู้สอนเฉลยคำตอบและเรียกออกมาสนทนากับ ผู้สอนทีละคนพร้อมให้คะแนนการสนทนา

### ขั้นสรุป

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันอ่านบททบทวนบทสนทนา เรื่อง การสั่งอาหาร

2. ผู้สอนใช้กิจกรรมสรุปวัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง การรับประทานอาหารของคนไทย

## 5. สื่อการเรียนการสอน

5.1 แบบเรียน เรื่อง การสั่งอาหาร

5.2 รูปภาพ

5.3 แบบทดสอบ

## 6. การวัดและการประเมินผล

6.1 การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

6.2 สังเกตการฝึกปฏิบัติการสนทนา

6.3 ทำแบบทดสอบท้ายบท

## แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง การซื้อของ

วิชาภาษาไทย

จำนวน 1 ชั่วโมง

### 1. สาระสำคัญ

การซื้อของ เป็นการตัดสินใจและการกระทำของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการซื้อหรือใช้สินค้าและบริการ เพื่อตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจ นับว่าเป็นสิ่งที่ปฏิเสธไม่ได้ในการดำรงชีวิตของทุกคนและในสังคมไทย ราคาสินค้าสำหรับชาวต่างชาตินับว่ามีราคาสูงพอสมควร เขาจึงควรศึกษาวิธีการซื้อของทั่วไปและการต่อรองราคาอย่างเหมาะสม

### 2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 ผู้เรียนสามารถเลือกใช้เงินบาทไทยได้
- 2.2 ผู้เรียนสามารถเลือกใช้คำหรือวลีที่เหมาะสมกับตนเองและสถานการณ์ในการซื้อของได้
- 2.3 ผู้เรียนสามารถสนทนากับคนไทยเกี่ยวกับการซื้อของได้อย่างเหมาะสม

### 3. เนื้อหาสาระ

- 3.1 บทสนทนาเรื่อง “การซื้อของ”
- 3.2 คำศัพท์และสำนวนที่ใช้ในการซื้อของ
- 3.3 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องและคำศัพท์เพิ่มเติม
- 3.4 วัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง การต่อรองราคา

### 4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

#### ขั้นนำ

ผู้สอนแสดงบทบาทสมมติเป็นคนขายเสื้อและเป็นคนซื้อโดยจำลองสถานการณ์การซื้อของ จากนั้นถามผู้เรียนว่าเคยซื้ออะไรบ้าง ให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น แล้วเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่อง การซื้อของ

#### ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ในบทที่ 7 เพื่อให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงให้ชัดเจน และเข้าใจความหมายคำศัพท์ของภาษาไทย ผู้สอนอ่านบทสนทนา เรื่อง การซื้อของ
2. ให้นักเรียนฟัง 1 รอบ และสอนผู้เรียนเพิ่มเติมว่าสามารถเรียนรู้วงศัพท์และวลีที่เกี่ยวกับการซื้อของเพิ่มเติมได้ โดยให้เปิดไปหน้าคำศัพท์ และ คำศัพท์เพิ่มเติม

3. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่1 เป็นตัวละครชายชื่อแซม กลุ่มที่2 เป็นตัวละครหญิง แสดงเป็น คนขายของ โดยให้อ่านบทสนทนาโต้ตอบกัน 1 รอบ แล้วให้แต่ละกลุ่มสลับตัวละครกัน อ่านอีก 1 รอบ

4. ผู้สอนอธิบายเรื่องเงินไทย สี และขนาด โดยผู้เรียนดูภาพที่ครูเตรียมมาและฝึกอ่านออกเสียง

5. ให้ผู้เรียนทำกิจกรรม เรื่อง ไปซื้อของกัน ใช้เวลาในการทำกิจกรรม 5 นาที

5.1 ผู้สอนนำนิตยสารแฟชั่นที่มีรูปเสื้อผ้าหรือของใช้ในชีวิตประจำวันมาให้ผู้เรียน เลือกลงและตัดออกมาคนละ1ภาพ

5.2 แจกกระดาษสีอ่อนขนาดA4เพื่อให้ผู้เรียนนำภาพที่ตัดออกมาไปติด

5.3 ให้ผู้เรียนระบุชื่อ สี ขนาด จำนวน และ ราคา ของสิ่งของนั้น

5.4 ให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงในสิ่งที่เขียนให้ผู้สอนฟังทีละคน ถ้าผู้เรียนพูดประโยค ไม่ถูกต้อง ให้บอกประโยคที่ถูกแก่ผู้เรียน

5.5 ให้ผู้เรียนเก็บผลงานนี้เพื่อใช้ในการพูดบทสนทนา

6. ผู้สอนบอกให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนเรื่อง การซื้อของ

7. เมื่อผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบเสร็จผู้สอนเฉลยคำตอบและเรียกออกมาสนทนากับผู้สอนทีละคนพร้อมให้คะแนนการสนทนา

### ขั้นสรุป

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันอ่านบทบทสนทนา เรื่อง การซื้อของ

2. ผู้สอนใช้กิจกรรมสรุปวัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง การต่อรองราคา

## 5. สื่อการเรียนการสอน

5.1 แบบเรียน เรื่อง การซื้อของ

5.2 นิตยสาร

5.3 แบบทดสอบ

## 6. การวัดและการประเมินผล

6.1 การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

6.2 สังเกตการฝึกปฏิบัติการสนทนา

6.3 ทำแบบทดสอบท้ายบท

## แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง การถามทาง

วิชาภาษาไทย

จำนวน 1 ชั่วโมง

### 1. สาระสำคัญ

การถามทางหรือสถานที่เป็นสิ่งจำเป็นต่อชาวต่างชาติในการเดินทางเพื่อให้ถึงจุดหมายปลายทางได้อย่างไม่มีอุปสรรค ชาวต่างชาติรู้จักเส้นทางไม่ดีเท่ากับคนไทย และอาจจะสับสนกับเส้นทางหรือหาทางไม่พบได้บ่อยครั้ง เขาจึงควรรู้จักวิธีการถามทางด้วยการใช้วลี หรือสำนวนที่เหมาะสม

### 2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 ผู้เรียนสามารถเลือกใช้คำหรือวลีที่เหมาะสมกับตนเองและสถานการณ์ในการถามทางได้
- 2.2 ผู้เรียนสามารถสนทนากับคนไทยเกี่ยวกับการถามทางได้อย่างเหมาะสม

### 3. เนื้อหาสาระ

- 3.1 บทสนทนาเรื่อง “การถามทาง”
- 3.2 คำศัพท์และสำนวนที่ใช้ในการถามทาง
- 3.3 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องและคำศัพท์เพิ่มเติม
- 3.4 วัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง คำเรียกลักษณะการเดินทางด้วยระบบขนส่ง

### 4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

#### ขั้นนำ

ผู้สอนถามผู้เรียนว่า “คุณมาทำงานอย่างไร” และ “บ้านคุณอยู่ที่ไหน” ให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น แล้วเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่อง การถามทาง

#### ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ในบทที่ 8 เพื่อให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงให้ชัดเจน และเข้าใจความหมายคำศัพท์ของภาษาไทย



2. ผู้สอนอ่านบทสนทนา เรื่อง การถามทางให้นักเรียนฟัง 1 รอบ และสอนผู้เรียนเพิ่มเติมว่าสามารถเรียนรู้วงศัพท์และวลีที่เกี่ยวกับการถามทางเพิ่มเติมได้ โดยให้เปิดไปหน้าคำศัพท์และหน้าคำศัพท์เพิ่มเติม

3. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นตัวละครชายชื่อไมเคิล กลุ่มที่ 2 เป็นตัวละครหญิงชื่อจางดี โดยให้อ่านบทสนทนาโต้ตอบกัน 1 รอบ แล้วให้แต่ละกลุ่มสลับตัวละครกันอ่านอีก 1 รอบ

4. ให้ผู้เรียนทำกิจกรรม เรื่อง “บ้านเธออยู่ไหน” ใช้เวลาในการทำกิจกรรม 5-10 นาที

4.1 ผู้สอนให้ผู้เรียนวาดแผนที่จากโรงเรียนไปบ้านตัวเอง

4.2 ให้ผู้เรียนจับกลุ่ม 3 คนและพล็อตกันถามว่า บ้านเธออยู่ไหน คนที่ถูกถามต้องอธิบายการเดินทางจากโรงเรียนถึงบ้านโดยใช้แผนที่ที่ตัวเองวาดเป็นสื่อประกอบการอธิบายจนครบทุกคน

5. ผู้สอนบอกให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนเรื่อง การถามทาง

6. เมื่อผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบเสร็จผู้สอนเฉลยคำตอบและเรียกออกมาสนทนากับผู้สอนทีละคนพร้อมให้คะแนนการสนทนา

#### ขั้นสรุป

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันอ่านบทสนทนาเรื่อง การถามทาง

2. ผู้สอนใช้กิจกรรมสรุปวัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง คำเรียกลักษณะการเดินทางด้วยระบบขนส่ง

### 5. สื่อการเรียนการสอน

5.1 แบบเรียน เรื่อง การถามทาง

5.2 รูปภาพ

5.3 แบบทดสอบ

### 6. การวัดและการประเมินผล

6.1 การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

6.2 สังเกตการฝึกปฏิบัติการสนทนา

6.3 ทำแบบทดสอบท้ายบท

## แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง การพูดโทรศัพท์

วิชาภาษาไทย

จำนวน 1 ชั่วโมง

### 1.สาระสำคัญ

การติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์นับเป็นวิธีการที่สะดวก รวดเร็ว และประหยัดเป็นการสื่อสารที่นิยมกันมากที่สุด การพูดโทรศัพท์ด้วยสำนวนที่ถูกต้องจะช่วยให้การสื่อสารได้เข้าใจตรงกันอีกครั้ง การระมัดระวังการใช้คำพูดในการติดต่อสื่อสาร โดยเฉพาะในสังคมไทยที่มีมารยาท ธรรมเนียม และการปฏิบัติที่ควรกระทำได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

### 2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 ผู้เรียนสามารถเลือกใช้คำหรือวลีที่เหมาะสมกับตนเองและสถานการณ์ในการพูดโทรศัพท์ได้
- 2.2 ผู้เรียนสามารถสนทนากับคนไทยเกี่ยวกับการพูดโทรศัพท์ได้อย่างเหมาะสม

### 3. เนื้อหาสาระ

- 3.1 บทสนทนาเรื่อง “การพูดโทรศัพท์”
- 3.2 คำศัพท์และสำนวนที่ใช้ในการพูดโทรศัพท์
- 3.3 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องและคำศัพท์เพิ่มเติม
- 3.4 วัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง มารยาทการโทรศัพท์

### 4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

#### ขั้นนำ

ผู้สอนแสดงบทบาทสมมุติโดยตั้งเสียงโทรศัพท์ให้ดังขึ้น และพูดสนทนาบนโทรศัพท์โดยกล่าวคำว่า “สวัสดีค่ะ/ครับ” ให้เสียงดังฟังชัด ถามผู้เรียนว่าเหตุการณ์ที่ผู้สอนแสดงไปเป็นเหตุการณ์เกี่ยวกับอะไร ให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นแล้วเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่อง การพูดโทรศัพท์

#### ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ในบทที่ 9 เพื่อให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงให้ชัดเจน และเข้าใจความหมายคำศัพท์ของภาษาไทย
2. ผู้สอนอ่านบทสนทนา เรื่อง การพูดโทรศัพท์ ให้นักเรียนฟัง 1 รอบ และสอนผู้เรียนเพิ่มเติมว่าสามารถเรียนรู้วงศัพท์และวลีที่เกี่ยวกับการถามทางเพิ่มเติมได้ โดยให้เปิดไปหน้าคำศัพท์และ คำศัพท์เพิ่มเติม

3. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นตัวละครชายชื่อวิลเลียม กลุ่มที่ 2 เป็นตัวละครหญิงเป็นพนักงานรับโทรศัพท์ โดยให้อ่านบทสนทนาโต้ตอบกัน 1 รอบ แล้วให้แต่ละกลุ่มสลับตัวละครกันอ่านอีก 1 รอบ

4. ให้ผู้เรียนทำกิจกรรม เรื่อง “ใครโทรมา” ใช้เวลาในการทำกิจกรรม 5-10 นาที

4.1 ให้ผู้เรียนจับกลุ่ม 3 คน

4.2 ผู้สอนแจกบทสนทนาเกี่ยวกับการพูดโทรศัพท์โดยตัดบทสนทนาออกเป็นเป็น ส่วนๆ และสลับลำดับบทสนทนา

4.3 ให้ผู้เรียนในกลุ่มช่วยกันเรียงลำดับขั้นตอนบทสนทนาให้ถูกต้องและให้ผู้เรียนตอบคำถามว่าใครเป็นคนโทรมาในบทสนทนา

5. ผู้สอนบอกให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนเรื่อง การพูดโทรศัพท์

6. เมื่อผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบเสร็จผู้สอนเฉลยคำตอบและเรียกออกมาสนทนากับผู้สอนทีละคนพร้อมให้คะแนนการสนทนา

**ขั้นสรุป**

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันอ่านบทสนทนา เรื่อง การพูดโทรศัพท์

2. ผู้สอนใช้กิจกรรมสรุปวัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง มารยาทการโทรศัพท์

## 5. สื่อการเรียนการสอน

5.1 แบบเรียน เรื่อง การพูดโทรศัพท์

5.2 รูปภาพ

5.3 แบบทดสอบ

## 6. การวัดและการประเมินผล

6.1 การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

6.2 สังเกตการฝึกปฏิบัติการสนทนา

6.3 ทำแบบทดสอบท้ายบท

## แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

### เรื่อง การเดินทาง

วิชาภาษาไทย

จำนวน 1 ชั่วโมง

#### 1.สาระสำคัญ

การเดินทางไปตามสถานที่หรือจังหวัดต่าง ๆ ไม่ว่าจะเดินทางเพื่อการทำงานหรือการท่องเที่ยว โดยส่วนมากชาวต่างชาติจะนิยมใช้การขนส่งสาธารณะ อาทิ รถโดยสารประจำทางหรือไม่ประจำทาง รถตุ๊กตุ๊ก รถสองแถว ฯลฯ แม้ว่าวิธีการเดินทางจะแตกต่างกันแต่การใช้บริการค่อนข้างคล้ายคลึงกัน ดังนั้น ชาวต่างชาติควรเรียนรู้วิธีใช้บริการขนส่งสาธารณะของไทยและวิธีการสอบถามค่าโดยสาร

#### 2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 ผู้เรียนสามารถเลือกใช้คำหรือวลีที่เหมาะสมกับตนเองและสถานการณ์ในการเดินทางได้

2.2 ผู้เรียนสามารถถามและพูดเกี่ยวกับการเดินทางได้อย่างเหมาะสม

#### 3. เนื้อหาสาระ

3.1 บทสนทนาเรื่อง “การเดินทาง”

3.2 คำศัพท์และสำนวนที่ใช้ในการการเดินทาง

3.3 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องและคำศัพท์เพิ่มเติม

3.4 วัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง คำเรียกสถานการณ์การเดินทาง

#### 4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

##### ขั้นนำ

ผู้สอนถามผู้เรียนว่า “คุณชอบไปเที่ยวที่ไหน” และ “ไปอย่างไร” ให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น และเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่อง การเดินทาง

##### ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ในบทที่ 10 เพื่อให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงให้ชัดเจน และเข้าใจความหมายคำศัพท์ของภาษาไทย

2. ผู้สอนอ่านบทสนทนา เรื่อง การเดินทาง ให้นักเรียนฟัง 1 รอบ และสอนผู้เรียนเพิ่มเติมว่าสามารถเรียนรู้วงศัพท์และวลีที่เกี่ยวกับการเดินทางเพิ่มเติมได้ โดยให้เปิดไปหน้าคำศัพท์และคำศัพท์เพิ่มเติม

3. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นตัวละครชายชื่อ วิลเลียม กลุ่มที่ 2 เป็นตัวละครชายชื่อมานะ โดยให้อ่านบทสนทนาโต้ตอบกัน 1 รอบ แล้วให้แต่ละกลุ่มสลับตัวละครกันอ่านอีก 1 รอบ

4. ให้ผู้เรียนทำกิจกรรม เรื่อง “เที่ยวไทย ไปง่าย” ใช้เวลาในการทำกิจกรรม 5-10 นาที

4.1 ผู้สอนติดภาพสถานที่ท่องเที่ยวหลายจังหวัดทั่วทั้ง 4 ภาคบนกระดาน

4.2 ให้ผู้เรียนจับกลุ่ม 3 คน แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเลือกสถานที่ที่จะเดินทางไป

4.3 ผู้สอนให้แต่ละกลุ่มช่วยกันตั้งคำถามอย่างน้อย 3 คำถามพร้อมตอบคำถามที่ตั้ง

5. ผู้สอนบอกให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนเรื่อง การเดินทาง

6. เมื่อผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบเสร็จผู้สอนเฉลยคำตอบและเรียกออกมาสนทนากับผู้สอนทีละคนพร้อมให้คะแนนการสนทนา

#### ขั้นสรุป

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันอ่านบทสนทนา เรื่อง การเดินทาง

2. ผู้สอนใช้กิจกรรมสรุปวัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง คำเรียกสถานการณ์การเดินทาง

### 5. สื่อการเรียนรู้การสอน

5.1 แบบเรียน เรื่อง การเดินทาง

5.2 รูปภาพ

5.3 แบบทดสอบ

### 6. การวัดและการประเมินผล

6.1 การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

6.2 สังเกตการฝึกปฏิบัติสนทนา

6.3 ทำแบบทดสอบท้ายบท

ชื่อ.....

## ใบบันทึกคะแนนระหว่างการเรียนรู้

หัวข้อ	ข้อ	ประโยคที่ใช้สนทนา	เกณฑ์การประเมิน				
			สื่อสารได้ เข้าใจ (1)	ใช้ภาษาได้ ถูกต้อง (1)	อักขระ ชัดเจน (1)	โครงสร้าง ประโยคถูกต้อง (1)	ความ สมบูรณ์ของ ประโยค (1)
การทักทาย (Greeting)	1.	จงเรียงประโยคและพูดเป็นภาษาไทย ชื่อ/ ดิฉัน/ค่ะ/ แม่รี ผู้เรียน : (ดิฉันชื่อแมรีค่ะ)					
	2.	ครับ/สวัสดี ผู้เรียน : (สวัสดีครับ)					
	3.	ค่ะ/ ที่/ รู้จัก/ ยินดี/ ได้ ผู้เรียน: ยินดีที่ได้รู้จักค่ะ					
	4.	ได้/ รู้จัก/ ยินดี/ ที่/ ครับ/ เช่นกัน ผู้เรียน: ยินดีที่ได้รู้จักเช่นกันครับ					
	5.	จาตอบ /ผม/ ครับ/ ชื่อ ผู้เรียน: ผมชื่อจากออปครับ					

<p>การแนะนำ บุคคล (Introducing)</p>	6.	<p>ผู้สอน : คุณมาจากประเทศอะไรคะ ผู้เรียน : (ดิฉัน/ผมมาจากประเทศ.....ค่ะ/ครับ)</p>					
	7.	<p>ผู้สอน : คุณ..(ชื่อผู้เรียน).. นี้อคุณ มาอะไรคะ ผู้เรียน : (ยินดีที่ได้รู้จักค่ะ/ครับ)</p>					
	8.	<p>ผู้สอน : คุณทำงานที่นั่นหรือยังครับ ผู้เรียน : (ดิฉัน/ผม เป็นครูใหม่/ ทำงาน นานแล้วค่ะ/ครับ)</p>					
	9.	<p>ผู้สอน : คุณทำงานเกี่ยวกับอะไรครับ ผู้เรียน : (ดิฉัน/ผมเป็น.....ค่ะ/ครับ)</p>					
	10.	<p>ผู้สอน : คุณสอนวิชาอะไรคะ ผู้เรียน : (ดิฉัน/ผมสอนวิชา.....ค่ะ/ครับ)</p>					

11.	<p>ผู้สอน : คุณพุดได้ที่ภาษาครับ  <b>ผู้เรียน : (ดิฉัน/ผม.พูดได้.....ภาษาตะ/ครับ)</b></p>					
12.	<p>ผู้สอน : ชั้นเรียนภาษาไทยมีนักเรียนกี่คนคะ  <b>ผู้เรียน : (ชั้นเรียนภาษาไทยมีนักเรียน....คนคะ/ครับ)</b></p>					
13.	<p>ผู้สอน : ขอโทษครับ คุณเกิดวันอะไรครับ  <b>ผู้เรียน : (ดิฉัน/ผมเกิดวันที่....เดือน....คะ/ครับ)</b></p>					
14.	<p>ผู้สอน : คุณมีพี่น้องกี่คนคะ  <b>ผู้เรียน : (ดิฉัน/ผมมีพี่น้อง.....คน คะ/ครับ)</b></p>					
15.	<p>ผู้สอน : ประเทศของคุณมีกี่ฤดูครับ  <b>ผู้เรียน : (ประเทศของดิฉัน/ผมมี.....ฤดูคะ/ครับ)</b></p>					

การการนับ  
(Counting)



16.	<p>ผู้สอน : คุณเข้างานกี่โมงคะ  <b>ผู้เรียน : (ดิฉัน/ผมเข้างาน....โมงคะ/ครับ)</b></p>					
17.	<p>ผู้สอน : คุณพักกลางวันตอนไหนคะ  <b>ผู้เรียน : (ดิฉัน/ผมพักกลางวันตอน....คะ/ครับ)</b></p>					
18.	<p>ผู้สอน : คุณตื่นนอนกี่โมงคะ  <b>ผู้เรียน : (ดิฉัน/ผมตื่นนอน.....โมงคะ/ครับ)</b></p>					
19.	<p>ผู้สอน : คุณเข้านอนเมื่อไหร่คะ  <b>ผู้เรียน : (ดิฉัน/ผมเข้านอน....โมงคะ/ครับ)</b></p>					
20.	<p>ผู้สอน : คุณเลิกงานกี่โมงคะ  <b>ผู้เรียน : (ดิฉัน/ผมเลิกงาน.....โมงคะ/ครับ)</b></p>					
<b>การบอกเวลา (Telling Time)</b>						

การบอกวัน (Telling Dates)	21.	<p>ผู้สอน : ธนาคารหยุดวันอะไรคะ  <b>ผู้เรียน : (ธนาคารหยุดวัน.....ค่ะ/ครับ)</b></p>					
	22.	<p>ผู้สอน : คุณเรียนภาษาไทยวันไหนคะ  <b>ผู้เรียน : (ดิฉัน/ผม เรียนภาษาไทยวัน.....ค่ะ/ครับ)</b></p>					
	23.	<p>ผู้สอน : คุณประชุมวันอะไรคะ  <b>ผู้เรียน : (ดิฉัน/ผมประชุมวัน.....ค่ะ/ครับ)</b></p>					
	24.	<p>ผู้สอน : โรงเรียนหยุดวันอะไรคะ  <b>ผู้เรียน : (โรงเรียนหยุดวัน.....ค่ะ/ครับ)</b></p>					
	25.	<p>ผู้สอน : คุณทำงานวันไหนคะ  <b>ผู้เรียน : (ดิฉัน/ผมทำงานวัน.....ค่ะ/ครับ)</b></p>					

26.	<p>จงเรียงประโยคและพูดเป็นภาษาไทย          ก่ายเดี่ยว/ ขอ /ซาม/ หนึ่ง/ ตรีบ  <b>ผู้เรียน : (ผมขอกายเดี่ยวซามหนึ่งครับ)</b></p>				
27.	<p>ส้มตำ/ ผัด/ ตะ/ ไม้  <b>ผู้เรียน : (ส้มตำไม่เผ็ดคะ)</b></p>				
28.	<p>กาแฟเย็น ขอ/ หนึ่ง/ ตรีบ/ แก้ว  <b>ผู้เรียน : (ขอกาแฟเย็นแก้วหนึ่งครับ)</b></p>				
29.	<p>ครับ/ เงิน เก็บ/ ด้วย  <b>ผู้เรียน : (เก็บเงินด้วยคะ)</b></p>				
30.	<p>ใส่/ ไข่/ ตะ/ ไม้/ ผัดไทย  <b>ผู้เรียน : (ผัดไทยไม่มีไข่คะ)</b></p>				

การสั่งอาหาร  
(Ordering  
Food)

<p style="text-align: center;"><b>การชื้อขาย (Selling and Buying)</b></p>	31.	<p>ผู้สอน : สวัสดิ์ดีคะ จะซื้ออะไรคะ ผู้เรียน : (มี.....ไหมคะ/ครับ)</p>					
	32.	<p>ผู้สอน : คุณใส่กางเกงเบอร์อะไรคะ ผู้เรียน : (เบอร์.....ค่ะ/ครับ)</p>					
	33.	<p>ให้ผู้เรียนพูดเป็นภาษาไทย This shirt is too small. ผู้เรียน : (เสื้อตัวนี้เล็กไปค่ะ/ครับ)</p>					
	34.	<p>ให้ผู้เรียนพูดเป็นภาษาไทย How much for these shoes? ผู้เรียน : (รองเท้าคู่นี้ราคาเท่าไรค่ะ/ครับ)</p>					
	35.	<p>ให้ผู้เรียนพูดเป็นภาษาไทย Can you give me any discount? ผู้เรียน : (ลดได้ไหมคะ/ครับ)</p>					

<p>การถามทาง (Asking for Direction)</p>	36.	<p>จงพูดเป็นภาษาไทย Is there any pharmacy around here please? ผู้เรียน : (แถวที่มีร้านขายยาไหมคะ/ครับ)</p>					
	37.	<p>Walk straight on. ผู้เรียน : (เดินตรงไป)</p>					
	38.	<p>The school is next to Saein-saep canal. ผู้เรียน : (โรงเรียนอยู่ติดกับคลองแสนแสบ)</p>					
	39.	<p>Can I walk to the Central department store? ผู้เรียน : (ดิฉันผมเดินไปห้างเซ็นทรัลได้ไหมคะ/ครับ)</p>					
	40.	<p>Turn left at the Traffic light intersection. ผู้เรียน : (เลี้ยวซ้ายที่สี่แยกไฟแดง)</p>					

<p>การพูด โทรศัพท์ (Talking over the Telephone)</p>	<p>41.</p>	<p>ผู้สอน : สวัสดีค่ะ จะพูดกับใครคะ ผู้เรียน : (ดิฉัน/ผมขอพูดกับ.....ค่ะ/ครับ) ให้ผู้เรียนพูดภาษาไทย Malee is not here. ผู้เรียน : (มาสิ!ไม่อยู่ค่ะ/ครับ) ให้ผู้เรียนพูดภาษาไทย Please tell Manee to call back at (your name). ผู้เรียน : (ช่วยบอกให้มานีโทรกลับมาหา.....ค่ะ/ครับ)</p>					
<p>42.</p>	<p>ให้ผู้เรียนพูดภาษาไทย Malee is not here. ผู้เรียน : (มาสิ!ไม่อยู่ค่ะ/ครับ) ให้ผู้เรียนพูดภาษาไทย Please tell Manee to call back at (your name). ผู้เรียน : (ช่วยบอกให้มานีโทรกลับมาหา.....ค่ะ/ครับ)</p>						
<p>43.</p>	<p>ให้ผู้เรียนพูดภาษาไทย What is your telephone number? ผู้เรียน : (เบอร์โทรศัพท์คืออะไรค่ะ/ครับ) ให้ผู้เรียนพูดภาษาไทย Sorry I have called at the wrong number? ผู้เรียน : (ขอโทษค่ะ/ครับ) (ดิฉัน/ผม โทรผิดค่ะ/ครับ)</p>						
<p>44.</p>	<p>ให้ผู้เรียนพูดภาษาไทย What is your telephone number? ผู้เรียน : (เบอร์โทรศัพท์คืออะไรค่ะ/ครับ) ให้ผู้เรียนพูดภาษาไทย Sorry I have called at the wrong number? ผู้เรียน : (ขอโทษค่ะ/ครับ) (ดิฉัน/ผม โทรผิดค่ะ/ครับ)</p>						
<p>45.</p>	<p>ให้ผู้เรียนพูดภาษาไทย What is your telephone number? ผู้เรียน : (เบอร์โทรศัพท์คืออะไรค่ะ/ครับ) ให้ผู้เรียนพูดภาษาไทย Sorry I have called at the wrong number? ผู้เรียน : (ขอโทษค่ะ/ครับ) (ดิฉัน/ผม โทรผิดค่ะ/ครับ)</p>						

<b>การเดินทาง (Travel)</b>	<b>46.</b> ผู้สอน : ปิดเทอมนี้ไปเที่ยวไหนคะ ผู้เรียน : (ไป.....ค่ะ/ครับ) <b>ให้ผู้เรียนพูดภาษาไทย</b>						
	<b>47.</b> May I book a ticket to Chaingmai please? ผู้เรียน : (ขออนุญาตไปเชียงใหม่ค่ะ/ครับ) <b>ให้ผู้เรียนพูดภาษาไทย</b>						
	<b>48.</b> How much for the ticket to Phuket? ผู้เรียน : (ตั๋วไปภูเก็ตราคาเท่าไรค่ะ/ครับ) <b>ให้ผู้เรียนพูดภาษาไทย</b>						
	<b>49.</b> What time does the boat leave? ผู้เรียน : (เรือออกกี่โมง ค่ะ/ครับ) <b>ให้ผู้เรียนพูดภาษาไทย</b>						
	<b>50.</b> Does this bus go to Rayong? ผู้เรียน : (รถคันนี้ไประยองใช่ไหมคะ/ครับ)						
	<b>หมายเหตุ</b> - รวมทั้งหมด 50 ข้อ						

- การให้คะแนน ในกรณีที่ผู้ให้สัมภาษณ์มีคำตอบตามแนวทางการตั้งไว้ แต่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ในการสนทนา สามารถให้คะแนนได้

ชื่อ.....

## ใบบันทึกคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้

หัวข้อ	ข้อ	เกณฑ์การประเมิน				
		สื่อสารได้ เข้าใจ (1)	ใช้ภาษาได้ ถูกต้อง (1)	อักษระ ชัดเจน (1)	โครงสร้างประโยค ถูกต้อง (1)	ความสมบูรณ์ ของประโยค (1)
การทักทาย (Greeting)	1.	ผู้สอน : สวัสดีครับ/ค่ะ ผู้เรียน : <u>(สวัสดีครับ/ค่ะ)</u>				
	2.	ผู้สอน : ผม/ดิฉัน ชื่อ ..... ครับ/ค่ะ ยินดีที่ได้รู้จักครับ/ค่ะ ผู้เรียน : <u>(ผม/ดิฉัน .....ครับ/ค่ะ)</u> <u>(ยินดีเช่นกันครับ/ค่ะ)</u>				
การแนะนำ บุคคล (Introducing)	3.	ผู้สอน : คุณมาจากประเทศอะไรคะ ผู้เรียน : <u>(ผม/ดิฉันมาจากประเทศ.....ค่ะ/ครับ)</u>				
	4.	ผู้สอน : คุณ..(ชื่อผู้เรียน).. นี้อ่าน มานะ ค่ะ ผู้เรียน : <u>(ยินดีที่ได้รู้จักค่ะ/ครับ)</u>				



<p>การนับ (Counting)</p>	5.	<p>ผู้สอน : ชั้นเรียนภาษาไทยมีนักเรียนกี่คนคะ ผู้เรียน : (ชั้นเรียนภาษาไทยมีกี่เรียน....คนคะ/ครับ)</p>				
<p>การบอกเวลา (Telling Time)</p>	6.	<p>ผู้สอน : คุณมีพี่น้องกี่คนคะ ผู้เรียน : (ดิฉันมี....คนคะ/ครับ)</p>				
	7.	<p>ผู้สอน : คุณเข้างานกี่โมงคะ ผู้เรียน : (ดิฉัน/ผมเข้างาน...โมงคะ/ครับ)</p>				
	8.	<p>ผู้สอน : คุณพักกลางวันตอนไหนคะ ผู้เรียน : (ดิฉัน/ผมพักกลางวันตอน....คะ/ครับ)</p>				

การบอกวัน (Telling Dates)	9.	<p>ผู้สอน : โรงเรียนหยุดวันอะไรคะ ผู้เรียน : (วันที่เป็นวัน.....)</p> <p>ผู้สอน : คุณทำงานวันไหนคะ ผู้เรียน : (ดิฉัน/ผมทำงานวัน.....คะ/ครับ)</p>				
การสั่งอาหาร (Ordering Food)	11. 12.	<p>จงเรียงประโยคและพูดเป็นภาษาไทย กล้วยเดี่ยว/ ขอ /ชาม/ หึ่ง/ ครับ ผู้เรียน : (ผมขอกล้วยเดี่ยวชามหนึ่งครับ) กาแฟเย็น/ ขอ/หึ่ง/ ครับ/ แก้ว ผู้เรียน : (ขอกาแฟเย็นแก้วหนึ่งครับ)</p>				

<p>การซื้อขาย (Selling and Buying)</p>	<p>13.</p>	<p>ผู้สอน : สวัสดิ์ดีตะ จะซื้ออะไรคะ ผู้เรียน : (มี.....ใหม่ครับ/คะ)</p>			
<p>การถามทาง (Asking for Direction)</p>	<p>14.  15.  16.</p>	<p>ผู้สอน : คุณใส่กางเกงเบอร์อะไรคะ ผู้เรียน : (เบอร์.....ครับ)</p> <p>จงพูดเป็นภาษาไทย Is there any pharmacy around here please? ผู้เรียน : (แถวนี้มีร้านขายยาใหม่คะ/ครับ)</p> <p>จงพูดเป็นภาษาไทย Walk straight on. ผู้เรียน : (เดินตรงไป)</p>			

<p>การพูดโทรศัพท์ (Talking over the Telephone)</p>	<p>17. ผู้สอน : สวัสดีค่ะ จะพูดกับใครคะ ผู้เรียน : <u>(ดิฉันหมขอพูดกับ.....ค่ะ/ครับ)</u></p> <p>18. ให้ผู้เรียนพูดภาษาไทย Please tell Manee to call back at (your name). ผู้เรียน : <u>(ช่วยบอกให้มานีโทรกลับมาหา.....ค่ะ/ครับ)</u></p>				
<p>การเดินทาง (Travel)</p>	<p>19. ให้ผู้เรียนพูดภาษาไทย May I book a ticket to Chiangmai please? ผู้เรียน : <u>(ขออนุญาตไปเชียงใหม่ค่ะ/ครับ)</u></p> <p>20. ให้ผู้เรียนพูดภาษาไทย Does this bus go to Rayong? ผู้เรียน : <u>(รถคันนี้ไประยองใช่ไหมคะ/ครับ)</u></p>				

หมายเหตุ

- งามทั้งหมด 50 ข้อ
- การให้คะแนน ในกรณีให้ผู้สัมภาษณ์ได้ตอบตามแนวทางที่ตั้งไว้ แต่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ในการสนทนา สามารถให้คะแนนได้



ภาคผนวก ก  
แบบประเมินวัดคุณภาพของแบบเรียน

**แบบประเมินคุณภาพ**  
**แบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ**  
**โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย.**  
**แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน**  
**(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง : โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความคิดเห็นของท่าน โดยพิจารณาเกณฑ์ความเหมาะสมซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

+1 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับมาก

0 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับปานกลาง

-1 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับน้อย

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
<b>1. เนื้อหา</b>			
1.1 เนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์			
1.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม			
1.3 เนื้อหา มีประโยชน์ต่อผู้เรียน			
1.4 คำอธิบายถูกต้อง			
1.5 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน			
1.6 แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์			
<b>2. ภาพประกอบ</b>			
2.1 ความเหมาะสมของภาพที่ใช้ประกอบเนื้อเรื่อง			
2.2 ความชัดเจนของเนื้อหาในภาพ			
<b>3. ตัวอักษร</b>			
3.1 รูปแบบตัวอักษร			
3.2 ขนาดตัวอักษร			
3.3 สีของตัวอักษร			

<b>4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน</b>			
4.1 แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์			
4.2 แบบทดสอบมีความยากง่ายที่เหมาะสม			
4.3 คำถามในแบบทดสอบแต่ละข้อชัดเจน			

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ..... ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่...../...../.....

**แบบประเมินคุณภาพ**  
**แบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ**  
**โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย.**  
**แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน**  
**(สำหรับกลุ่มทดลอง)**

คำชี้แจง : โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความคิดเห็นของท่าน โดยพิจารณาเกณฑ์ความเหมาะสมซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

+1 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับมาก

0 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับปานกลาง

-1 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับน้อย

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
<b>1. เนื้อหา</b>			
1.1 เนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์			
1.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม			
1.3 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน			
1.4 คำอธิบายถูกต้อง			
1.5 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน			
1.6 แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์			
<b>2. ภาพประกอบ</b>			
2.1 ความเหมาะสมของภาพที่ใช้ประกอบเนื้อเรื่อง			
2.2 ความชัดเจนของเนื้อหาในภาพ			
<b>3. ตัวอักษร</b>			
3.1 รูปแบบตัวอักษร			
3.2 ขนาดตัวอักษร			
3.3 สีของตัวอักษร			



<b>4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน</b>			
4.1 แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์			
4.2 แบบทดสอบมีความยากง่ายที่เหมาะสม			
4.3 คำถามในแบบทดสอบแต่ละข้อชัดเจน			

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

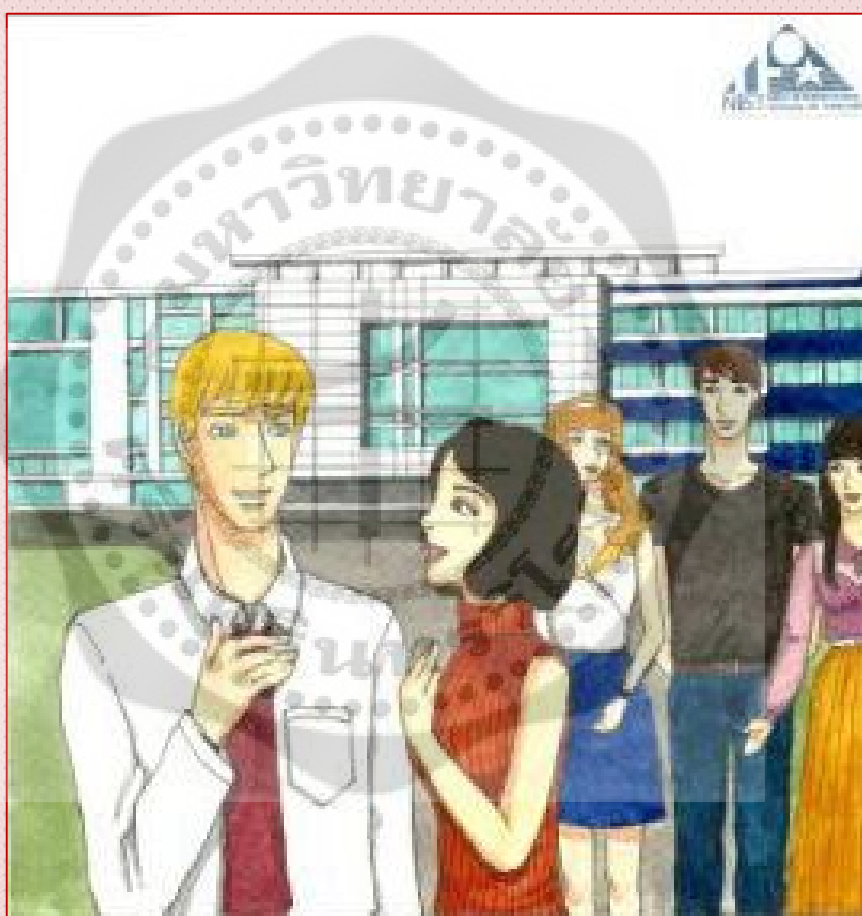
ลงชื่อ ..... ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่...../...../.....



แบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครู  
ชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย  
Textbook Construction on Beginning Thai Conversation for Overseas  
Teachers of New International School of Thailand.



ดวงใจ เครือครองสุข

## คำนำ

แบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทยเล่มนี้เป็นแบบเรียนการสอนภาษาไทยที่สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทยใช้เป็นแบบเรียนเพื่อการสื่อสารภาษาไทยกับครูและบุคลากรคนไทยในโรงเรียน เพื่อให้การทำงานในโรงเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังสามารถนำแบบเรียนนี้ไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารภาษาไทยกับคนไทยนอกโรงเรียนได้เช่นกัน

แบบเรียนสอนภาษาไทยในชีวิตประจำวันสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่เล่มนี้ได้เน้นทักษะทางการฟัง และการพูดภาษาไทย ประกอบด้วยภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และสัญลักษณ์ พร้อมด้วย รูปภาพ คำศัพท์ และแบบฝึกหัดที่ใช้ประกอบในแบบเรียนเพื่อฝึกความเข้าใจภาษาไทยของผู้เรียนที่เป็นครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทยได้เป็นอย่างดี

ดวงใจ เครือครองสุข

พฤษภาคม 2555

## Preface

This textbook is specially designed for new overseas teachers of the New International School of Thailand so that they can communicate using beginning Thai conversation with local staff and the wider community. This textbook has been compiled as a result of a survey taken to ascertain what aspects of Thai language overseas teachers would need to be able to converse in Thai.

It contains simple conversation, drills, basic vocabulary, additional vocabulary and language used in the cultural context. In addition, this book provides Thai language, Thai phonetics and English translation for listening and speaking in Thai.

**Duangjai Kruekrongsuk**

# สารบัญ

(Contents)

	<u>Page</u>
<b>สัทสัญลักษณ์</b> <b>Phonemic Transcription</b>	1
<b>บทที่ 1 การทักทาย</b> <b>Lesson 1 Greeting</b>	9
<b>บทที่ 2 การแนะนำบุคคล</b> <b>Lesson 2 Introduction</b>	16
<b>บทที่ 3 การนับ</b> <b>Lesson 3 Counting</b>	27
<b>บทที่ 4 การบอกเวลา</b> <b>Lesson 4 Telling Time</b>	40
<b>บทที่ 5 การบอกวัน</b> <b>Lesson 5 Telling Dates</b>	52
<b>บทที่ 6 การสั่งอาหาร</b> <b>Lesson 6 Ordering Food</b>	65

**บทที่ 7 การซื้อขาย** **76**  
**Lesson 7 Selling and Buying**

**บทที่ 8 การถามทาง** **91**  
**Lesson 8 Asking for Direction**

**บทที่ 9 การพูดโทรศัพท์** **105**  
**Lesson 9 Talking over the Telephone**

**บทที่ 10 การเดินทาง** **115**  
**Lesson 10 Travel**



## สัทสัญลักษณ์ (Phonemic Transcription)

แบบเรียนเล่มนี้ใช้สัทสัญลักษณ์ ที่กำหนดขึ้นโดยการถอดอักษรไทยแบบวิธีถ่ายเสียงโดยใช้อักษรโรมัน เพื่อให้ผู้เรียนได้พูดออกเสียงให้ได้เสียงใกล้เคียงกับเสียงภาษาไทยมากที่สุด

(This textbook uses the phonemic transcription by rendering the sounds with the letters of a Roman alphabet in order for it to be compatible with the Thai pronunciation.)

### พยัญชนะ (CONSONANTS)

ข้อ No.	อักษรไทย Thai letter	สัทสัญลักษณ์ Phonemic Transcription	ตัวอย่าง Example	ความหมายใน ภาษาอังกฤษ Meaning in English	ความหมายใน ภาษาไทย Meaning in Thai
1	ก	g	gin	to eat	กิน
2	ข	kh	kh <sup>h</sup> ao	rice	ข้าว
3	ฃ	kh	no longer used		-
4	ค	kh	kh <sup>h</sup> id	to think	คิด
5	ฅ	kh	no longer used		-
6	ฆ	kh	kh <sup>h</sup> ong	gong	ฆ้อง
7	ง	ng	ng <sup>h</sup> ai	easy	ง่าย
8	จ	j	j <sup>h</sup> ord	to stop	หยุด



9	ฉ	ch	chá-l <sup>́</sup> ěoy	to answer	ตอบ
10	ช	ch	ch <sup>́</sup> orn	spoon	ช้อน
11	ซ	s	soi	substreet	ซอย
12	ฌ	ch	ch <sup>́</sup> arn	meditation	ฌาน
13	ญ	y	Y <sup>́</sup> ee-p <sup>̀</sup> un	Japan	ญี่ปุ่น
14	ฎ	d	chá-d <sup>́</sup> ar	crown	ชฎา
15	ฏ	t	pa-t <sup>́</sup> ak	goad	ปฏัก
16	ฐ	th	th <sup>́</sup> arn	base	ฐาน
17	ฑ	th	moan- thoan	precinct	มณฑล
18	ฒ	th	th <sup>́</sup> ow	elder	เฒ่า
19	ณ	n	neyn	novice monk	เณร
20	ด	d	dee	good	ดี
21	ต	t	t <sup>́</sup> orp	to answer	ตอบ
22	ถ	th	th <sup>́</sup> arm	to ask	ถาม
23	ท	th	tham	to do	ทำ
24	ธ	th	thoang	flag	ธง
25	น	n	n <sup>́</sup> am	water	น้ำ
26	บ	b	b <sup>́</sup> ad	card	บัตร

27	ป	p	p̀id	to close	ปิด
28	ผ	p	ph̀ak	vegetable	ผัก
29	ฝน	f	f̣oan	rain	ฝน
30	พบ	ph	phóap	to meet	พบ
31	ฟัง	f	fang	to listen	ฟัง
32	ภาษา	ph	pharṣǎr	language	ภาษา
33	มาก	m	m̂ark	much	มาก
34	ยา	y	yar	medicine	ยา
35	รอ	r	ror	to wait	รอ
36	ลด	l	lóad	to reduce	ลด
37	วัน	w	wan	day	วัน
38	ศุกร์	s	s̀uk	friday	ศุกร์
39	รักษา	s	rak-ṣǎr	to cure	รักษา
40	สาย	s	ṣǎi	late	สาย
41	หิว	h	ḥio	hungry	หิว
42	จุก	l	jular	kite	จุก(ว่าว)
43	อ่าน	a	̀arn	to read	อ่าน
44	ฮูก	h	ḥook	owl	ฮูก

## สระ (Vowels)

สระในภาษาไทย มีทั้งสระเสียงสั้นและสระเสียงยาว เพื่อให้ผู้เรียนได้พูดออกเสียงได้อย่างถูกต้อง แบบเรียนนี้จึงใช้สัญลักษณ์โดยการขีดเส้นใต้ตัวสระเสียงยาว

(There are both short and long vowel sounds in Thai. The long vowel sounds are indicated by having the line under each of it.)

ข้อ No	สระไทย Thai Vowel	สัทสัญลักษณ์ Phonemic Transcription	ตัวอย่าง Example	ความหมายใน ภาษาอังกฤษ Meaning in English	ความหมายใน ภาษาไทย Meaning in Thai
1	เ	a	jà	will	จะ
2	า	<u>ar</u>	<u>tar</u>	eyes	ตา
3	ิ	i	tìd	stick	ติด
4	ี	<u>ee</u>	<u>mee</u>	to have	มี
5	ื	eu	dèuk	late at night	ดึก
6	ือ	<u>euw</u>	<u>meuw</u>	hand	มือ
7	ู	u	du	fierce	ดุ
8	ุ	<u>oo</u>	<u>roo</u>	hole	รู
9	เ	e	lé	messy/dirty	เลอะ
10	เ	<u>ey</u>	<u>they</u>	pour	เท
11	แ	ae	láe	and	และ
12	แ	<u>aei</u>	<u>tàei</u>	but	แต่

13	โ <u>ะ</u>	<b>oa</b>	<b>tóa</b>	table	โต๊ะ
14	โ <u> </u>	<b>o</b>	th <u>o</u>	to call	โทร
15	เ <u>าะ</u>	<b>oc</b>	g <u>òc</u>	island	เกาะ
16	_ <u>อ</u>	<b>or</b>	r <u>or</u>	to wait	รอ
17	ว <u>ะ</u>	<b>ua</b>	y <u>úa</u>	angry	ยี้วะ
18	ว <u>ัว</u>	<b>uoa</b>	gl <u>uoa</u>	fear	กลัว
19	เ <u>ียะ</u>	<b>iea</b>	p <u>íea</u>	chinese cake	เปี้ยะ(ขนม)
20	เ <u>ีย</u>	<b>ia</b>	r <u>ian</u>	to study	เรียน
21	เ <u>ือะ</u>	<b>aer</b>	ga <u>er</u>	-	-
22	เ <u>ือ</u>	<b>uea</b>	r <u>uea</u>	boat	เรือ
23	เ <u>ื่อะ</u>	<b>er</b>	p <u>èr</u>	stain	เปอะ
24	เ <u>ื่อ</u>	<b>oe</b>	b <u>oe</u>	number	เบอร์
25	ำ <u> </u>	<b>am</b>	th <u>am</u>	to do	ทำ
26	ไ <u> </u>	<b>ai</b>	p <u>ai</u>	to go	ไป
27	ไ <u> </u>	<b>ai</b>	m <u>ài</u>	new	ใหม่
28	เ <u>า</u>	<b>ow</b>	b <u>ow</u>	light	เบา

## เครื่องหมายวรรณยุกต์ (Tone indicators)

แบบเรียนนี้ใช้วรรณยุกต์สัทอักษรเป็นเครื่องหมายแทนระดับเสียงสูงต่ำในวรรณยุกต์ไทยซึ่งมีทั้งหมด 5 เสียง เพื่อให้ผู้เรียนได้สามารถพูดออกเสียงได้อย่างถูกต้อง วรรณยุกต์สัทอักษรนี้จะวางไว้เหนือสระสัทสัญลักษณ์ตัวแรกของทุก ๆ พยางค์

(There are five phonemic Thai tones: mid, low, falling, high, and rising, in order to indicate the 5 tones in Thai. In this textbook, the phonemic tones of the International Phonetic Alphabet are used to support the learner to sound each Thai syllable by placing it over the first vowel of every syllable.)

ข้อ No.	ชื่อวรรณยุกต์ Tone name	เสียง วรรณยุกต์ Tone	สัญลักษณ์ ไทย Thai Character	สัญลักษณ์ Phonemic Transcription	ความหมายใน ภาษาอังกฤษ Meaning in English	ความหมายใน ภาษาไทย Meaning in Thai
1	สามัญ	mid	-	pa	to throw	ปา
2	เอก	low	।	p̣a	forest	ป่า
3	โท	falling	๒	p̂a	aunt	ป้า
4	ตรี	high	๓	p̄a	father	พ่
5	จัตวา	rising	+	p̌a	father	พ่

**หมายเหตุ**

เพื่อให้ง่ายต่อการฝึกพูดออกเสียง แบบเรียนเล่มนี้จึงได้เพิ่มสัญลักษณ์เสียงผสมที่ได้ยินบ่อยในภาษาไทย ดังต่อไปนี้

(For more accuracy in pronunciation, this textbook has added the most common heard Thai Sound Combinations.)

**เสียงผสม (Sound Combinations)**

ข้อ No.	เสียงผสมไทย Thai Sound Combinations	สัญลักษณ์ Phonemic Transcription	ตัวอย่าง Example	ความหมายใน ภาษาอังกฤษ Meaning in English	ความหมายใน ภาษาอังกฤษ Meaning in English
1	เ	a	jan	Monday	วันจันทร์
2	าว	aro	yaro	long	ยาว
3	าย	ye	kh <sup>h</sup> ye	To sell	ขาย
4	อย	oi	b <sup>h</sup> oi	often	บ่อย
5	ไย	oy	roy	spread	โรย
6	เัว	eo	reo	fast	เร็ว
8	แัว	aeo	g <sup>h</sup> aeo	glass	แก้ว
9	เียว	iao	th <sup>h</sup> iao	travel	เที่ยว
10	ิว	io	n <sup>h</sup> io	finger	นิ้ว
11	ัว	ua	n <sup>h</sup> uad	mustache	หนวด

12	ุ้ย	<b>ui</b>	khui	to talk	คุย
13	ุ้ย	<b>uay</b>	s <u>u</u> ay	beautiful	สวย
14	ุ้ย	<b>eoy</b>	leoy	passing over	เลย
15	ุ้ย	<b>ueai</b>	n <u>u</u> eai	tired	เหนื่อย



**Bòad thêe 1**

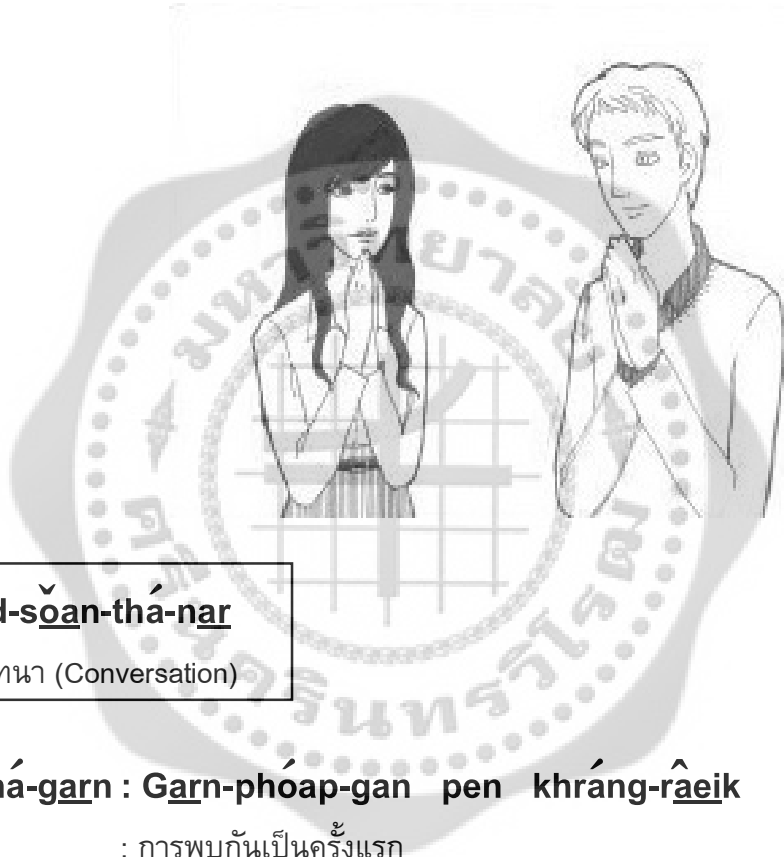
บทที่ 1

**Lesson 1**

**Garn-Thák-Thye**

การทักทาย

**(Greeting)**



**1.1 Bòad-sǎan-thá-nar**

บทสนทนา (Conversation)

**Sà-thǎrn-ná-garn : Garn-phóap-gan pen khráng-râeik**

สถานการณ์ : การพบกันเป็นครั้งแรก

Situation : Meeting for the first time.

**Mark : Sà-wàd-dee khráp**

มาร์ค : สวัสดีครับ

Mark : Hello.

**Sudar : Sà-wàd-dee khâ**

สุดา : สวัสดีค่ะ

Suda : Hello.



**Mark** : **Phỏam chúew Mark khráp**  
 มาร์ค : ผมชื่อ มาร์ค ครับ  
 Mark : My name is Mark.

**Sudar** : **Dì-chăn chúew Sudar khâ**  
 สูดา : ดิฉันชื่อ สูดา ค่ะ  
 Suda : My name is Suda.

**Mark** : **Yin-dee-thêe-dai-róo-ják khráp**  
 มาร์ค : ยินดีที่ได้รู้จักครับ  
 Mark : Nice to meet you.

**Sudar** : **Yin-dee-thêe-dai-róo-ják châyngan khâ**  
 สูดา : ยินดีที่ได้รู้จักเช่นกันค่ะ  
 Suda : Nice to meet you too.



## 1.2 Kham-sàp

คำศัพท์ (Vocabulary)

Khô <sup>h</sup> ข้อ No.	Kham-sàp คำศัพท์ Term	Khwarm-m <sup>h</sup> y <sup>e</sup> nai phar-sà <sup>h</sup> r-Thai ความหมายในภาษาไทย Term in Thai	Khwarm-m <sup>h</sup> y <sup>e</sup> nai phar-sà <sup>h</sup> r-Ang-grìd ความหมายในภาษาอังกฤษ Term in English
1.	sà-wàd-dee	สวัสดี	hello
2.	kh <sup>h</sup> ráp	ครับ	a polite article used by males.
3.	ph <sup>h</sup> oam	ผม	I (a pronoun used by males only.)
4.	ch <sup>h</sup> uew	ชื่อ	name
5.	dì-ch <sup>h</sup> ăn	ดิฉัน	I (a pronoun used by females only.)
6.	kh <sup>h</sup> a	ค่ะ	a polite article used by females.
7.	yin-dee	ยินดี	pleasure
8.	th <sup>h</sup> ee-dài-r <sup>h</sup> oo- j <sup>h</sup> ak	ที่ <sup>h</sup> ได้รู้จัก	getting to know
9.	ch <sup>h</sup> eyn-gan	เช่นกัน	as well.
10.	à-rai	อะไร	what

### 1.3 Kham-sàp ph<sup>o</sup>em-toem

คำศัพท์เพิ่มเติม (Additional Vocabulary)

Kh <sup>o</sup> r	Kham-sàp	Kh <sup>w</sup> arm-m <sup>y</sup> e nai phar-sà <sup>r</sup> -Thai	Kh <sup>w</sup> arm-m <sup>y</sup> e nai phar-sà <sup>r</sup> -Ang-grid
ข้อ No.	คำศัพท์ Term	ความหมายในภาษาไทย Term in Thai	ความหมายในภาษาอังกฤษ Term in English
1.	ph <sup>o</sup> o-y <sup>i</sup> ng	ผู้หญิง	female
2.	ph <sup>o</sup> o-ch <sup>y</sup> e	ผู้ชาย	male
3.	narng	นาง	Mrs.
4.	narng-sà <sup>r</sup> o	นางสาว	Ms.
5.	nye	นาย	Mr.
6.	khun	คุณ	you (formal)
7.	rao	เรา	we
8.	ch <sup>u</sup> ew-jing	ชื่อจริง	first name
9.	ch <sup>u</sup> ew-l <sup>e</sup> yn	ชื่อเล่น	nick name
10.	narng-sà <sup>r</sup> -gun	นามสกุล	last name

## 1.4 B<sup>à</sup>ep-f<sup>ù</sup>ek-h<sup>à</sup>d

แบบฝึกหัด (Exercise)

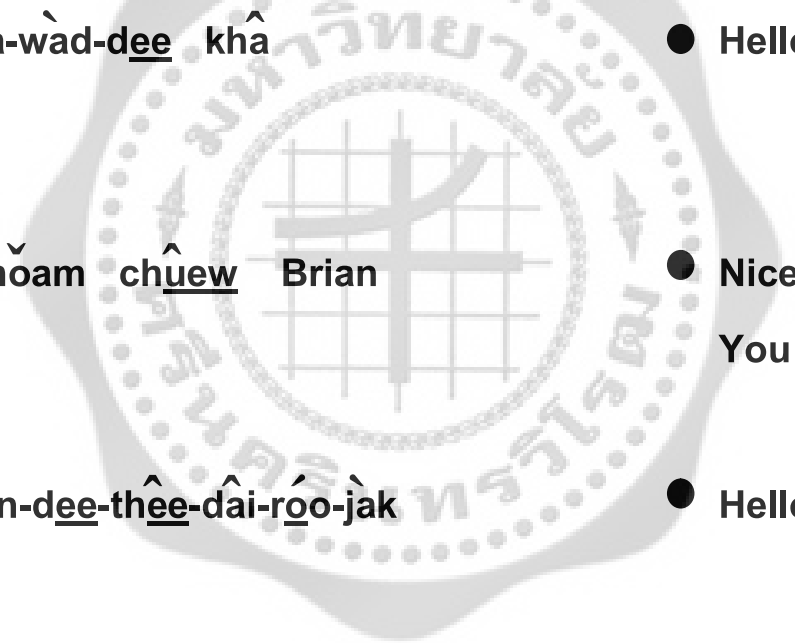
### T<sup>o</sup>rn-th<sup>ê</sup>e1

ตอนที่ 1 (Part 1)

#### Joang j<sup>à</sup>p kh<sup>ó</sup>o l<sup>á</sup>e ph<sup>ô</sup>od pen phar-s<sup>ǎ</sup>r-Thai

จงจับคู่และพูดเป็นภาษาไทย

(Match the words and speak in Thai.)

- 
1. S<sup>à</sup>-w<sup>à</sup>d-de<sup>e</sup> kh<sup>â</sup> ● Hello (male)
  2. Ph<sup>ô</sup>am ch<sup>û</sup>ew Brian ● Nice to meet  
You
  3. Yin-de<sup>e</sup>-th<sup>ê</sup>e-d<sup>â</sup>i-r<sup>o</sup>o-j<sup>à</sup>k ● Hello (female)
  4. S<sup>à</sup>-w<sup>à</sup>d-de<sup>e</sup> kh<sup>r</sup>áp ● Nice to meet  
you too.
  5. Yin-de<sup>e</sup>-th<sup>ê</sup>e-d<sup>â</sup>i-r<sup>o</sup>o-j<sup>à</sup>k ● My name is  
ch<sup>é</sup>yn-gan kha Brian

## Torn-thêe 2

ตอนที่ 2 (Part 2)

### Joang riang prà-yòk láe phòod pen phar-sǎr-Thai

จงเรียงประโยคและพูดเป็นภาษาไทย

(Rearrange these sentences and speak in Thai.)

1. chúew                      òi-chǎn                      khâ                      Mary  
ชื่อ                                      ดิฉัน                                      อะ                                      แมรี่

2. kháp                                      sà-wad-dee  
ครับ    สวัสดี

3. khâ                      thêe                      róo-ják                      yin-dee                      dái  
อะ                                      ที่                                      รู้จัก                                      ยินดี                                      ได้

4. dái                      róo-ják                      yin-dee                      thêe                      kháp                      chêyn-gan  
ได้                                      รู้จัก                                      ยินดี                                      ที่                                      ครับ                                      เซ่นกัน

5. Jacop                                      phǎam                                      kháp                                      chúew  
จาคอป    ผม    ครับ    ชื่อ

## 1.5 Wád-thá-ná-tham tharng phar-sǎ̌

วัฒนธรรมทางภาษา (Language in Cultural Context)



### คำทักทาย

สวัสดีเป็นคำที่ใช้กล่าวทักทายและกล่าวลาพร้อมกับกิริยาการพนมมือไหว้เพื่อแสดงความเคารพโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผู้ที่มีอายุน้อยกว่ากล่าวทักทายผู้ที่มีอายุมากกว่า

### Greeting Word

“Sà-wàd-dee” สวัสดี is the word used for greetings and goodbye. Thai people, especially younger people, also do “wái”ไหว้ as a greeting or to say ‘thank you’ to show respect. They do this by putting their hands together in a prayer-like gesture and raise them to a position somewhere between the chest and forehead and then they bow.

**Bòad-thêe 2**

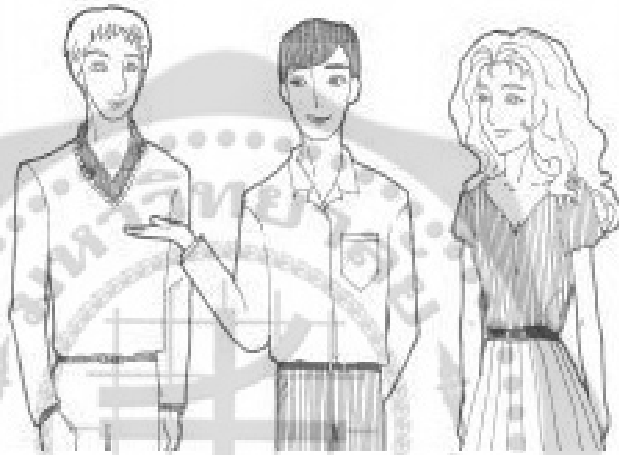
**บทที่ 2**

**Lesson 2**

**Garn-náe-nam-bùk-khoan**

การแนะนำบุคคล

(Introduction)



**2.1 Bòad-sǎan-thá-nar**

บทสนทนา (Conversation)

**Sà-thǎn-ná-garn: Garn-náe-nam phúean hâi rǒo-jàk gan.**

สถานการณ์ : การแนะนำเพื่อนให้รู้จักกัน

Situation ; Introducing Friend.

**Mark : Khun Sudar**

**Nêe khun Joseph pen khroo mòi**

มาร์ค : คุณสุดา

นี่คุณโจเซฟเป็นครูใหม่

Mark : Ms. Suda, this is Joseph. He is a new teacher.

**Sudar** : **Sà-wàd-dee** **khâ**  
**Yin-dee-thêe-dâi-rôo-jàk** **khâ**

สุดา : สวัสดีค่ะ  
 ยินดีที่ได้รู้จักค่ะ

Suda : Hello, nice to meet you.

**Joseph** : **Sà-wàd-dee** **kh ráp**  
**Yin-dee chây-n-diao-gan** **kh ráp**

โจเซฟ : สวัสดีครับ  
 ยินดีเช่นเดียวกันครับ

Josephh : Hello, nice to meet you too.

**Sudar** : **Khỏr-thỏd**  
**Khun mar-jàrk prà-thây d à-rai** **kh ráp**

สุดา : ขอโทษ  
 คุณมาจากประเทศอะไรครับ

Suda : Excuse me, where do you come from?

**Joseph** : **Phỏam mar-jàrk Yoe-rá-man** **kh ráp**

โจเซฟ : ผมมาจากเยอรมันครับ

Josephh : I come from Germany.

**Sudar** : **Khun sỏrn wí-char** **à-rai** **khá**

สุดา : คุณสอนวิชาอะไรคะ

Suda : What do you teach?



**Joseph** : **Phỏam sỏn wí-char phá-lá khráp**  
**Láo khun à**

โจเซฟ : ผมสอนวิชาพลศึกษา  
 แล้วคุณละ

Josephh : I teach Physical Education and you?

**Sudar** : **Dì-chăn sỏn wí-char doan-tree khâ**

สุดา : ดิฉันสอนวิชาดนตรีค่ะ

Suda : I teach music.



## 2.2 Kham-sàp

คำศัพท์ (Vocabulary)

Khô <sup>h</sup>	Kham-sàp	Khwarm-mÿe nai phar-sà <sup>h</sup> -Thai ความหมายใน ภาษาไทย Term in Thai	Khwarm-mÿe nai phar-sà <sup>h</sup> -Ang-g <sup>h</sup> rid ความหมายในภาษาอังกฤษ Term in English
ข้อ No.	คำศัพท์ Term		
1.	n <sup>h</sup> ee	นี้	this
2.	khun	คุณ	you
3.	pen	เป็น	is, am, are
4.	Khroo	ครู	teacher
5.	m <sup>h</sup> ai	ใหม่	new
6.	ch <sup>h</sup> eyn-diao- gan	เช่นเดียวกัน	same
7.	Kh <sup>h</sup> or-th <sup>h</sup> od	ขอโทษ	excuse me
8.	mar-jark	มาจาก	to come from
9.	prà-th <sup>h</sup> eyd	ประเทศ	country
10.	yoe-rá-man	เยอรมัน	Germany
11.	s <sup>h</sup> orn	สอน	to teach
12.	wí-char	วิชา	subject
13.	phá-lá	พละ	physical education
14.	l <sup>h</sup> ao	แล้ว	and
15.	doan-tree	ดนตรี	music

## 2.3 Kham-sàp ph<sup>o</sup>em-toem

คำศัพท์เพิ่มเติม (Additional Vocabulary)

### ar-cheep

อาชีพ

job/work

Kh <sup>o</sup> r	Kham-sàp	Khwarm-m <sup>y</sup> e nai phar-sàr-Thai ความหมายในภาษาไทย Term in Thai	Khwarm-m <sup>y</sup> e nai phar-sàr-Ang-grid ความหมายในภาษาอังกฤษ Term in English
ข้อ No.	คำศัพท์ Term		
1.	ph <sup>o</sup> o-am-nuai-garn	ผู้อำนวยการ	headmaster
2.	khroo-yai	ครูใหญ่	principal
3.	khroo-prà-jam chán	ครูประจำชั้น	classroom teacher
4.	khroo-phar-sàr-Thai	ครูภาษาไทย	Thai language teacher
5.	khroo-ph <sup>o</sup> o-ch <sup>u</sup> oi	ครูผู้ช่วย	teaching assistant
6.	nák-rián	นักเรียน	student
7.	phá-yar-barn	พยาบาล	nurse
8.	m <sup>a</sup> er-b <sup>a</sup> rn	แม่บ้าน	janitress
9.	pharn-long	ภารโรง	janitor
10.	ror-por-phor	พนักงานรักษาความปลอดภัย	security guard

## Wí-char

วิชา

Subject

khô̂r	Kham-sàp	Khwarm-mŷe nai phar-sār-Thai	Khwarm-mŷe nai phar-sār-Ang-grìd
ข้อ No.	คำศัพท์ Term	ความหมายในภาษาไทย Term in Thai	ความหมายในภาษาอังกฤษ Term in English
1.	phar-sār-Ang-grìd	ภาษาอังกฤษ	English language
2.	phar-sār-Thai	ภาษาไทย	Thai language
3.	phar-sār Fá-ràng-sèyd	ภาษาฝรั่งเศส	French language
4.	garn-sà-daerng	การแสดง	Drama
5.	khoam-pío-tôe	คอมพิวเตอร์	Computer
6.	thai-sùek-sār	ไทยศึกษา	Thai Study
7.	khá-níd-tà-sàrd	คณิตศาสตร์	Math
8.	wíd-thá-yar-sàrd	วิทยาศาสตร์	Science
9.	sǎng-khoam	สังคม	Social science
10.	šin-lá-pà	ศิลปะ	Arts



## 1.4 B<sup>à</sup>ep-f<sup>ù</sup>ek-h<sup>à</sup>d

แบบฝึกหัด (Exercise)

### Torn-th<sup>ê</sup>e 1

ตอนที่ 1 (Part 1)

### Joang l<sup>ê</sup>auk kham-t<sup>ò</sup>rp l<sup>á</sup>e ph<sup>ò</sup>od pen phar-s<sup>ǎ</sup>r-Thai

จงเลือกคำตอบและพูดเป็นภาษาไทย

(Choose the correct answers and speak in Thai.)

1. Khun William n<sup>ê</sup>e.....

คุณวิลเลียม นี.....

Jenny khroo m<sup>à</sup>i pen

เจนนี่ ครูใหม่เป็น

Jenny pen khroo m<sup>à</sup>i

เจนนี่ เป็นครูใหม่

2. Khun.....

คุณ.....

mar j<sup>à</sup>rk pr<sup>à</sup>-th<sup>ê</sup>yd `a-rai

khá

มาจากประเทศอะไรคะ

mar j<sup>à</sup>rk `a-rai pr<sup>à</sup>-th<sup>ê</sup>yd

khá

มาจากอะไรประเทศคะ

3. Dì-chǎn sǒrn.....

ดิฉันสอน.....



doan-tree wí-char

ดนตรีวิชา

wí-char doan-tree

วิชาดนตรี

4. Sam.....

แซม.....



jàrk mar Yoe-rá-man

จากมาเยอรมัน

Mar jàrk Yoe-rá-man

มาจากเยอรมัน

5. Khun.....

คุณ.....

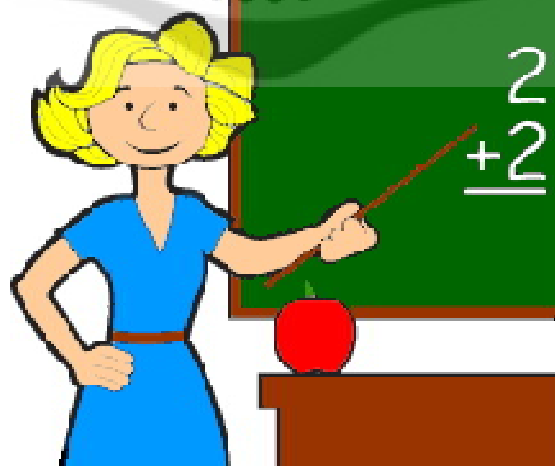


à-rai sǒrn wí-char khá

อะไรสอนวิชาคะ

sǒrn wí-char à-rai khá

สอนวิชาอะไรคะ



## Torn-thêe 2

ตอนที่ 2 (Part 2)

Joang tòrp kham-thǎrm láe phòod pen phar-sǎr-Thai

จงตอบคำถามและพูดเป็นภาษาไทย

(Answer these questions and speak in Thai.)

1. Marnee : Khun mar jàrk prà-thêyd `à-rai khâ

คุณมาจากประเทศอะไรคะ

You : .....

2. Sudar : Khun James nêe khun Marna khâ

คุณเจมส์ นี่คุณมานะคะ

James : .....

3. Somchai : Khun tham-ngarn thêe-nêe narn

rǔew-young khráp

คุณทำงานที่นี้นานหรือยังครับ

Sam : .....

4. **Sudar** : **Khun tham-ngarn g<sup>à</sup>iao-g<sup>à</sup>p `a-rai k<sup>h</sup>á**  
 คุณทำงานเกี่ยวกับอะไรคะ

**You** : .....

5. **Marna** : **Khun s<sup>ǒ</sup>rn w<sup>í</sup>-char `a-rai k<sup>h</sup>ráp**  
 คุณสอนวิชาอะไรครับ

**You** : .....





## 2.5 Wád-thá-ná-tham tharng phar-sǎr

วัฒนธรรมทางภาษา (Language in Cultural Context)



### การกล่าวคำขอโทษ

คำว่า “ขอโทษ” เป็นคำสุภาพที่ใช้ในสังคมไทยเมื่อเกิดความสำนึกและยอมรับว่าได้ทำความยุ่งยากหรือรู้สึกว่าได้กระทำการล่วงเกินผู้อื่น เช่น “ฉันขอโทษที่ไปเหยียบเท้าเธอ” หรือ “ฉันขอโทษที่มาสายนะคะ” นอกจากนั้นแล้วยังใช้เพื่อเป็นการแสดงออกถึงมารยาทในสังคมโดยเฉพาะการถามเรื่องส่วนตัว เช่น “คุณทำงานอาชีพอะไรคะ” หรือ “บ้านคุณอยู่ไหน” เป็นต้น

### Excuses & Apologies

“Khǒr-thôd” is a polite word used when expressing sympathy or regret: as in the context of stepping on someone’s foot or being late. However, “Khǒr-thôd” is used as well to acknowledge and ask for forgiveness for an action that could have caused any offense especially in Thai culture when asking personal questions. For example, “What do you do for a living?” or “Where do you live?”

**Bòad thêe 3**

**บทที่ 3**

**Lesson 3**

**Garn-náp**

**การนับ**

**(Counting)**



**3.1 Bòad-sǎan-thá-nar**

บทสนทนา (Conversation)

**Sà-thǎn-ná-garn** : **Khroo-yài khǒr hâi ley-khǎr chûai ngarn**

สถานการณ์ : ครูใหญ่ขอให้เลขาช่วยงาน

Situation : A principal gives his secretary a task.

**Adian** : **Khun Suphar**

**Nák-rián chán por-hâr mee gèe-**

**Khoan khráp**

เอเดน : คุณสุภา

นักเรียนชั้น ป.5 มีกี่คนครับ

Adian : Ms.Supa, how many students are there in year 5?

**Suphar** : **Tháng-mòad mee gôw-sìp khoan khâ**  
 คุณสุภา : ทั้งหมดมี 90 คนค่ะ  
 Supa : 90 students in all.

**Adian** : **Chûoi thye-ek-gà-sǎrn hâi nòi khrap.**  
 เอเดน : ช่วยถ่ายเอกสารให้หน่อยครับ  
 Adian : Can you photocopy for me please?

**Suphar** : **Chái gèe-chúd khá**  
 คุณสุภา : ใช้กี่ชุดคะ  
 Supa : How many sets?

**Adian** : **Gôw-sìp chúd khrap**  
 เอเดน : 90 ชุดครับ  
 Adian : 90 sets please.

**Suphar** : **Já chái mûea-râi khá**  
 ครูสุภา : จะใช้เมื่อไหร่คะ  
 Supa : When will you use them?

**Adian** : **Èek sǎrm wan**  
**Khòrp-khun khrap**  
 เอเดน : อีก 3 วัน  
 ขอบคุณครับ  
 Adian : After 3 days, thank you.

### 3.2 Kham-sàp

คำศัพท์ (Vocabulary)

<b>Khô̂r</b>	<b>Kham-sàp</b>	<b>Khwarm-mŷe nai phar-sǎr-Thai</b>	<b>Khwarm mŷe nai phar-sǎr-Ang-grìd</b>
ข้อ No.	คำศัพท์ Term	ความหมายในภาษาไทย Term in Thai	ความหมายในภาษาอังกฤษ Term in English
1.	<b>chúai</b>	ช่วย	help
2.	<b>thŷe èk-gà-sǎn</b>	ถ่ายเอกสาร	photocopy
3.	<b>por hār</b>	ป.5	year five
4.	<b>mee</b>	มี	have
5.	<b>gèe-khoan</b>	กี่คน	How many people?
6.	<b>tháng-mòad</b>	ทั้งหมด	all together
7.	<b>chái</b>	ใช้	to use
8.	<b>mŷea-rài</b>	เมื่อไหร่	when
9.	<b>èek</b>	อีก	next
10.	<b>mār̄k</b>	มาก	much, a lot

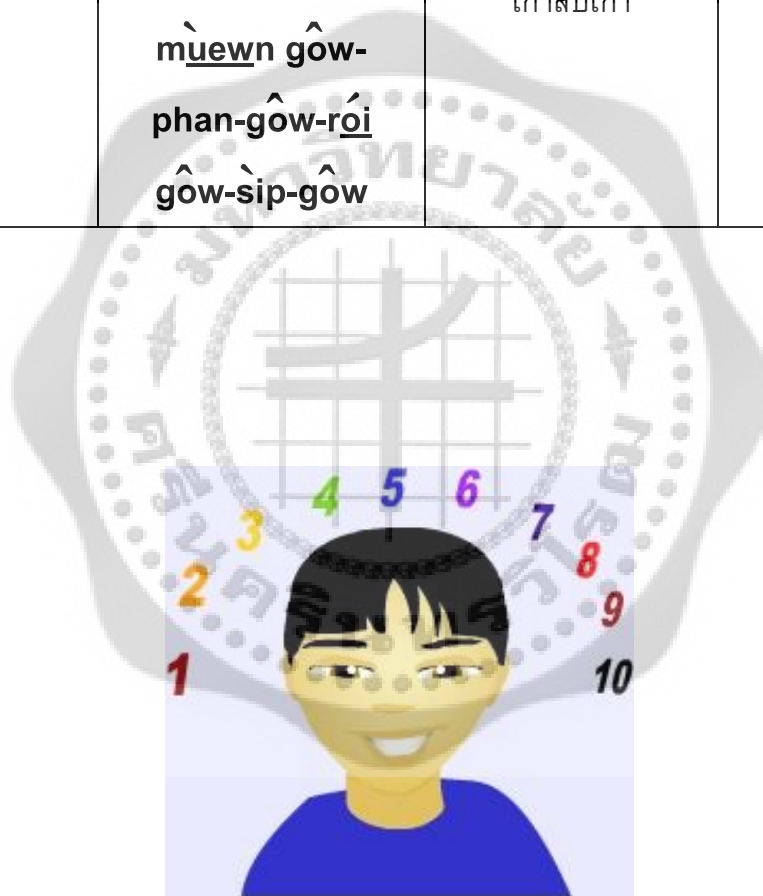
### 3.3 Kham-sàp phoem-toem

คำศัพท์เพิ่มเติม (Additional Vocabulary)

<b>Tua-léyk</b> <b>a-rar-bìk</b> ตัวเลขอารบิก Arabic Numerals	<b>Kham-sàp</b> คำศัพท์ Term	<b>Khwarm-mýe</b> <b>nai phar-sǎr-Thai</b> ความหมายใน ภาษาไทย Term in Thai	<b>Tua-léyk-Thai</b> ตัวเลขไทย Thai Numerals
0	s <sup>o</sup> on	ศูนย์	๐
1	n <sup>e</sup> ung	หนึ่ง	๑
2	s <sup>o</sup> rng	สอง	๒
3	s <sup>a</sup> rm	สาม	๓
4	s <sup>e</sup> e	สี่	๔
5	h <sup>a</sup> r	ห้า	๕
6	h <sup>o</sup> ak	หก	๖
7	j <sup>e</sup> d	เจ็ด	๗
8	p <sup>a</sup> eid	แปด	๘
9	g <sup>o</sup> w	เก้า	๙
10	s <sup>i</sup> p	สิบ	๑๐
11	s <sup>i</sup> p-èd	สิบเอ็ด	๑๑
12	s <sup>i</sup> p-s <sup>o</sup> rng	สิบสอง	๑๒
13	s <sup>i</sup> p-s <sup>a</sup> rm	สิบสาม	๑๓
14	s <sup>i</sup> p-s <sup>e</sup> e	สิบสี่	๑๔
15	s <sup>i</sup> p-h <sup>a</sup> r	สิบห้า	๑๕
16	s <sup>i</sup> p-h <sup>o</sup> ak	สิบหก	๑๖
17	s <sup>i</sup> p-j <sup>e</sup> d	สิบเจ็ด	๑๗

18	<b>ṣip-p̣æid</b>	สิบแปด	๑๘
19	<b>ṣip-g̣ow</b>	สิบเก้า	๑๙
20	<b>ỵee-ṣip</b>	ยี่สิบ	๒๐
21	<b>ỵee-ṣip-èd</b>	ยี่สิบเอ็ด	๒๑
22	<b>ỵee-ṣip-ṣọrng</b>	ยี่สิบสอง	๒๒
23	<b>ỵee-ṣip-ṣạrm</b>	ยี่สิบสาม	๒๓
30	<b>ṣạrm-ṣip</b>	สามสิบ	๓๐
31	<b>ṣạrm-ṣip-èd</b>	สามสิบเอ็ด	๓๑
32	<b>ṣạrm-ṣip ṣọrng</b>	สามสิบสอง	๓๒
40	<b>ṣee-ṣip</b>	สี่สิบ	๔๐
50	<b>ḥạr-ṣip</b>	ห้าสิบ	๕๐
60	<b>ḥoak-ṣip</b>	หกสิบ	๖๐
70	<b>j̣ed-ṣip</b>	เจ็ดสิบ	๗๐
80	<b>p̣æid-ṣip</b>	แปดสิบ	๘๐
90	<b>g̣ow-ṣip</b>	เก้าสิบ	๙๐
99	<b>g̣ow-ṣip-g̣ow</b>	เก้าสิบเก้า	๙๙
100	<b>ṇeung-ṛoi</b>	หนึ่งร้อย	๑๐๐
200	<b>ṣọrng-ṛoi</b>	สองร้อย	๒๐๐
555	<b>ḥạr-ṛoi-ḥạr-ṣip- ḥạr</b>	ห้าร้อยห้าสิบห้า	๕๕๕
1000	<b>ṇeung-phan</b>	หนึ่งพัน	๑๐๐๐
9999	<b>g̣ow-phan-g̣ow ṛoi-g̣ow-ṣip-g̣ow</b>	เก้าพันเก้าร้อยเก้าสิบ เก้า	๙๙๙๙

10,000	<b>nèung-mùewn</b>	หนึ่งหมื่น	๑๐,๐๐๐
123,456	<b>nùeng-sǎein</b> <b>sǎrng-mùewn</b> <b>sǎrm-phan-sèe</b> <b>rói-hâr-sìp-hoàk</b>	หนึ่งแสนสองหมื่นสาม พันสี่ร้อยห้าสิบก	๑๒๓,๔๕๖
1,999,999	<b>nùeng-lárn-gôw</b> <b>sǎein-gôw-</b> <b>mùewn gôw-</b> <b>phan-gôw-rói</b> <b>gôw-sìp-gôw</b>	หนึ่งล้านเก้าแสนเก้า หมื่นเก้าพันเก้าร้อย เก้าสิบก	๑,๙๙๙,๙๙๙



### 3.4 B̄aep-f̄euk-h̄ad

แบบฝึกหัด (Exercise)

#### Torn-th̄ee 1

ตอนที่ 1 (Part 1)

#### Joang kh̄ian l̄ae ph̄ood tua-l̄eyk pen phar-s̄ar-Thai

จงเขียนและพูดตัวเลขเป็นภาษาไทย

(Write these numbers and say in Thai.)

1. 11 .....  
.....
2. 20 .....  
.....
3. 370 .....  
.....
4. 512 .....  
.....
5. 863 .....  
.....





## Torn-thêe 2

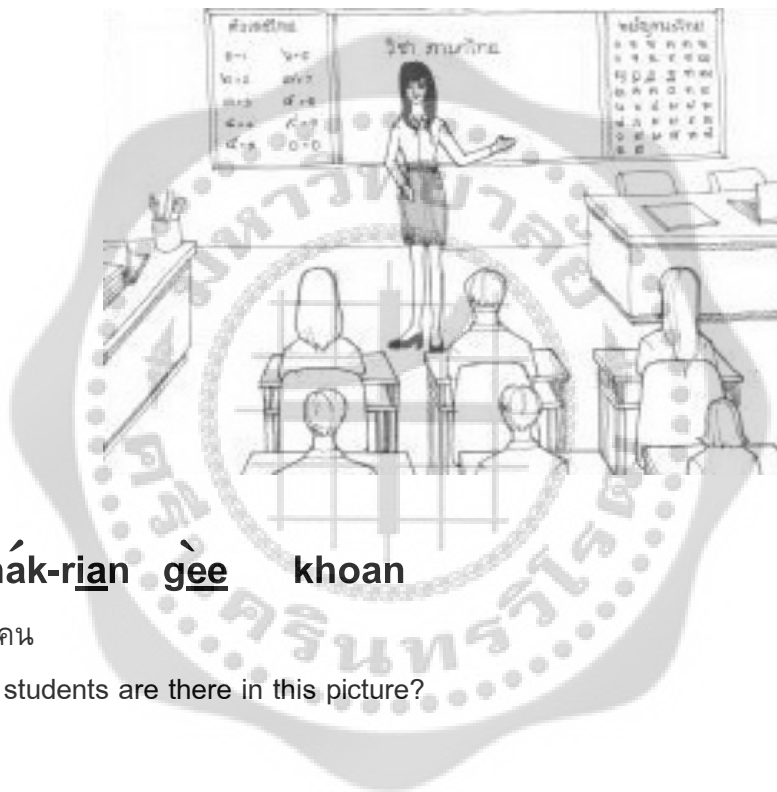
ตอนที่ 2 (Part 2)

Joang doo pârp lâe tòrp kham-thǎrm khôr 1 lâe 2

Lâeo phôod pen phar-sǎr-Thai

จงดูภาพและตอบคำถามข้อ 1 และ 2 แล้วพูดเป็นภาษาไทย

(Answer the questions number 1 and 2 then speak in Thai.)



1. Mee nâk-rian gêe khoan

มีนักเรียนกี่คน

How many students are there in this picture?

.....

2. Nai hông mee khroo gêe khoan

ในห้องมีครูกี่คน

How many teachers can you find in the picture?

.....

### 3. Phá-yan-chá-ná Thai mee gèe tua

พยัญชนะไทยมีกี่ตัว

How many letters make up the Thai alphabet?

.....

### 4. Chán-rián khun mee ná-k-rián gèe khoan

ชั้นเรียนคุณมีนักเรียนกี่คน

How many students are there in your class?

.....

### 5. Khun tôrng-garn rián phar-sǎr-Thai gèe chúa-mong

คุณต้องการเรียนภาษาไทยกี่ชั่วโมง

How many hours would you want to spend in learning Thai?

.....



## Torn-th<sup>ee</sup>3

ตอนที่ 3 (Part 3)

### Joang tòrp kham-th<sup>arm</sup> láe ph<sup>o</sup>od pen phar-s<sup>ar</sup>-Thai

จงตอบคำถามและพูดเป็นภาษาไทย

(Respond to these questions in Thai.)

1. Suda : Khun ph<sup>o</sup>od dái g<sup>ee</sup>-phar-s<sup>ar</sup> khá

คุณพูดได้กี่ภาษาคะ

How many languages can you speak?

You : .....

2. Mana : Chán-rián phar-s<sup>ar</sup>-Thai mee ná-k-rián

g<sup>ee</sup>-khoan khráp

ชั้นเรียนภาษาไทยมีนักเรียนกี่คนครับ

How many students do you have in Thai class?

You : .....

3. Weera : Kh<sup>or</sup>-th<sup>o</sup>d khráp

Khun g<sup>o</sup>ed wan a-rai

ขอโทษครับ

คุณเกิดวันอะไร

Excuse me, when is your birthday?

You : .....

4. **Sudar** : **Khun mee phêe-nóng gèe-khoan khá**

คุณมีพี่น้องกี่คนคะ

How many siblings do you have?

**You** : .....

5. **Marnee** : **Prà-thêyd khǒng khun mee gèe**

rúe-doo khá

ประเทศของคุณมีกี่ฤดูคะ

How many seasons do you have in your country?

**You** : .....



### 3.5 Wád-thá-ná-tham tharng phar-sǎr

วัฒนธรรมทางภาษา (Language in Cultural Contexts)



#### การนับจำนวน

การนับจำนวนสิ่งต่างๆในภาษาไทยมีการใช้คำลักษณนามวางไว้หลังตัวเลขบอกจำนวน เช่น ครูห้า (5) คน

#### Thai counting

Thai counting is usually expressed in the form of a noun followed by a number and a classifier. For example "Five teachers" is expressed as " teacher five persons " khroo hâ̂r (5) khoan (Thai: ครูห้าคน ครู-ห้า-คน.)

คำนาม Noun	จำนวน amount	คำลักษณนาม classifier noun
<b>Nám</b> น้ำ Water	5 5 5	<b>gâeo</b> แก้ว glass
<b>grà-dàrd</b> กระดาษ Paper	3 3 3	<b>phàein</b> แผ่น sheet
<b>yar-sêe-fan</b> ยาสีฟัน Tooth paste	8 8 8	<b>lòrd</b> หลอด tube
<b>khéyk</b> เค้ก Cake	10 10 10	<b>chín</b> ชิ้น piece
<b>rorng-tháo</b> รองเท้า Shoes	4 4 4	<b>khóo</b> คู่ pair



**Bòad thêe 4**

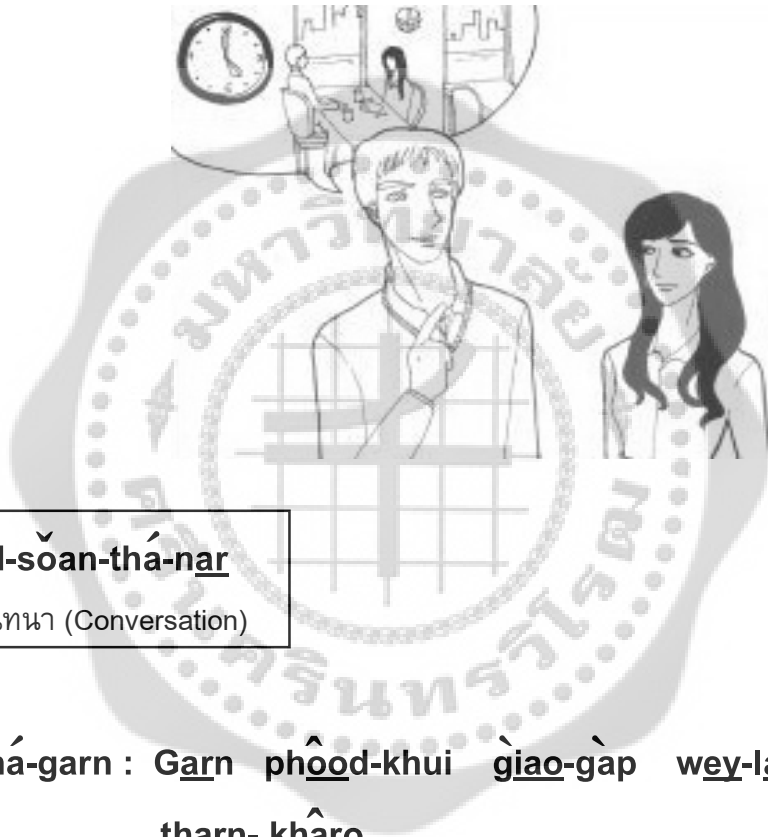
**บทที่ 4**

**Lesson 4**

**Garn-bòrk-wey-lar**

**การบอกเวลา**

**(Telling Time)**



**4.1 Bòad-sǎan-thá-nar**

**บทสนทนา (Conversation)**

**Sà-thǎrn-ná-garn : Garn phòod-khui gíao-gàp wey-lar pai  
tharn- kháro**

สถานการณ์ : การพูดคุยเกี่ยวกับเวลาไปทานข้าว

Situation : Talking about the time to go out

**Jaesan : Khun Phimpha**

**Wan-née phák-thíang wǎrng mǎi khrap**

เจสัน : คุณพิมพา

วันนี้พักเที่ยงว่างไหมครับ

Jason : Pimpha, are you available at lunch today?

**Phimpha** : **W̄arng khâ**  
**Mee`a-rai r̄uew khá**

พิมพา : วางคะ  
 มีอะไรหรือคะ

Pimpha : Yes I am. Why?

**Jaesan** : **Ph̄oam jà chuon pai**  
**tharn khâro-glarng-wan khráp**

เจสัน : ผมจะชวนไปทานข้าวกลางวันครับ

Jason : Would you like to have lunch with me?

**Phimpha** : **Pai tharn thee-nâi khá**

พิมพา : ไปทานที่ไหนคะ

Pimpa : Where is it going to be?

**Jaesan** : **R̄arn p̄oed mai glâi-glâi rong-rian**

เจสัน : ร้านอาหารใหม่ ใกล้ๆ โรงเรียน

Jason : In a new restaurant which had just opened near the school.

**Phimpha** : **Pai ḡee mong khá**

พิมพา : ไปกี่โมงคะ

Pimpa : What time do we go?

**Jaesan** : **Th̄iang khráp**

เจสัน : เที่ยง ครับ

Jason : 12 pm.



**Phimpha** : **Khòp-khun khâ**  
**Láeo-phóap-gan**

พิมพา : ขอบคุณค่ะ  
แล้วพบกัน

Pimpa : Thank you. See you later.



## 4.2 Kham-sàp

คำศัพท์ (Vocabulary)

Khô <sup>r</sup>	Kham-sàp	Khwarm-mýe nai phar-sà <sup>r</sup> -Thai	Khwarm-mýe nai phar-sà <sup>r</sup> -Ang-grìd
ข้อ No.	คำศัพท์ Terms	ความหมายในภาษาไทย Term in Thai	ความหมายในภาษาอังกฤษ Term in English
1.	wan-né <sup>e</sup>	วันนี้	today
2.	phák-thi <sup>a</sup> ng	พักเที่ยง	lunch break
3.	wá <sup>r</sup> ng	ว่าง	available
4.	chuan	ชวน	to invite
5.	thar <sup>n</sup>	ทาน	to eat
6.	khá <sup>r</sup> o-glár <sup>n</sup> g-wan	ข้าวกลางวัน	lunch (meal)
7.	thé <sup>e</sup> -nái	ที่ไหน	where
8.	rá <sup>r</sup> n	ร้าน	restaurant
9.	gè <sup>e</sup> mông	กี่โมง	What time is it?
10.	lá <sup>e</sup> o-phóap-gan	แล้วพบกัน	see you soon



### 4.3 Kham-sàp phôem-toem

คำศัพท์เพิ่มเติม (Additional Vocabulary)

Khộr	Kham-sàp	khwarm-mýe nai phar-sǎr-Thai	khwarm-mýe nai phar-sǎr-Ang-grìd
ข้อ No.	คำศัพท์ Term	ความหมายในภาษาไทย term in thai	ความหมายในภาษาอังกฤษ term in english
1.	<b>nar-lí-gar</b>	นาฬิกา	clock, watch
2.	<b>mong</b>	โมง	hour
3.	<b>chûa-mong</b>	ชั่วโมง	hour
4.	<b>nar-thee</b>	นาที	minute
5.	<b>wí-nar-thee</b>	วินาที	second
6.	<b>khrueng-chûa-mong</b>	ครึ่งชั่วโมง	half and hour
7.	<b>tee nueng</b>	ตี 1	1 a.m.
8.	<b>hòak mong chów</b>	6 โมงเช้า	6 a.m.
9.	<b>thiang</b>	เที่ยง	12 a.m.
10.	<b>býe sǎrm mong</b>	บ่าย 3 โมง	3 p.m.
11.	<b>yen</b>	เย็น	5 p.m.
12.	<b>dùek</b>	ดึก	late night
13.	<b>thiang-khuewn</b>	เที่ยงคืน	12 p.m.
14.	<b>glarng-wan</b>	กลางวัน	day time
15.	<b>glarng-khuewn</b>	กลางคืน	night time

#### 4.4 B<sup>à</sup>ep-f<sup>è</sup>uk-h<sup>à</sup>d

แบบฝึกหัด (Exercise)


#### T<sup>ò</sup>rn-th<sup>ê</sup>e 1

ตอนที่ 1 (Part 1)

Joang j<sup>à</sup>p-kh<sup>ô</sup>o w<sup>ey</sup>-l<sup>ar</sup> l<sup>áe</sup> ph<sup>ô</sup>od pen ph<sup>ar</sup>-s<sup>ǎ</sup>r-Thai

จงจับคู่เวลาและพูดเป็นภาษาไทย

(Match the correct answers and speak in Thai.)

- 
1. G<sup>ô</sup>w m<sup>ò</sup>ng ch<sup>ó</sup>w ● 10 p.m.  
เก้าโมงเช้า
  2. B<sup>ý</sup>e s<sup>ǎ</sup>rm m<sup>ò</sup>ng ● 9 a.m.  
บ่ายสามโมง
  3. H<sup>ò</sup>ak m<sup>ò</sup>ng y<sup>en</sup> ● 5 a.m.  
หกโมงเย็น
  4. S<sup>è</sup>e th<sup>û</sup>m ● 3 p.m.  
สี่ทุ่ม
  5. T<sup>ee</sup> h<sup>à</sup>r ● 6 p.m.  
ตีห้า

## Torn-thêe 2

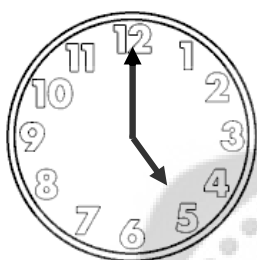
ตอนที่ 2 (Part 2)

Joang khǎn íae phòod pen wey-lar Thai

จงเขียนและพูดเป็นเวลาไทย

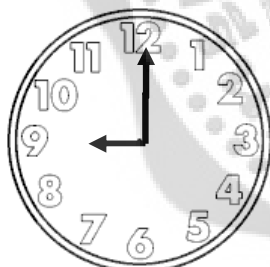
(Write the time and speak in Thai.)

1.



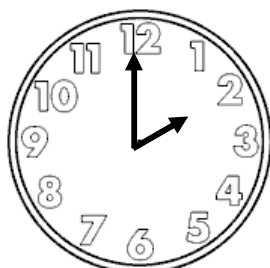
5 a.m.

2.



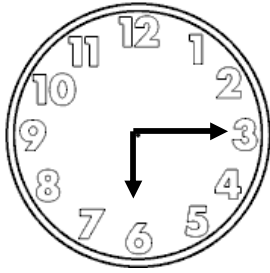
9 a.m.

3.



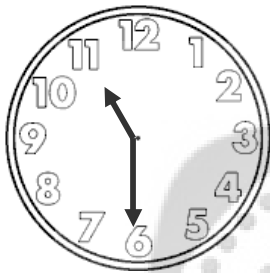
2 p.m.

4.



6.15 p.m. ....

5.



11.30 a.m. ....



## Torn-thêe 3

ตอนที่ 3 (Part 3)

Joang tòrp kham-thǎrm láe phôod pen phar-sǎr-Thai

จงตอบคำถามและพูดเป็นภาษาไทย

(Answer these questions and say in Thai.)

1.



Khun khôw ngarn gèe-mong khá

คุณเข้างานกี่โมงคะ

What time do you go to work?

.....

2.



Khun phák glarng-wan torn-nǎi khá

คุณพักกลางวันตอนไหนคะ

What time do you take your lunch?

.....

3.



**Khun tuen-norn gee mong kha'**

คุณตื่นนอนกี่โมงคะ

What time do you get up in the morning?

.....

4.



**Khun khow-norn muea-rai kha'**

คุณเข้านอนเมื่อไหร่คะ

What time do you go to bed?

.....

5.



**Khun loek-ngarn gee mong kha'**

คุณเลิกงานกี่โมงคะ

What time do you go home from work?

.....



## 4.5 Wád-thá-ná-tham tharng phar-sǎ

วัฒนธรรมทางภาษา (Language in Cultural Contexts)



### คำวิเศษณ์บอกเวลา

คนไทยมีคำวิเศษณ์บอกเวลาตามสภาพธรรมชาติ เช่น เช้า เที่ยง ป่าย เย็น

1. “เช้า” หมายถึง การเคลื่อนตัวของอากาศอย่างช้าๆ อุณหภูมิค่อนข้างสบาย ใช้ระบุเวลาตอนเช้า เช่น 6 โมงเช้า , 7 โมงเช้า
2. “เที่ยง” หมายถึง ตรง การนำคำว่า “เที่ยง” มาใช้ระบุเวลานั้นมาจากพระอาทิตย์ตั้งฉากกับพื้นโลก ใช้ระบุเวลาตอนเที่ยงวัน (12 a.m. หรือ 12 o'clock)
3. “ป่าย” มาจากการที่พระอาทิตย์ป่ายคล้อย โดยค่อยๆ เคลื่อนตัวออกจากแนวที่อยู่ตรงศีรษะของเรา ใช้ระบุเวลาตอนป่าย เช่น ป่าย 2 โมง ป่าย 3 โมง
4. “เย็น” มาจากการที่อากาศเริ่มเย็นลงเนื่องจากพระอาทิตย์ค่อยๆ เคลื่อนตัวลับขอบฟ้า ใช้ระบุเวลาตอนเย็น เช่น 5 โมง หรือ เย็น 6 โมงเย็น

### Thai Describing Words in Telling the Time

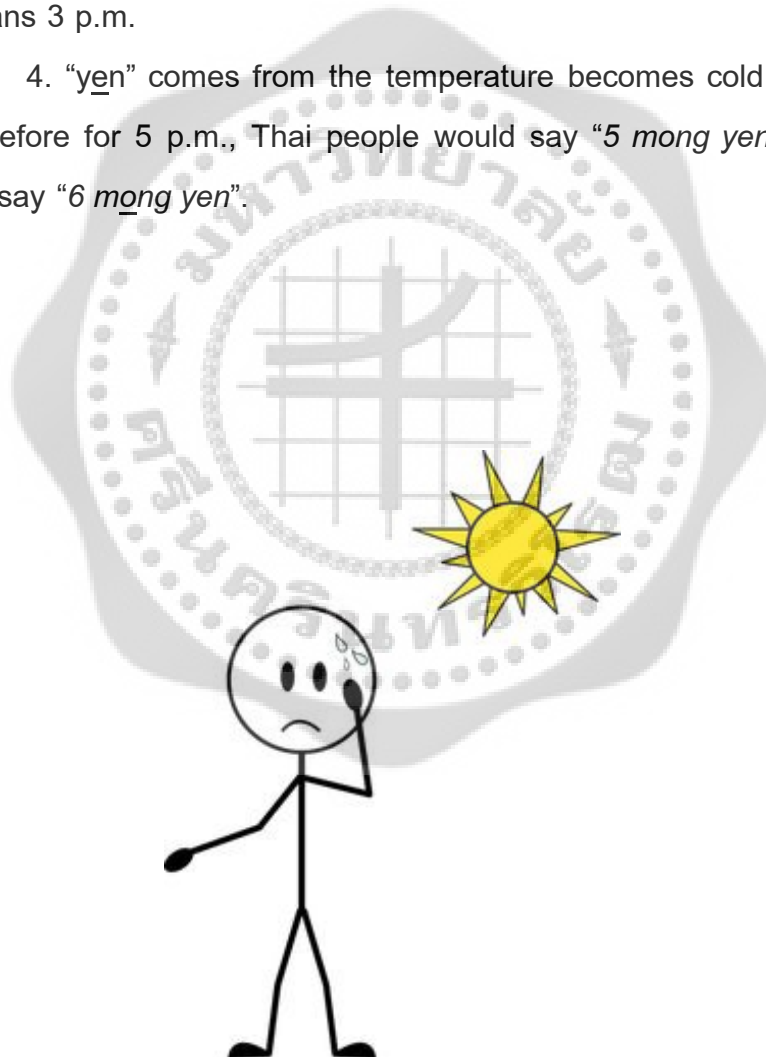
Thai people use the words that describe natural condition of each part of the day such as “chów” , “thiàng” , “bye” and “yen”

1. “ch<sup>ó</sup>w” means the temperature is quite cold in the morning morning or a.m. for example, “6 mong chao” (6 a.m.) and “8 mong chao” ( 8 a.m.)

2. “th<sup>î</sup>ang” means straight which is derived from the sun that is perpendicular to the head of men. When we say “th<sup>î</sup>ang”, it means 12.00 a.m. or noon.

3. “b<sup>ỳ</sup>e” means the orbit of the sun that moves away from the head of man little by little. When we say “b<sup>ỳ</sup>e 2 mong, it means 2 p.m. or “b<sup>ỳ</sup>e 3 mong”, means 3 p.m.

4. “y<sup>en</sup>” comes from the temperature becomes cold because of the sunset. Therefore for 5 p.m., Thai people would say “5 mong yen” or for 6 p.m., they would say “6 mong yen”.



Bòad thêe 5

บทที่ 5

Lesson 5

**Garn-bòrk-wan**

การบอกวัน

(Telling Dates)



**5.1 Bòad-sǎn-thá-nar**

บทสนทนา (Conversation)

**Sa-thǎrn-ná-garn** : **Garn-phòod-khui** **gìao-gàp** wan **wey-lar rian**  
**phar-sǎr-Thai**

สถานการณ์ : การพูดคุยเกี่ยวกับวันเวลาเรียนภาษาไทย

Situation : Talking about dates and time in studying Thai language

**Smith** : **Khǒr-thòd** **kháp** **Khun Marlee**  
**Ráp sǎn** **phí-sèyd** **phar-sǎr-Thai** **mǎi**  
**kháp**

สมิท : ขอโทษครับคุณมาลี  
รับสอนพิเศษภาษาไทยไหมครับ

Smith : Excuse me, do you tutor Thai language?

**Marlee** : **Ráp khâ**

มาลี : รับผิดชอบ  
 Mali : Yes, I do.

**Smith : Phỏam jà khỏr rian phí-sẻyd đúai**  
 สมิท : ผมจะขอเรียนพิเศษด้วย  
 Smith : I would like to learn with you.

**Marlee : Rian wan nải khá**  
 มาลี : เรียนวันไหนคะ  
 Mali : When do want to learn?

**Smith : Wan jan thủeng wan sủk khráp**  
 สมิท : วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ครับ  
 Smith : Monday to Friday.

**Marlee : Rian gẻe mọng khá**  
 มาลี : เรียนกี่โมงคะ  
 Mali : At what time do you want to learn?

**Smith : Rian ảng lỏk ngarn**  
**sẻe mọng thủeng hảr mọng yen khráp**  
 สมิท : เรียนหลังเลิกงาน  
 4 โมงถึง 5 โมงเย็นครับ  
 Smith : After school at 4pm. to 5pm.

**Marlee** : **Tòak-loang khâ.**

**Láeo-phóap-gan**

มาลี : ตกลงค่ะ  
แล้วพบกัน

Mali : Alright, see you then.



## 5.2 Kham-sàp

คำศัพท์ (Vocabulary)

Khô̂r	Kham-sàp	Khwarm-mÿe nai phar-sà̂r-Thai	Khwarm-mÿe nai phar-sà̂r-Ang-g̀rid
ข้อ No.	คำศัพท์ Term	ความหมายในภาษาไทย Term in Thai	ความหมายในภาษาอังกฤษ Term in English
1.	ráp	รับ	accept
2.	sòrn phí-sèyd	สอน พิเศษ	tutoring
3.	wan	วัน	day
4.	jan	จันทร์	Monday
5.	thúeng	ถึง	to
6.	sùk	ศุกร์	Friday
7.	lång	หลัง	after
8.	lòek	เลิก	to finish
9.	ngarn	งาน	working
10.	tòak-loang	ตกลง	alright



### 5.3 Kham-sàp phôem-toem

คำศัพท์เพิ่มเติม (Additional Vocabulary)

#### Wan

วัน

Days

Khô <sup>r</sup>	Kham-sàp	Khwarm-mÿe nai phar-sǎr-Thai	Khwarm-mÿe nai phar-sǎr-Ang-grid
ข้อ	คำศัพท์	ความหมายในภาษาไทย	ความหมายใน ภาษาอังกฤษ
No.	Term	Term in Thai	Term in English
1.	ar-tíd	อาทิตย์	Sunday
2.	jan	จันทร์	Monday
3.	ang-kharn	อังคาร	Tuesday
4.	púd	พุธ	Wednesday
5.	phrá-réu-hàd-sà-ba-dee	พฤหัสบดี	Thursday
6.	sùk	ศุกร์	Friday
7.	sǒw	เสาร์	Saturday



**Duean**

เดือน

Months

<b>Khộr</b>	<b>Kham-sàp</b>	<b>Khwarm-mye nai</b>	<b>Khwarm-mye nai</b>
ข้อ	คำศัพท์	<b>phar-sǎr-Thai</b>	<b>phar-sǎr-Ang-grìd</b>
No.	Term	ความหมายในภาษาไทย	ความหมายในภาษาอังกฤษ
		Term in Thai	Term in English
1.	<b>má-gà-rar-khoam</b>	มกราคม	January
2.	<b>gum-phar-phan</b>	กุมภาพันธ์	February
3.	<b>mee-nar-khoam</b>	มีนาคม	March
4.	<b>mey-sǎr-yoan</b>	เมษายน	April
5.	<b>phréud-sà-phar-khoam</b>	พฤษภาคม	May
6.	<b>mí-thù-nar-yoan</b>	มิถุนายน	June
7.	<b>gà-rá-gà-dar-khoam</b>	กรกฎาคม	July
8.	<b>sǎng-hǎr-khoam</b>	สิงหาคม	August
9.	<b>gan-yar-yoan</b>	กันยายน	September
10.	<b>tù-lar-khoam</b>	ตุลาคม	October
11.	<b>phréud-sà-ji-gar-yoan</b>	พฤศจิกายน	November
12.	<b>than-war-khoam</b>	ธันวาคม	December



## 5.4 B̄aep-f̄euk-h̄ad

แบบฝึกหัด (Exercise)

### Torn-th̄ee 1

ตอนที่ 1 (Part 1)

Joang kh̄ian ch̄uew wan l̄ae ph̄ood pen phar-s̄ar-Thai

จงเขียนชื่อวันและพูดเป็นภาษาไทย

(Write the dates and say in Thai.)

1. Monday

.....

2. Thursday

.....

3. Friday

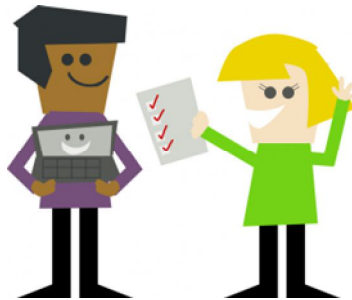
.....

4. Sunday

.....

5. Tuesday

.....



## Torn-thêe 2

ตอนที่ 2 (Part 2)

### Joang do pà-tì-thin lái lêuak kham-tòrp phrórm phòod pen phar-sár-Thai

จงดูปฏิทินและเลือกคำตอบพร้อมพูดเป็นภาษาไทย

(Check out the calendar and choose the appropriate phrases then speak in Thai.)

má-gà-rar-khoam มกราคม January						
<u>ar-thíd</u>	<u>jan</u>	<u>ang-kharn</u>	<u>phúd</u>	<u>phá-réu-</u> <u>hád-sá-</u> <u>ba-dee</u>	<u>súk</u>	<u>sǒw</u>
อาทิตย์ Sun.	จันทร์ Mon.	อังคาร Tue.	พุธ Wed.	พฤหัสบดี Thus.	ศุกร์ Fri.	เสาร์ Sat.
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

1. Wan-nêe pen wan jan thêe 4

Phûng-nêe pen wan à-rai

วันนี้เป็นวันจันทร์ที่ 4

พรุ่งนี้เป็นวันอะไร

If today is Monday the 4th, what date is tomorrow?

wan ang-kharn thêe 5

วันอังคารที่ 5

wan phúd thêe 6

วันพุธที่ 6

2. **Wan-née pen wan sǎo thêe 23**

**Mêua-warn pen wan à-rai**

วันนี้เป็นวันเสาร์ที่ 23

เมื่อวานเป็นวันอะไร

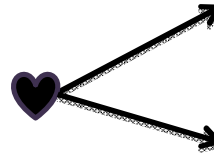
If today is Saturday the 23<sup>rd</sup>, what date was yesterday?

**wan ang-kharn thêe 20**

วันพฤหัสบดีที่ 20

**wan sùk thêe 22**

วันศุกร์ที่ 22



3. **Duean-thêe-léaio pen duean à-rai**

เดือนที่แล้วเป็นเดือนอะไร

What month comes before January?

**than-war-khoam**

ธันวาคม

**gum-phar-phan**

กุมภาพันธ์

4. **Wan thêe 21 throang gáp wan à-rai**

วันที่ 21 ตรงกับวันอะไร

The 21<sup>st</sup> of January falls on what day?

**wan sùk**

วันศุกร์

**wan phá-rúe-hàd-sà-ba-dee**

วันพฤหัสบดี



5. **Wan thêe 30 troang gáp wan à-rai**

วันที่ 30 ตรงกับวันอะไร

The 30<sup>th</sup> of January falls on what day?

**wan ar-thíd**

วันอาทิตย์

**wan sǎw**

วันเสาร์



## Torn-thêe 3

ตอนที่ 3 (Part 3)

### Joang tòrp kham-tharm láe phôod pen phar-sǎr-Thai

จงตอบคำถามและพูดเป็นภาษาไทย

(Answer the following questions and speak in Thai.)

#### 1. Tha-nar-kharn yùd wan à-rai khá

ธนาคารหยุดวันอะไรคะ

On what days, are banks closed?

.....

#### 2. Khun rian phar-sǎr-Thai wan à-rai khá

คุณเรียนภาษาไทยวันอะไรคะ

On what days, do you study Thai?

.....

#### 3. Khun mee prà-chum wan nǎi khá

คุณมีประชุมวันไหนคะ

On what days, do you have meetings?

.....

#### 4. Rong-rian yùd wan à-rai khá

โรงเรียนหยุดวันอะไรคะ

On what days, do we not go to school?

.....

#### 5. Khun tham-ngarn wan nǎi khá

คุณทำงานวันไหนคะ

On what days, do you go to work?

.....



## 5.5 Wád-thá-ná-tham tharng phar-sǎ̌

วัฒนธรรมทางภาษา (Language in Cultural Contexts)



### คำวิเศษณ์บอกกาลเวลา

คนไทยมีคำที่ระบุ การบอกกาลเวลา เพื่อแสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใน ปัจจุบัน อดีต และ อนาคต เช่น คำว่า ที่แล้ว นี้ หน้า

1. ที่แล้ว      บอกเวลาในอดีต      เช่น      เดือนที่แล้ว  
วันจันทร์ที่แล้ว
2. นี้      บอกเวลาในปัจจุบัน      เช่น      วันนี้ เดี๋ยวนี้
3. หน้า      บอกเวลาในอนาคต      เช่น      เดือนหน้า ปีหน้า

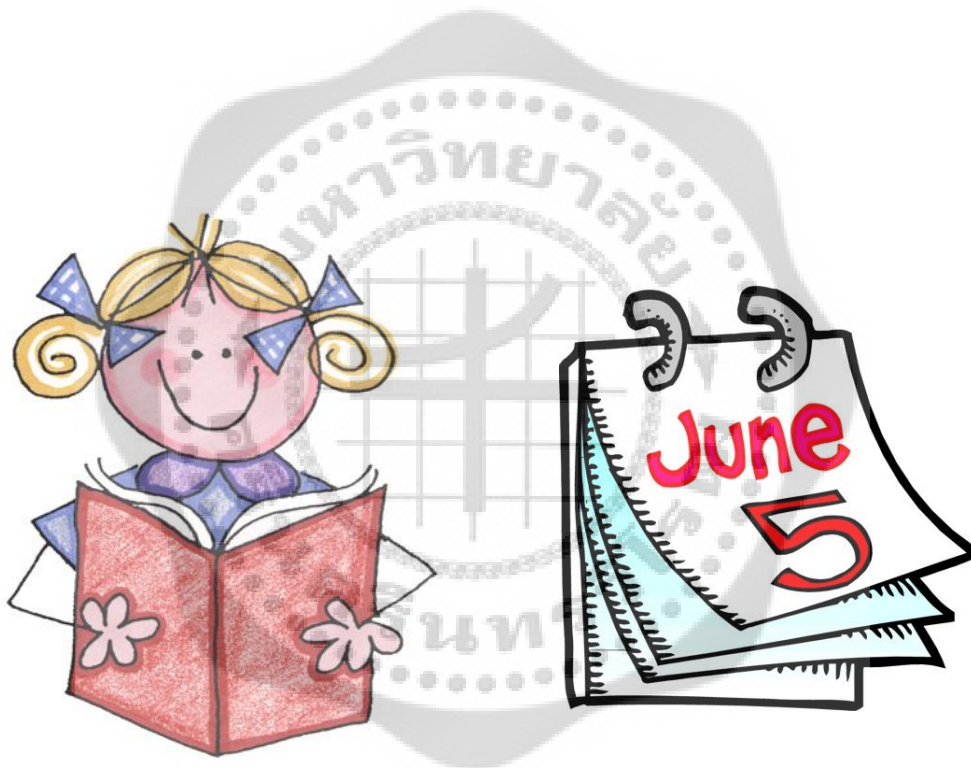
### Adverbs of Time

Thai people use the adverbs of time to indicate time expressions in the past, present and future such as, “thêe-láeo”, “nêe” and “nâ”

1. “thêe-láei” indicates an action that happened in the past as “ deuan thêe-láeo”(last month) and “ wan jan thêe-láeo” (last Monday)

2. “née” indicates an action that’s happening in the present as “*wan née*” (today) and “*điao née*” (now)

3. “nâr” indicates an action that will happen in the future as “*pee nâr*” (next year) and “*deuan nâr*” (next month)



Bòad thêe 6

บทที่ 6

Lesson 6

Garn-sàng- ar-hǎrn

การสั่งอาหาร

(Ordering Food)



6.1 Bòad-sǎan-thá-nar

บทสนทนา (Conversation)

Sà-thǎrn-ná-garn : Garn sàng ar-hǎrn gáp khoan-khǎe

สถานการณ์ : การสั่งอาหารกับคนขาย

Situation : Ordering food with the seller/vendor

Khoan-khǎe : Sà-wàd-dee khâ

Jà ráp à-rai khá

คนขาย : สวัสดีค่ะ

จะรับอะไรคะ

Seller : Hello, what would you like?



**Mark** : **Phỏam khởr khâro-phàd nùeng jarn khráp**

มาร์ค : ผมขอข้าวผัด หนึ่งจานครับ

Mark : Can I have a dish of fried rice please?

**Khoan-khỷe** : **Khâro-phàd `a-rai khá**

คนขาย : ข้าวผัดอะไรคะ

Seller : What choices of meat and others please?

**Mark** : **khâro -phàd mỏo khài-daro khráp**

มาร์ค : ข้าวผัดหมู  
ไข่ดาวครับ

Mark : Pork fried rice and fried egg please.

**Khoan-khỷe** : **Dài khá Láo ja dủewm nám `a-rai khá**

คนขาย : ได้ค่ะ  
และจะดื่มอะไรคะ

Seller : Sure. What drink would you like please?

**Mark** : **Khỏr nám-khảeng-plỏw láo nám-dủewm khủad nùeng khráp**

มาร์ค : ขอ น้ำแข็งเปล่า  
และน้ำดื่มขวดหนึ่งครับ

Mark : Can I have a cup of ice and a bottle of water please?

**Khoan khǿ** : **Dài khâ**  
**rǒr sàk-khrǒo ná khá**

คนขาย : ได้ค่ะ  
 รอสักครู่นะคะ

Seller : Yes, please wait for a moment.



## 6.2 Kham-sàp

คำศัพท์ (Vocabulary)

Khô <sup>r</sup>	Kham-sàp	Khwarm-mÿe nai phar-sà <sup>r</sup> -Thai ความหมายในภาษาไทย Term in Thai	Khwarm-mÿe enai Phar-sà <sup>r</sup> -ang-grìd ความหมายในภาษาอังกฤษ Term in English
ข้อ No.	คำศัพท์ Term		
1.	jà-ráp	จะรับ	to take
2.	khô <sup>r</sup>	ขอ	Can I have...
3.	khâ <sup>r</sup> o -phàd	ข้าวผัด	fried rice
4.	mô <sup>o</sup>	หมู	pork
5.	jà <sup>r</sup> n	จาน	dish
6.	khài-dar <sup>o</sup>	ไข่ดาว	fried egg
7.	dù <sup>e</sup> wm	ดื่ม	drink
8.	nám	น้ำ	water
9.	khù <sup>a</sup> d	ขวด	bottle
10.	ror-sà <sup>k</sup> -khrô <sup>o</sup>	รอสักครู่	to wait for a moment



### 6.3 Kham-sàp phôem-toem

คำศัพท์เพิ่มเติม (Additional Vocabulary)

Khô <sup>r</sup>	Kham-sàp คำศัพท์ Term	Khwarm-mýe nai phar-sǎr-Thai ความหมายในภาษาไทย Term in Thai	Khwarm-mýe nai phar-sǎr-Ang-grìd ความหมายในภาษาอังกฤษ Term in English
1.	<b>g<sup>u</sup>ai-ti<sup>a</sup>o</b>	ก๋วยเตี๋ยว	noodles
2.	<b>khâ<sup>r</sup>o -khǎ<sup>r</sup>-m<sup>o</sup>o</b>	ข้าวขาหมู	pork leg with rice
3.	<b>khâ<sup>r</sup>o-man-g<sup>a</sup>i</b>	ข้าวมันไก่	steamed chicken rice
4.	<b>ph<sup>à</sup>d-thai</b>	ผัดไทย	phatthai
5.	<b>khâ<sup>r</sup>o -m<sup>o</sup>o-daeing</b>	ข้าวหมูแดง	barbecued red pork with rice
6.	<b>kh<sup>a</sup>i-d<sup>a</sup>ro</b>	ไข่ดาว	fried egg
7.	<b>t<sup>o</sup>am-yam-g<sup>u</sup>ng</b>	ต้มยำกุ้ง	spicy lemongrass soup with shrimp
8.	<b>gaeing-kh<sup>i</sup>ao-w<sup>à</sup>rn-g<sup>a</sup>i</b>	แกงเขียวหวานไก่	green chicken curry
9.	<b>khâ<sup>r</sup>o-pl<sup>a</sup>o</b>	ข้าวเปล่า	plain rice
10.	<b>n<sup>a</sup>m-d<sup>u</sup>ewm</b>	น้ำดื่ม	drinking water
11.	<b>nam-kh<sup>ã</sup>eng</b>	น้ำแข็ง	ice
12.	<b>gar-faei-yen</b>	กาแฟเย็น	iced coffee with milk and sugar
13.	<b>char-dam-yen</b>	ชาดำเย็น	iced black tea with sugar
14.	<b>o-l<sup>i</sup>ang</b>	โอเลี้ยง	iced coffee with sugar, no milk
15.	<b>sàp-p<sup>à</sup>-r<sup>o</sup>ad</b>	สับปะรด	pineapple

16.	sôam	ส้ม	orange
17.	tæing-mo	แตงโม	watermelon
18.	má-lá-gor	มะละกอ	papaya
19.	má-mûoang	มะม่วง	mango
20.	fá-ràng	ฝรั่ง	guava



## 6.4 B<sup>à</sup>ep-f<sup>è</sup>uk-h<sup>à</sup>d

แบบฝึกหัด (Exercise)

### T<sup>ò</sup>rn-th<sup>ê</sup>e 1

ตอนที่ 1 (Part 1)

Joang j<sup>à</sup>p kh<sup>ô</sup>o ch<sup>u</sup>ew ar-h<sup>à</sup>rn l<sup>á</sup>e ph<sup>o</sup>od pen  
phar-s<sup>à</sup>r-Thai

จงจับคู่ชื่ออาหารและพูดเป็นภาษาไทย

(Match the Thai dishes with their English translations and speak in Thai.)

- 
1. g<sup>u</sup>ao-t<sup>i</sup>ao      ● drinking water  
ก๋วยเตี๋ยว
  2. kh<sup>à</sup>ro-pl<sup>ò</sup>w      ● papaya salad  
ข้าวเป็ล
  3. n<sup>à</sup>m d<sup>è</sup>uwm      ● plain rice  
น้ำดื่ม
  4. kh<sup>à</sup>ro-man-g<sup>à</sup>i      ● noodles  
ข้าวมันไก่
  5. s<sup>ô</sup>am-tham      ● steamed chicken rice  
ส้มตำ

## Torn-thêe 2

ตอนที่ 2 (Part 2)

Joang riang prà-yòk láe phòod pen phar-sǎr-Thai

จงเรียงประโยคและพูดเป็นภาษาไทย

(Arrange the following in correct order and speak in Thai.)

1.

<b>gǔai-tǎo</b> ถ้วยเตี้ย	<b>khǒr</b> ขอ	<b>cham</b> ชาม	<b>nèung</b> หนึ่ง	<b>kháp</b> ครับ
------------------------------	-------------------	--------------------	-----------------------	---------------------

---

2.

<b>sòam-tam</b> ส้มตำ	<b>phèd</b> เผ็ด	<b>khâ</b> คะ	<b>mái</b> ไม้
--------------------------	---------------------	------------------	-------------------

---

3.

<b>gar-faei-yèn</b> กาแฟเย็น	<b>khǒr</b> ขอ	<b>nèung</b> หนึ่ง	<b>kháp</b> ครับ	<b>gáeo</b> แก้ว
---------------------------------	-------------------	-----------------------	---------------------	---------------------

---

4.

**kháp**

ครับ

**ngern**

เงิน

**gèp**

เก็บ

**d<sup>u</sup>ai**

ด้วย

5.

**sài**

ไส้

**khài**

ไข่

**khâ**

คะ

**mài**

ไม้

**phàd-thai**

ผัดไทย





## 6.5 Wád-thá-ná-tham tharng phar-sǎr

วัฒนธรรมทางภาษา (Language in Cultural Contexts)



### การรับประทานอาหารของคนไทย

วัฒนธรรมการรับประทานอาหารของคนไทยแบ่งออกเป็น 3 มื้อ คือ มื้อเช้า มื้อกลางวัน และมื้อเย็น ในแต่ละมื้อจะจำแนกอาหารออกเป็น 2 ประเภท คือ อาหารคาวกับอาหารหวาน โดยคนไทยจะรับประทานอาหารคาวก่อน แล้วจึงรับประทานอาหารหวานตาม

อาหารคาว เช่น ข้าวมันไก่ แกงเผ็ด ผัดผัก ก๋วยเตี๋ยว

อาหารหวาน เช่น ก๋วยบวชชี ตะโก้ และผลไม้

นอกจากนี้ คนไทยยังมีอาหารว่างที่รับประทานระหว่างมื้อ เช่น ส้มตำ เปอะเปี้ยะทอด เมี่ยงคำ และขนมครก

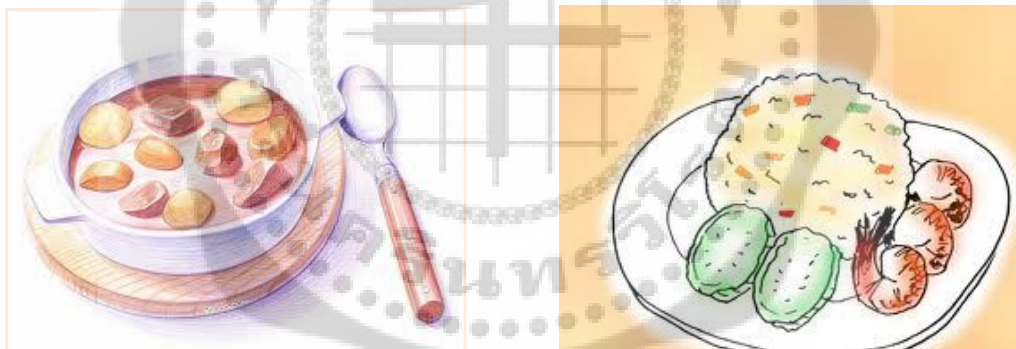
### Thai Culture of Eating

There are 3 main meals in the Thai culture of eating, morning meal, afternoon meal and evening meal. Each meal consists of 2 types of dishes, main dish and dessert. The main dish is served first then followed by the dessert.

Some of the Thai main dishes are chicken with rice (khào man gàì), spicy curry (gǎeìng phèd), stir-fried vegetables (phad pak) and noodle soup (gǔai tǎo).

Some of the Thai desserts are banana in coconut milk (gluài bùad chi), pudding with coconut creamy toppings (tàngô) and fruits (phon-la-mai).

Moreover, another type of Thai dish is the snack which is served in between the meals. Some of the Thai snack dishes are papaya salad (sôm-tam), spring rolls (pòc-píea-thòrd), leaf-wrapped crispy coconut, lemon and peanuts (míang-kham), and coconut dumplings (khà-nỏam-khróak).



**Bòad thêe 7**

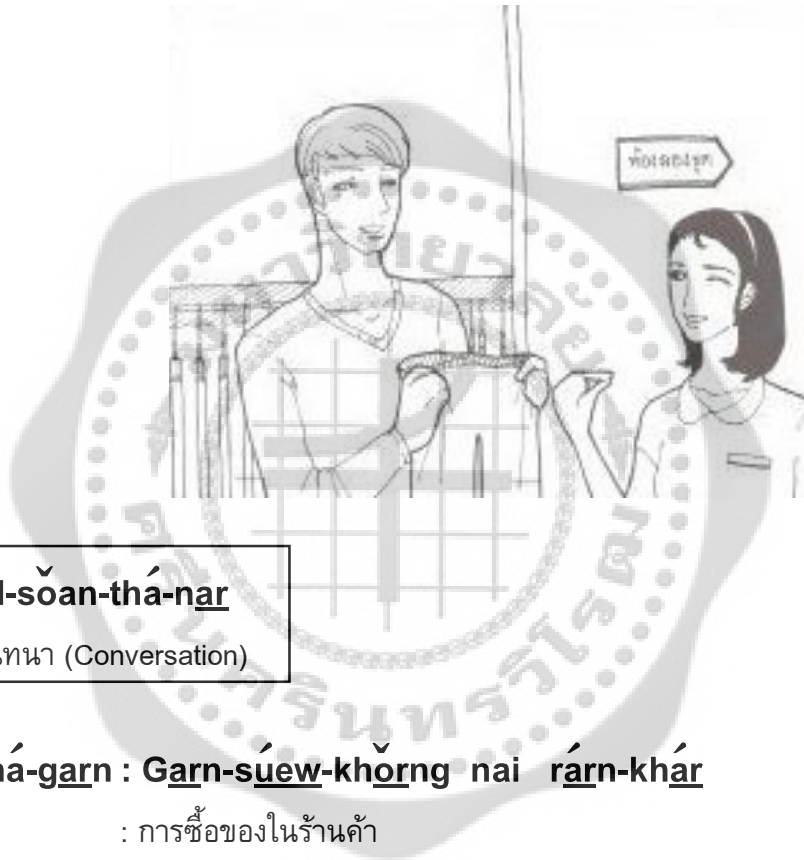
**บทที่ 7**

**Lesson 7**

**Garn-súew-khǎe**

**การซื้อขาย**

**(Selling and Buying)**



**7.1 Bòad-sǎan-thá-nar**

บทสนทนา (Conversation)

**Sà-thǎrn-ná-garn : Garn-súew-khǒng nai rǎrn-khár**

สถานการณ์ : การซื้อของในร้านค้า

Situation : Buying goods from the shop.

**Khoan-khǎe : Sà-wád-dee khroo Sam,**

**Wan-née jà súew à-rai khá**

คนขาย : สวัสดีค่ะครูแซม

วันนี้จะซื้ออะไรคะ

Seller : Hello Mr.Sam, what would you like please?

**Sam** : **Phỏam tởng-garn súew garng-geyng-worm**

**Mee boe X X L mải khráp**

แซม : ผมต้องการซื้อกางเกงวอร์ม  
มีเบอร์ XXL ไหมครับ

Sam : I would like one pair of sport pants. Do you have  
double extra large size please?

**Khonkhye** : **Mee kha**

**Ow see à-rai kha**

คนขาย : มีคะ  
เอาสีอะไรคะ

Seller : Yes I do. Which color would you like?

**Sam** : **Sẻe dam khráp**

**Tuoa lá thỏo-rai khráp**

แซม : สีดำครับ  
ตัวละเท่าไรครับ

Sam : Black, how much is it?

**Khonkhye** : **Tuoa lá sẻe-rỏi kha**

คนขาย : ตัวละ 400 ค่ะ

Seller : Four hundred baht.

**Sam** : **Lỏad dỏi mải khráp**

แซม : ลดได้ไหมครับ

Sam : Can you give me a discount please?

**Khon-khye** : **Lóad dái níid-nòì khá**  
**ḷuea ṣarm-róì-h̄ar-sìp bárd**

คนขาย : ลดได้นิดหน่อยค่ะ  
 เหลือ 350 บาท

Seller : I can give a little bit of discount, 50 baht.  
 It's 350 baht.

**Sam** : **Tòak-loang khráp**

แซม : ตกลงครับ

Sam : I will take it.



## 7.2 Kham-sàp

คำศัพท์ (Vocabulary)

Khô <sup>h</sup>	Kham-sàp	Khwarm-m <sup>h</sup> ye nai phar-sà <sup>h</sup> r-Thai	Khwarm-m <sup>h</sup> ye nai phar-sà <sup>h</sup> r-Ang-grìd
ข้อ No.	คำศัพท์ Term	ความหมายในภาษาไทย Term in Thai	ความหมายในภาษาอังกฤษ Term in English
1.	súew	ซื้อ	to buy
2.	tông-garn	ต้องการ	want
3.	garng-geyng- worm	กางเกงวอร์ม	sport pants
4.	mee	มี	have
5.	boe	เบอร์	size
6.	X X L	เอ็กซ์เอ็กซ์แอล	double extra large
7.	ow	เอา	to take
8.	s <sup>h</sup> ee	สี	color
9.	dam	ดำ	black
10.	tuoa	ตัว	classifier noun for pants
11.	lóad	ลด	to give discount
12.	dái m <sup>h</sup> ai	ได้ไหม	Can I...?
13.	l <sup>h</sup> uea	เหลือ	remain
14.	tòak-loang	ตกลง	alright
15.	níd-nò <sup>h</sup> i	นิดหน่อย	a little bit

### 7.3 Kham-sàp ph<sup>h</sup>oem-toem

คำศัพท์เพิ่มเติม (Additional Vocabulary)

Kh <sup>h</sup> or	Kham-sàp	Khwarm-m <sup>h</sup> ye nai phar-sàr-Thai	Khwarm-m <sup>h</sup> ye nai phar-sàr-Ang-grid
ข้อ No.	คำศัพท์ Term	ความหมายในภาษาไทย Term in Thai	ความหมายในภาษาอังกฤษ Term in English
1.	s <sup>h</sup> uea-ch <sup>h</sup> oed	เสื้อเชิ้ต	shirt
2.	garng-geyng	กางเกง	pants
3.	grà-prong	กระโปรง	skirt
4.	rorng-th <sup>h</sup> ow	รองเท้า	shoes
5.	th <sup>h</sup> ung-th <sup>h</sup> ow	ถุงเท้า	socks
6.	kh <sup>h</sup> em-kh <sup>h</sup> ad	เข็มขัด	belt
7.	kh <sup>h</sup> a-nàrd	ขนาด	size (supply)
8.	lék	เล็ก	small
9.	glarng	กลาง	medium
10.	yai	ใหญ่	big
11.	b <sup>h</sup> aeing	แบงค์	bank note
12.	r <sup>h</sup> ian	เหรียญ	coin
13.	b <sup>h</sup> ard	บาท	baht (thai currency)
14.	s <sup>h</sup> atarng	สตางค์	satang (thai currency)
15.	b <sup>h</sup> aeing y <sup>h</sup> oi	แบงค์ย่อย	smaller note bank, a change
16.	l <sup>h</sup> u <sup>h</sup> oam-pai	หลวมไป	too loose
18.	kh <sup>h</sup> áp-pai	คับไป	too tight
17.	kh <sup>h</sup> aro	ขาว	white

19.	<b>dam</b>	ดำ	black
20.	<b>daeing</b>	แดง	red





## 7.4 Bǎep-fèuk-hàd

แบบฝึกหัด (Exercise)

### Torn-thêe 1

ตอนที่ 1 ( Part 1)

Joang tòrp kham-thǎrm phrórm gáp phôod jam-nuon ngerm

จงตอบคำถามพร้อมกับพูดจำนวนเงิน

(Answer these questions and say the amount of money.)



<b>Má-mûoang kî-lo lá 30 bàd</b>	มะม่วงกิโลละ 30 บาท	30 baht per kilo of mango.
<b>Gíuai wée lá 15 bàd</b>	กล้วยหวีละ 15 บาท	15 baht for a bunch of banana.
<b>Aép-pêrn lôok lá 10 bàd</b>	แอปเปิ้ล ลูกละ 10 บาท	10 baht for an apple.
<b>Fá-ràng lôok lá 10 bàd</b>	ฝรั่งลูกละ 10 บาท	10 baht for a guava.

1. How much for three guavas?

ฝรั่ง 3 ลูก ราคาเท่าไร

A. Sǎrm-sìp b̀ard

B. Yêe-sìp b̀ard

2. Chris bought 5 kilos of mango. The seller gave him 10 baht discount. How much did it cost?

คริสซื้อมะม่วง 5 กิโล แม่ค้าลดให้ 10 บาท มะม่วงราคาเท่าไร

A. Jèd-sìp b̀ard

B. Pæid-sìp b̀ard

3. Jeanny bought 5 apples and 1 bunch of bananas. How much did they cost?

จินนี่ซื้อแอปเปิ้ล 5 ลูก และกล้วย 1 หวี ราคาเท่าไร

A. Hâr-sìp-hâr b̀ard

B. Hòak-sìp hâr b̀ard

4. Chris bought the fruits for 130 baht. He gave 500 baht to the seller. How much was his change?

คริสซื้อผลไม้ทั้งหมด 130 บาท เขาให้เงิน 500 บาท แม่ค้าทอนเงิน เท่าไหร่

A. S̄arm-ró*í*-jèd-sìp b̄ard

B. S̄ee-ró*í*-jèd-sìp b̄ard

5. Chris bought 2 kilos of mangoes, 3 guavas, 1 bunch of bananas with 20 baht discount. How much did he pay?

คริสซื้อมะม่วง 2 กิโล ฝรั่ง 3 ลูก และกล้วย 1 หวี แม่ค้าลดให้ 20 บาท คริสจ่ายเงินไปเท่าไร

A. N̄ueng-ró*í*-h̄ar b̄ard

B. P̄aeid-sip-h̄ar b̄ard



## Torn-thêe 2

ตอนที่ 2 ( Part 2)

Joang lúeak kham-tòrp láe phhood pen phar-sǎr-Thai

จงเลือกคำตอบและพูดเป็นภาษาไทย

(Choose the correct meaning and speak in Thai.)

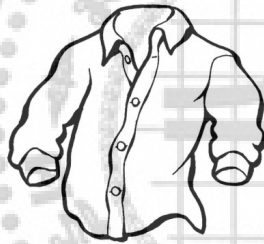
1.



Nêe khuew suea-choed

khráp

นี่คือเสื้อเชิ้ตครับ



2.



Chan jà suew rong-thow tàe

khà

ฉันจะซื้อรองเท้าแตะค่ะ

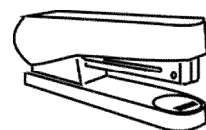
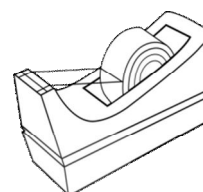
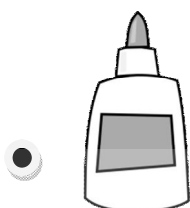


3.



**Phỏam khởr súew garo gạp gan-gai  
khráp**

ผมขอซื้อกางเกงกับกรรไกรครับ

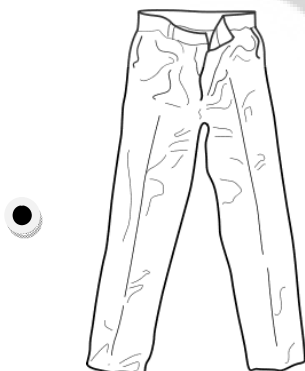


4.



**Mee garng-geyng khởr  
yaro boe M mải khá**

มีกางเกงขายาวเบอร์เอ็มไหมคะ

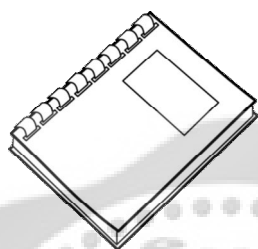


5.



Grà-pǒw lóad dâi mái  
khráp

กระเป๋าสดได้ไหมครับ



### Torn-thêe 3

ตอนที่ 3 (Part 3)

## Joang tòrp kham-tharm láe phôod pen phar-sǎr-Thai

จงตอบคำถามและพูดเป็นภาษาไทย

(Answers the following questions and speak in Thai.)

1. Khoan-khǎy : Sà-wàd-dee khà

Jà súew `à-rai khá

คนชาย : สวัสดีค่ะ  
จะซื้ออะไรคะ

You : .....

2. Khoan-khǎy : Khun sàì garng-geyng boe `à-rai

khá

คนชาย : คุณใส่กางเกงเบอร์อะไรคะ

You : .....

3. Phôod pen phar-sǎr-Thai

พูดเป็นภาษาไทย

(Speak in Thai.)

***This shirt is too small.***

เสื้อตัวนี้เล็กไปครับ

.....

4. **Ph<sup>h</sup>ood pen phar-s<sup>h</sup>ar-Thai**

พูดเป็นภาษาไทย

(Speak in Thai.)

***How much for these shoes?***

รองเท้าคู่นี้ราคาเท่าไรครับ

.....

5. **Ph<sup>h</sup>ood pen phar-s<sup>h</sup>ar-Thai**

พูดเป็นภาษาไทย

(Speak in Thai.)

***Can you give me any discount?***

ลดได้ไหมคะ

.....





## 7.5 Wád-thá-ná-tham tharng phar-sǎr

วัฒนธรรมทางภาษา (Language in Cultural Contexts)



### การต่อรองราคา

ในสังคมไทยการต่อรองราคาถือเป็นเรื่องปกติธรรมดา โดยคนไทยสามารถต่อรองราคากันได้ตามท้องตลาด ร้านค้าและหาบเร่แผงลอยทั่วไป ซึ่งร้านต่างๆ ดังกล่าวข้างต้นจะมีการกำหนดราคาซื้อขายแบบยืดหยุ่นประนีประนอมตามลักษณะนิสัยของคนไทยที่มีน้ำใจและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน ประกอบกับคนขายส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกิจการเอง จึงมีอำนาจในการตัดสินใจลดราคาให้ลูกค้าตามความพึงพอใจของทั้งสองฝ่าย ส่วนการซื้อขายสินค้าและบริการตามห้างสรรพสินค้านั้นจะมีลักษณะธุรกิจเป็นแบบบริษัท เราไม่สามารถต่อรองราคากันได้

### Bargaining

Bargaining is very common in Thai society, especially in a marketplace. In traditional markets, fruits, vegetables, meat, fish, clothing, household items and tons of others are sold, bargaining is commonly practiced and shoppers negotiate with the seller. Prices are negotiable but only in markets and street stores. However, in the department stores or any registered company or stores bargaining is not practiced.

**Bòad thêe 8**

**บทที่ 8**

**Lesson 8**

**Garn-thǎrm-tharng**

**การถามทาง**

**(Asking for Directions)**



**8.1 Bòad-sǎan-thá-nar**

บทสนทนา (Conversation)

**Sà-thǎrn-ná-garn : Garn-thǎrm-tharng pai prai-sà-nee**

สถานการณ์ : การถามทางไปไปรษณีย์

**Situation** : Asking for directions to the post office

**Micheal : Khǒr-thǒd khráp**

**Thǎeo nêe mee prai-sà-nee mǎi khráp**

ไมเคิล : ขอโทษครับ

แถวนี้มีไปรษณีย์ไหมครับ

Micheal : Excuse me, is there any post office around here?

**Suda** : **Mee** **khâ** **jàrk** **pàrk** **soi** **pai** **tharng**  
**sýe**

**Yòo** **glâi** **sèe-yâek-fai-daeng**

สุดา : มีค่ะ จากปากซอย ไปทางซ้าย  
อยู่ใกล้สี่แยกไฟแดง

Suda : Yes, keep left way from the beginning of sub street.  
The post office is near the traffic light intersection.

**Micheal** : **Mee** **róad-mey** **sýe** **à-rai** **phàrn**  
**bàrng** **kháp**

ไมเคิล : มีรถเมล์สายอะไรผ่านบ้างครับ

Micheal : Are there any buses that pass by there?

**Suda** : **Mee** **lye** **sýe** **khâ**  
**Sýe** **sàrm-sìp-pæid** **rói-hâr-sìp** **lâe**  
**sèe-sìp-pæid**

สุดา : มีหลายสายค่ะ  
สาย 38 150 และ 48 ค่ะ

Suda : Yes, these are buses number 38 150 and 48.

**Micheal** : **Doen** **pai** **dâi** **măi** **kháp**

ไมเคิล : เดินไปได้ไหมครับ

Micheal : Can I possibly walk?

**Suda** : **Doen pai dâi khâ**  
**Prà-marn sîp nar-thee**

สุดา : เดินไปได้ค่ะ  
 ประมาณ 10 นาที

Suda : Yes you can. It takes about 10 minutes.

**Micheal** : **Khòap-khun mârkh khráp**

ไมเคิล : ขอขอบคุณมากครับ

Micheal : Thank you very much.



## 8.2 Kham-sàp

คำศัพท์ (Vocabulary)

Khô <sup>ร</sup> ข้อ No.	Kham-sàp คำศัพท์ Term	Khwa <sup>ร</sup> m-m <sup>ย</sup> e nai pha <sup>ร</sup> -sà <sup>ร</sup> -Thai ความหมายในภาษาไทย Term in Thai	Khwa <sup>ร</sup> m-m <sup>ย</sup> e nai pha <sup>ร</sup> -sà <sup>ร</sup> -Ang-g <sup>ร</sup> id ความหมายในภาษาอังกฤษ Term in English
1.	th <sup>า</sup> eo-nee	แถวนี้	around here
2.	prai-sà-nee	ไปรษณีย์	post office
3.	jà <sup>ร</sup> k	จาก	from
4.	pà <sup>ร</sup> k-soi	ปากซอย	at the beginning of substreet
5.	tha <sup>ร</sup> ng-s <sup>ย</sup> e	ทางซ้าย	left way
6.	yò <sup>อ</sup> -glái	อยู่ใกล้	close to
7.	s <sup>่</sup> ee-y <sup>า</sup> ek-fai- daeng	สี่แยกไฟแดง	traffic light intersection
8.	rò <sup>า</sup> d-mey	รถเมล์	Thai public bus
9.	s <sup>ย</sup> e	สาย	bus number
10.	de <sup>ร</sup> n-pai	เดินไป	to walk



### 8.3 Kham-sàp phôem-toem

คำศัพท์เพิ่มเติม (Additional Vocabulary)

Khộr ข้อ No.	Kham-sàp คำศัพท์ Term	Khwarm-mýe nai phar-sǎr-Thai ความหมายในภาษาไทย Term in Thai	Khwarm-mýe nai phar-sǎr-Ang-grìd ความหมายในภาษาอังกฤษ Term in English
1.	tà-làrd	ตลาด	fresh market
2.	thá-nar-kharn	ธนาคาร	bank
3.	rǎrn-khýe-yar	ร้านขายยา	drug store
4.	sà-thǎr-nee-tam- rúoad	สถานีตำรวจ	police station
5.	sà-thǎrn-thôod	สถานทูต	embassy
6.	líao-sýe	เลี้ยวซ้าย	to turn left
7.	líao-khwǎr	เลี้ยวขวา	to turn right
8.	trong-pai	ตรงไป	to go straight on
9.	khârm-thà-nóan	ข้ามถนน	to across the road
10.	yùd	หยุด	to stop
11.	troang-gan-khârm	ตรงกันข้าม	opposite to
12.	tìd-gàp	ติดกับ	adjacent to
13.	khârng-nâr	ข้างหน้า	In front of
14.	khârng-lǎng	ข้างหลัง	behind
15.	joe	เจอ	to see
16.	róad-chôw	รถเช่า	car rent
17.	sǎrm-lór	สามล้อ	three wheeled motor taxi

18.	<b>róad-fai-fár</b> <b>BTS</b>	รถไฟฟ้าบีทีเอส	skytrain
19.	<b>róad-fai-fár</b> <b>tâi din</b>	รถไฟฟ้าใต้ดิน	subway
20.	<b>ruea</b>	เรือ	boat



## 8.4 B̄ap-f̄euk-h̄ad

แบบฝึกหัด (Exercise)

### Torn-th̄ee 1

ตอนที่ 1 (Part 1)

Joang j̄ap kh̄oo láe ph̄ood pen phar-s̄ar-Thai

จงจับคู่และพูดเป็นภาษาไทย

(Match the pictures with the correct symbols and say in Thai.)

1. Líao-s̄yé

เลี้ยวซ้าย



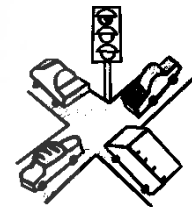
2. Kh̄arm-th̄a-n̄oan

ข้ามถนน



3. Líao-khw̄ar

เลี้ยวขวา



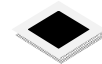
4. S̄ee-ȳaek-fai-daeng

สี่แยกไฟแดง



5. Troang pai

ตรง





## Torn-thêe 2

ตอนที่ 2 (Part 2)

Joang luêak kham-tòrp íae phôod pen phar-sǎr-Thai

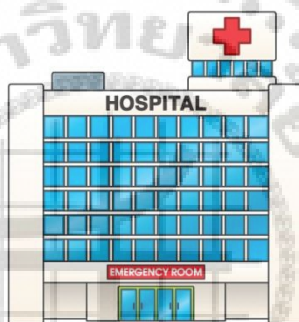
จงเลือกคำตอบและพูดเป็นภาษาไทย

(Choose the correct answers and speak in Thai.)

### 1. Khun pai hǎr-mǒr thêe.....

คุณไปหาหมอที่.....

You go see a doctor at .....



A. rong-pha-yar-barn

โรงพยาบาล

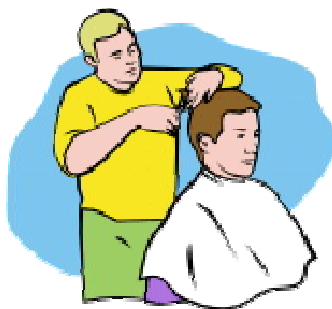
B. tà-làrd

ตลาด

### 2. Khun pai tàd-phǎm thêe .....

คุณไปตัดผมที่.....

You go for a haircut at .....



A. rárn-khǎe-yar

ร้านขายยา

B. rárn-tàd-phǎm

ร้านตัดผม

### 3. Khun pai tham-fan thêe.....

คุณไปทำฟันที่.....

You have your teeth checked by the .....



A. sà-thǎn-thôod

สถานทูต

B. rǎn-tham-fan

ร้านทำฟัน

### 4. Khun pai sòang phád-sà-dù thêe.....

คุณไปส่งพัสดุที่.....

You send your package at .....



A. prai-sà-nee

ไปรษณีย์

B. rǎn-ar-hǎn

ร้านอาหาร

5. Khun pai súew phǎan-lá-mái thêe.....

คุณไปซื้อผลไม้ที่.....

You buy fruits from .....

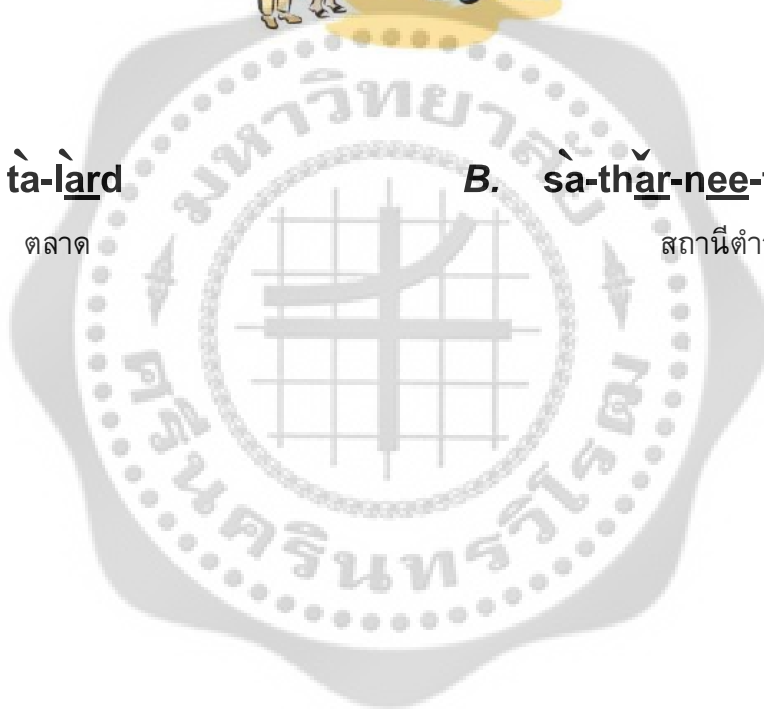


A. tà-làrd

ตลาด

B. sà-thǎ-nee-tam-rùad

สถานีตำรวจ



## Torn-thêe 3

ตอนที่ 3 (Part 3)

Joang ph<sup>h</sup>ood pray<sup>òk</sup> tòr-pai-n<sup>ée</sup> pen phar-s<sup>ǎr</sup>-Thai

จงพูดประโยคต่อไปนี้เป็นภาษาไทย

(Practise speaking these sentences in Thai.)

### 1. Is there any pharmacy around here?

แถวนี้มีร้านขายยาไหมคะ

.....

### 2. Walk straight on.

เดินตรงไปคะ

.....

### 3. The school is next to the S<sup>ǎ</sup>ens<sup>áep</sup> canal.

โรงเรียนผมอยู่ติดกับคลองแสนแสบครับ

.....

### 4. Can I walk to Central Department Store?

ดิฉันเดินไปห้างเซ็นทรัลได้ไหมคะ

.....

## 5. Turn left at the traffic light intersection.

เลี้ยวซ้ายที่สี่แยกไฟแดงครับ

---



## 8.5 Wád-thá-ná-tham tharng phar-sǎ̌

วัฒนธรรมทางภาษา (Language in Cultural Contexts)



### คำเรียกลักษณะการเดินทางด้วยระบบขนส่ง

คนไทยมีคำเรียกลักษณะการเดินทางด้วยระบบขนส่งที่แตกต่างกันหลายคำ เช่น คำว่า ขึ้น นั่ง ลง

- |                            |          |  |
|----------------------------|----------|--|
| 1. การเดินทางโดยรถเมล์     | ใช้คำว่า | “ขึ้นรถเมล์” หรือ “นั่งรถเมล์”           |
| 2. การเดินทางโดยเรือ       | ใช้คำว่า | “ลงเรือไป” หรือ “ขึ้นเรือไป”             |
| 3. การเดินทางโดยรถไฟ       | ใช้คำว่า | “ขึ้นรถไฟไป” หรือ “นั่งรถไฟไป”           |
| 4. การเดินทางด้วยรถแท็กซี่ | ใช้คำว่า | “ขึ้นรถแท็กซี่ไป” หรือ “นั่งรถแท็กซี่ไป” |

### Thai Describing Words about Travelling

There are Thai words as “khêun”, “nâng” and “loang” which are used to describe how people travelling.

- |                          |                |   |
|--------------------------|----------------|---|
| 1. Taking the public bus | is referred as | “khêun-róad-mey-pai”<br>or “nâng-ród-mey-pai” |
|--------------------------|----------------|---|

2. Taking the boat is referred as “loang-ruea-pai” or “khêun-ruea-pai”
3. Taking the train is referred as “khêun-róad-fai-pai” or “nâng-róad-fai-pai”
4. Taking the taxi is referred as “khêun-róad-táek-sêe-pai” or “nâng-róad-táek-sêe-pai”



Bòad thêe 9

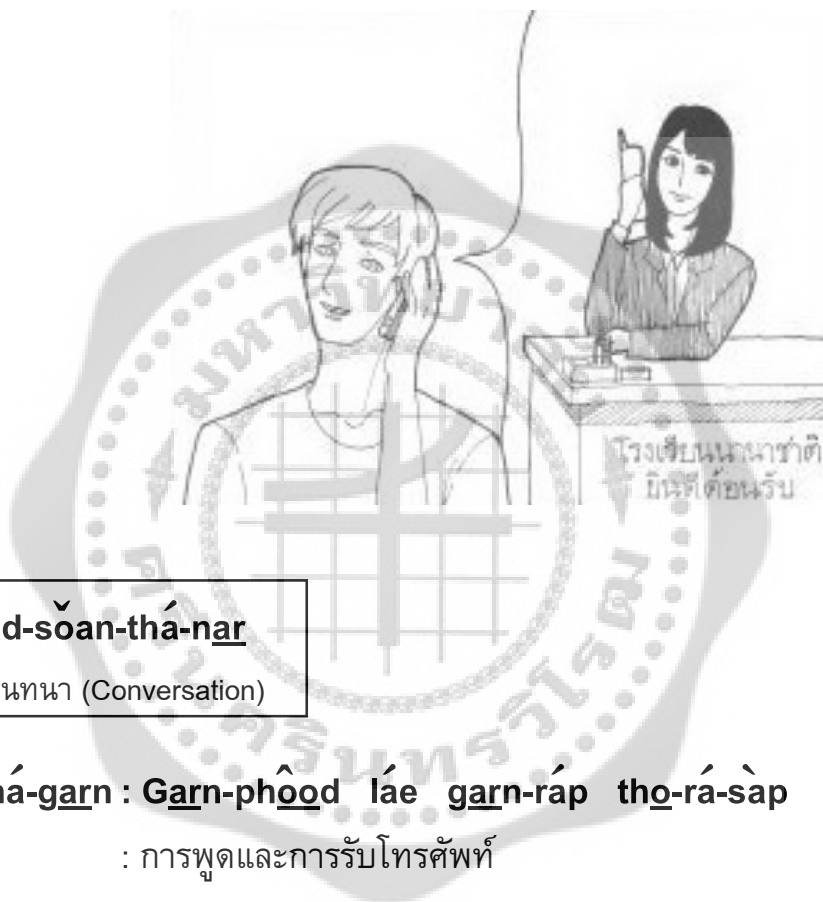
บทที่ 9

Lesson 9

Garn-phôod-tho-rá-sàp

การพูดโทรศัพท์

(Talking over the Telephone)



9.1 Bòad-sǎan-thá-nar

บทสนทนา (Conversation)

Sà-thǎn-ná-garn : Garn-phôod láe garn-ráp tho-rá-sàp

สถานการณ์ : การพูดและการรับโทรศัพท์

Situation : Telephone corresponding

Phá-nák-ngarn : Sà-wád-dee khâ.

ráp tho-rá-sàp

Thêe-nêe rong-rián Nar-nar-chârd-Mài-

Hàeng Prà-thêyd-Thai khâ

พนักงานรับโทรศัพท์ : สวัสดีค่ะ

ที่นี่โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทยค่ะ

Operator : Hello, this is the New International School of Thailand.



**William** : **Sà-wàd-dee khráp**  
**Phǎam khǒr phôod gáp khun Weera**  
**khráp**

วิลเลียม : สวัสดีครับ  
 ผมขอพูดกับคุณวีระครับ

William : Hello, may I speak to Mr. Wira please?

**Phá-nák-ngan** : **Ror-sàk-khrôo khâ**

พนักงานรับโทรศัพท์ : รอสักครู่ค่ะ

Operator : Please hold the line?

**Phá-nák-ngan** : **Khroo Weera tid sǒrn khâ**

**ráp tho-ra-sàp** : **Jà fàrk-khǒr-khwarm mǎi khâ**

พนักงานรับโทรศัพท์ : ครูวีระติดสอนค่ะ  
 จะฝากข้อความไหมคะ

Operator : Mr. Wira is teaching at the moment.  
 Would you like to leave any message?

**William** : **Chúai bòrk khun Weera hâi tho**  
**gáp mar-hǎr William thêe boe**

**085- 763-1445 khráp**

วิลเลียม : ช่วยบอกคุณวีระให้โทรกลับมาหาวิลเลียม ที่เบอร์  
 085-763-1445 ครับ

William : Can you please tell Wira to call William at 085-763-1445

Phá-nák-ngan : Dài khâ  
 ráp-tho-rá-sàp sà-wàd-dee khâ  
 พนักงานรับโทรศัพท์ : ได้ค่ะ สวัสดีค่ะ  
 Operator : Yes, I will. Goodbye.



## 9.2 Kham-sàp

คำศัพท์ (Vocabulary)

Khô <sup>h</sup>	Kham-sàp	Khwarm-m <sup>h</sup> ye nai phar-sà <sup>h</sup> r-Thai	Khwarm-m <sup>h</sup> ye nai phar-sà <sup>h</sup> r-Ang-grìd
ข้อ No.	คำศัพท์ Term	ความหมายในภาษาไทย Term in Thai	ความหมายในภาษาอังกฤษ Term in English
1.	th <sup>h</sup> ee-n <sup>h</sup> ee	ที่นี่	here
2.	m <sup>h</sup> ai-y <sup>h</sup> oo	ไม่อยู่	not here
3.	fà <sup>h</sup> rk-kh <sup>h</sup> or-khwarm	ฝากข้อความ	to leave the messages
4.	ch <sup>h</sup> uai-b <sup>h</sup> ork	ช่วยบอก	to inform
5.	th <sup>h</sup> ee-boe	ทีเบอร์	telephone number
6.	kh <sup>h</sup> or-ph <sup>h</sup> ood-gap	ขอพูดกับ	May I speak with...please?
7.	th <sup>h</sup> id-s <sup>h</sup> orn	ติดสอน	in the middle of teaching
8.	h <sup>h</sup> ai-tho-glàp	ให้โทรกลับ	to call back
9.	d <sup>h</sup> ai	ได้	yes, absolutely
10.	m <sup>h</sup> ai-y <sup>h</sup> oo	ไม่อยู่	not here



### 9.3 Kham-sàp phòem-toem

คำศัพท์เพิ่มเติม (Additional Vocabulary)

Khô <sup>h</sup>	Kham-sàp	Khwarm-mýe-nai Phar-sǎr-Thai ความหมายในภาษาไทย Term in Thai	Khwarm-mýe nai phar-sǎr-Ang-grìd ความหมายในภาษาอังกฤษ Term in English
ข้อ No.	คำศัพท์ Term		
1.	khrai phòod	ใครพูด	Who is speaking, please
2.	chúai-tòr-boe	ช่วยต่อเบอร์	Can you call
3.	thúew-sýe	ถือสาย	to hold on the line
4.	warng-sýe	วางสาย	to hang up the phone
5.	mái-dái-yin	ไม่ได้ยิน	unable to hear
6.	phòod-èek- khráng	พูดอีกครั้ง	please say again
7.	tho-phid	โทรผิด	wrong number
8.	tho-mái-tid	โทรไม่ติด	the line is engaged
9.	mái-mée sán-yarn	ไม่มีสัญญาณ	no signal
10.	mee-tho-rá-sàp thueng-khun	มีโทรศัพท์ถึงคุณ	There is a telephone call for you.

## 9.4 B<sup>à</sup>ep-f<sup>è</sup>uk-h<sup>à</sup>d

แบบฝึกหัด (Exercise)

### T<sup>o</sup>rn- th<sup>ê</sup>e 1

ตอนที่ 1 (Part 1)

Joang j<sup>à</sup>p kh<sup>ô</sup>o pray<sup>ò</sup>k th<sup>ê</sup>e mee khw<sup>à</sup>rm-m<sup>ý</sup>e  
m<sup>ý</sup>ean gan láe ph<sup>ô</sup>od pen phar-s<sup>à</sup>r-Thai

จงจับคู่ประโยคที่มีความหมายเหมือนกันและพูดเป็นภาษาไทย

(Choose the correct meaning and speak in Thai.)

Hello, who would  
you like to speak  
with please?

A.

I will call back  
again.

B.

Mr. Soamchye is not  
here at the moment.

C.

Please tell Marlee to  
call back to Sam at  
082-451-7854.

D.

May I speak to Ms. Marlee  
please?

E.



**Chuoi bork khun Marlee  
hai tho glap mar har  
Sam thee boe**

**082-451-7854 khráp**

ช่วยบอกคุณให้มาลิโทรกลับมาหา  
แซมที่เบอร์ 082-451-7854 ครับ



**Sà-wàd-dee khâ**

**Jà phood gap khrai**

**khâ**

สวัสดีค่ะ  
จะพูดกับใครคะ



**Khor phood gap khun**

**Marlee khráp**

ขอพูดกับคุณมาลิครับ

4.



Khun Soamchye m<sup>ai</sup>  
y<sup>oo</sup> kh<sup>â</sup>

คุณสมชายไม่อยู่ค่ะ



.....

5.



Ph<sup>o</sup>am j<sup>a</sup> th<sup>o</sup> m<sup>a</sup>r  
m<sup>ai</sup> kh<sup>r</sup>âp

ผมจะโทรมาใหม่ครับ



.....



## Torn-thêe 2

ตอนที่ 2 (Part 2)

### Tòrp kham-thǎrm íae phòod pen phar-sǎr-Thai

ตอบคำถามและพูดเป็นภาษาไทย

(Answer these questions and speak in Thai.)

1. Wannar : Sà-wàd-dee khâ

Jà phòod gáp khrai khâ

สวัสดีค่ะ จะพูดกับใครคะ

You : .....

Joang phòod prayòk tòr-pai-née pen phar-sǎr-Thai

จงพูดประโยคต่อไปนี้เป็นภาษาไทย

(Practise speaking these sentences in Thai)

2. Marlee is not here.

คุณมาลีไม่อยู่ค่ะ

.....

3. Please tell Marnee to call back to Sudar.

ช่วยบอกคุณมานี้ให้โทรกลับมาหาสุดาค่ะ

.....



**4. What is your telephone number please?**

เบอร์โทรศัพท์ของคุณเบอร์อะไรคะ

.....

**5. Sorry I have called the wrong number.**

ขอโทษครับ ผมโทรผิด

.....



## 9.5 Wád-thá-ná-tham tharng phar-sǎr

วัฒนธรรมทางภาษา (Language in Cultural Contexts)



### มารยาทการโทรศัพท์

คนไทยมีมารยาทในการโทรศัพท์อย่างหนึ่งคือ เมื่อผู้น้อย (อาวุโสน้อยกว่า) โทรศัพท์ไปหาผู้ใหญ่ (อาวุโสสูงกว่า) ในกรณีที่ผู้ใหญ่ไม่อยู่หรือไม่สามารถรับสายได้ ผู้น้อยจะไม่นิยมฝากข้อความต่างๆเพื่อผู้ใหญ่โทรกลับ เพราะถือเป็นเรื่องไม่สุภาพ นอกจากจะได้รับการอนุญาตหรือตกลงกันไว้ก่อน

### Thai Telephone Protocol

Thai people have a protocol when calling over the telephone. When the younger wants to talk to an older one, and he/she is not there or not available, instead of the younger leaving a message for the older to call him back, the younger will call back himself unless the permission or the agreement is made beforehand. Due to Thai society is the hierarchy system that the younger respect the senior, leaving any message to the elder is avoided.

Bòad thêe 10

บทที่ 10

Lesson 10

**Garn-doen-tharng**

การเดินทาง

(Travel)



**10.1 Bòad-sǎan-thá-nar**

บทสนทนา (Conversation)

**Sà-thǎrn-ná-garn : Garn-doen-tharng-pai-thiao**

สถานการณ์ : การเดินทางไปเที่ยว

Situation : Vacation or travelling

**Mana : Khun James**

**Pìd thoem nêe jà pai thiao nǎi  
khráp**

มานะ : คุณเจมส์  
ปิดเทอมนี้จะไปเที่ยวไหนครับ

Mana : Mr.James Where do you go for this coming school  
break?

**James** : **Phǎam jà pai Chiangmài**

เจมส์ : ผมจะไปเชียงใหม่

James : I am going to ChiangMai.

**Mana** : **Pai yang ngai khráp**

**Jorng túoa rǔew yang**

มานะ : ไปยังไงครับ

จองตั๋วหรือยัง

Mana : How do you go? Have you booked the ticket?

**James** : **Yang loey khráp**

**Tàng-jai jà-pai ród-fai**

เจมส์ : ยังเลยครับ

ตั้งใจจะไปรถไฟ

James : No I have not yet. I might go by train.

**Mana** : **Ród-thuoa gôr sà-dúoak ná khráp**

**Mee lái bor-ri-sàd**

มานะ : รถทัวร์ก็สะดวกนะครับ มีหลายบริษัท

Mana : Going by bus is also convenient. There are many bus companies to choose from.

**James** : **Rǔew khráp**

**Chái wey-lar thao-rài theung Chaingmài**

เจมส์ : หรือครับ

ใช้เวลาเท่าไรถึงเชียงใหม่

James : Isn't it? How long does it take to Chiangmai

**Mana** : **Prà-marn jèd chũa-mong**  
**Thàr òrk hâr thùm gôr theung torn tee hâr**

มานะ : ประมาณ 7 ชั่วโมง  
 ถ้าออก 5 ทุ่ม ก็ถึงตอนตี 5

Mana : About 7 hours. If it leaves at 11 pm., it will reach there by 5 am.

**James** : **Pai khêun-rôad thêe-năi khráp**

เจมส์ : ไปขึ้นรถที่ไหนครับ

James : Where do you take the bus?

**Mana** : **Thêe sà-thă-nee khòan-sòan mǒr-chíd**  
**khráp**

**Mee thàng thiao-cháo léa thiao- yen**

มานะ : ที่สถานีขนส่งหมอชิตครับ  
 มีทั้งเที่ยวเช้าและเที่ยวเย็น

Mana : At Mo Chid Northern Bus Terminal. The departure times are both in the morning and in the afternoon.

**James** : **Khráp**

**Jà-lorng-doo**

เจมส์ : ครับ จะลองดู

James : Yes. I will check it out.

**Mana** : **Tho pai jorng túoa gòrn ná khráp**

มานะ : โทรไปจองตั๋วก่อนนะครับ

Mana : Please call to book the ticket.

- James** : **Khráp**  
**khòrp-khun mâr̄k**
- เจมส์ : ครับ  
ขอบคุณมาก
- James** : **Yes. I will. Thank you very much.**



## 10.2 Kham-sàp

คำศัพท์ (Vocabulary)

Khô <sup>ư</sup> ข้อ No.	Kham-sàp คำศัพท์ Term	Khwarm-m <sup>ỷ</sup> e nai phar-s <sup>ắ</sup> r-Thai ความหมายในภาษาไทย Term in Thai	Khwarm-m <sup>ỷ</sup> e nai phar-s <sup>ắ</sup> r-Ang-gr <sup>ì</sup> d ความหมายในภาษาอังกฤษ Term in English
1.	p <sup>ì</sup> d-thoem	ปิดเทอม	school's summer break
2.	pai-th <sup>ì</sup> o	ไปเที่ยว	to travel
3.	chiangm <sup>ài</sup>	เชียงใหม่	name of the province in the northern part of Thailand
4.	jo <sup>ư</sup> ng	จอง	to booked
5.	t <sup>ủ</sup> oa	ตั๋ว	ticket
6.	t <sup>ầ</sup> ng-jai	ตั้งใจ	to intend
7.	r <sup>ó</sup> ad-fai	รถไฟ	train
8.	r <sup>ó</sup> ad-thuoa	รถทัวร์	bus
9.	sà-d <sup>u</sup> oak	สะดวก	convenient
10.	l <sup>ỷ</sup> e	หลาย	variety
11.	bo <sup>ư</sup> -r <sup>ì</sup> -sàd	บริษัท	company
12.	sà-th <sup>ắ</sup> r-nee-kh <sup>ố</sup> an sòang-m <sup>ố</sup> r-ch <sup>í</sup> d	สถานีขนส่งหมอชิต	Mo Chid Northern Bus Terminal
13.	th <sup>ì</sup> ao-ch <sup>ó</sup> w	เที่ยวเช้า	morning departure
14.	th <sup>ì</sup> ao-yen	เที่ยวเย็น	evening departure
15.	Lo <sup>ư</sup> ng-do <sup>o</sup>	ลองดู	to check out

### 10.3 Kham-sàp phōem-toem

คำศัพท์เพิ่มเติม (Additional Vocabulary)

Khô̂r	Kham-sàp	Khwarm-mýe nai phar-sǎr-Thai ความหมายในภาษาไทย Term in Thai	Khwarm-mýe nai phar-sǎr-Ang-grìd ความหมายในภาษาอังกฤษ Term in English
ข้อ No.	คำศัพท์ Terms		
1.	kh <u>ru</u> eng-bin	เครื่องบิน	airplane
2.	ru <u>ea</u>	เรือ	ship
3.	róad-t <u>oo</u>	รถตู้	van taxi
4.	sà-thǎr-nee-róad- fai	สถานีรถไฟ	train station
5.	sà-nǎrm-bin	สนามบิน	airport
6.	ph <u>oo</u> -doy-sǎrn	ผู้โดยสาร	passengers
7.	khǎr-pai	ขาไป	going
8.	khǎr-glàp	ขากลับ	returning
9.	khǎr-kh <u>ow</u>	ขาเข้า	arrival
10.	khǎr- <u>ork</u>	ขาออก	departure
11.	jang-wàd	จังหวัด	province
12.	thíd-n <u>uea</u>	ทิศเหนือ	north
13.	thíd-t <u>ai</u>	ทิศใต้	south
14.	thid-tà-wan- <u>ork</u>	ทิศตะวันออก	east
15.	thid-tà-wan-to <u>ak</u>	ทิศตะวันตก	west



## 10.4 B̂ap-f̂euk-ĥad

แบบฝึกหัด (Exercise)

### Torn-tĥee 1

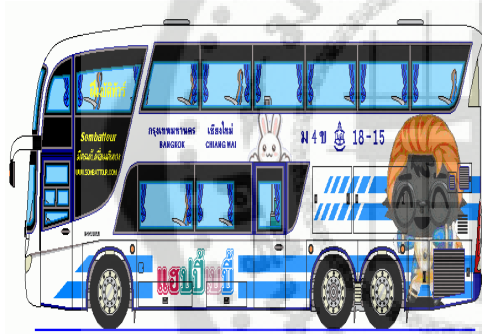
ตอนที่ 1 (Part 1)

### B̂ok cĥuew pĥarp pen phar-ŝar-Thai

บอกชื่อภาพเป็นภาษาไทย

(Tell the picture's name in Thai.)

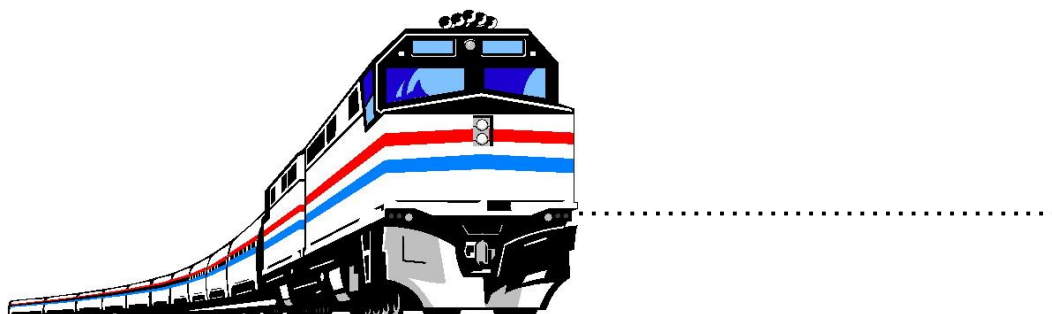
1.



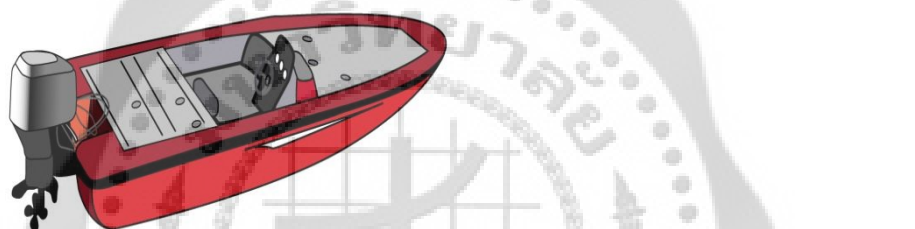
2.



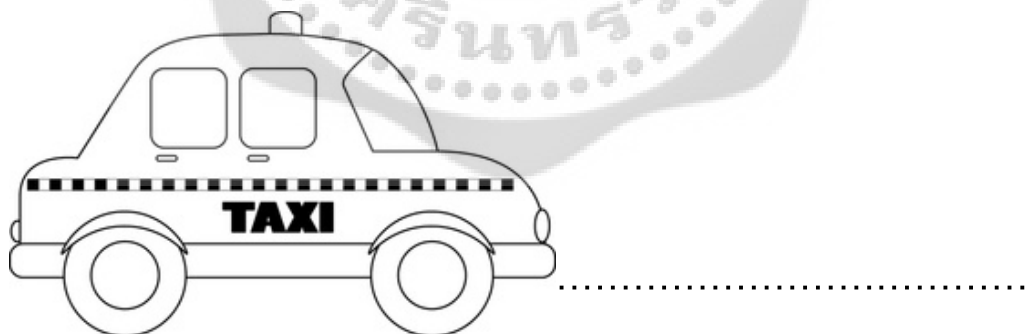
3.



4.



5.



## Torn-thêe 2

ตอนที่ 2 (Part 2)

Jáp khòo láe phòod pen phar-sǎr-Thai

จับคู่และพูดเป็นภาษาไทย

(Match the correct answers and speak Thai.)

1. Róad thîao-dùek mee mǎi khráp

รถเที่ยวดีก็มีไหมครับ

a. 9 chûoa-

mong khráp

9 ชั่วโมงครับ

2. Ruea nêe pai gòc Sáméad chái mǎi khráp

เรือนี้ไปเกาะเสม็ดใช่ไหมครับ

b. Býe 3

mong khâ

บ่าย 3 โมงค่ะ

3. Thêe-nâng troang-nêe wǎrng mǎi khá

ที่นั่งตรงนี้ว่างไหมคะ

c. Chai khâ

ใช่ค่ะ

4. Chái wey-lar thào-rài thǔeng Kràbì

ใช้เวลาเท่าไรถึงกระบี่

d. Wǎrng khâ

ว่างค่ะ

5. Róad-fai pai Hatyai òrk torn-nǎi

รถไฟไปหาดใหญ่ออกตอนไหน

e. Mee khâ

torn 4 thúm

มีค่ะ ตอน 4 ทุ่ม

## Torn-thêe 3

ตอนที่ 3 (part 3)

### Tòrp kham-thǎrm láe phôod pen phar-sǎr-Thai

ตอบคำถามและพูดเป็นภาษาไทย

(Answer these questions and speak in Thai.)

1. John : Pìd-therm-née pai thǎo nǎi khráp

ปิดเทอมนี้ไปเที่ยวไหนครับ

You : .....

Joang phôod prayòk tòr-pai-née pen phar-sǎr-Thai

จงพูดประโยคต่อไปนี้เป็นภาษาไทย

(Practise speaking these sentences in Thai)

2. May I book a ticket to Chiangmai please?

ขอจองตั๋วไปเชียงใหม่ค่ะ

.....

3. How much for the ticket to Phuket?

ตั๋วไปภูเก็ตราคาเท่าไรครับ

.....

4. **When does the boat leave?**

เรือออกกี่โมงคะ

.....

5. **Does this bus go to Rayong?**

รถคันนี้ไประยองใช่ไหมครับ

.....



## 10.5 Wád-thá-ná-tham tharng phar-sǎr

วัฒนธรรมทางภาษา (Language in Cultural Contexts)



### คำเรียกสถานการณ์การเดินทาง

คนไทยมีคำอธิบายสถานการณ์การเดินทาง เช่น คำว่า เข้าไป เทียวไป ขากลับ และ เทียวกลับ นอกจากนี้ ยังมีคำ บอกเวลาในการเดินทางด้วย เช่น เทียวเช้า เทียวเย็น เทียวดึก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. “เข้าไป” หรือ “เทียวไป” หมายถึง การไป หรือการเดินทางออกไป เช่น รถขาไป รถเทียวไป
2. “ขากลับ” หรือ “เทียวกลับ” หมายถึง การกลับ หรือการเดินทางกลับมา เช่น รถไฟขากลับ หรือ รถไฟเทียวกลับ

นอกจากนี้ คนไทยยังใช้คำว่า “เทียว” อธิบายบอกเวลาในการเดินทางของระบบขนส่งโดยสารด้วย เช่น

“รถเทียวเช้า”	หมายถึง	รถการออกเดินทางเวลาเช้า
“รถเทียวเย็น”	หมายถึง	รถออกเดินทางเวลาเย็น
“รถเทียวดึก”	หมายถึง	รถออกเดินทางเวลากลางคืนหรือดึก

## Thai Describing Words in Getting around.

Thai people describe the arrival and departure times by using these words “khǎr-pai” , “thiào-pai ” , “khǎr-glàp” and “thiào-glàp”

1. “khǎr-pai” or “thiào-pai” means the departure trip
2. “khǎr-glàp” or “khǎr-glàp” means the return trip or the return

journey

Morover, the word “thiao” is used to describe the transportation departure and arrival times as

“róad-thiào-chów” means the bus leaves in the morning.

“róad-thiào-yen” means the bus leaves in the evening.

“róad-thiào-dùek ” means the bus leaves at night.







## ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวดวงใจ เครือครองสุข
วันเดือนปีเกิด	24 เดือนกรกฎาคม พุทธศักราช 2519
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	22/76 หมู่บ้านดิเอ็คคลูซีฟทาวน์โฮม ซอยเฉลิมพระเกียรติ 72 ถนนเฉลิมพระเกียรติ เขตประเวศ แขวงประเวศ กรุงเทพมหานคร 10250

### ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2537	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ภาษาอังกฤษ-ฝรั่งเศส) จาก โรงเรียนนนทรีวิทยา
พ.ศ. 2543	ศศ.บ. (วิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจ) จาก มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (ABAC)
พ.ศ. 2555	ศศ.ม. (สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ